

รายงาน

การประชุมเชิงปฏิบัติการโครงการพัฒนาการสอนและการเรียนตาม
โครงการ Country Programme
ครั้งที่ 3 เรื่องการประเมินและการทดสอบ

ระหว่างวันที่ 23 – 25 มิถุนายน 2564

จัดโดย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

ผ่านระบบเทคโนโลยีเสมือนจริง (Virtual Event)

โดยใช้ระบบแอปพลิเคชันซูม (ZOOM)

สารบัญ

1. สถานการณ์การปฏิรูปหลักสูตรในประเทศไทย	5
1.1 ความเป็นมาของการประชุมเชิงปฏิบัติการ.....	5
1.2 ความก้าวหน้าในการพัฒนาสถานการณ์การปฏิรูปหลักสูตรในประเทศไทย.....	5
1.3 ภาพรวมการประเมินในมิติของหลักสูตรฐานสมรรถนะในประเทศไทย.....	6
1.4 รายงานเรื่องความเชื่อมโยงของความร่วมมือในการประชุมเชิงปฏิบัติการที่ผ่านมา.....	7
1.5 ความสอดคล้องของการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะกับนโยบายการจัดการศึกษา.....	7
2. การพัฒนารอบการประเมินนักเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่อิงสมรรถนะและมาตรฐานการเรียนรู้	9
2.1 ให้ข้อมูลเชิงลึกนานาชาติ ต่อการปฏิรูปการประเมินนักเรียนในประเทศไทย โดยวิทยากร ผู้เชี่ยวชาญนานาชาติ ดังต่อไปนี้:-	
• Dr. Elizabeth Fordham (ที่ปรึกษาอาวุโสฝ่าย Global Relations, OECD)	
• Ms. Hilary DIXON (ที่ปรึกษาหลักสูตรของ The Australian Curriculum, Assessment and Reporting, Authority (ACARA))	
• Ms. Lynn OLSON (นักวิชาการอาวุโส, Future-Ed มหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ ประเทศสหรัฐอเมริกา)	
• Prof. Graham DONALDSON (ศาสตราจารย์, Centre for Educational Change, มหาวิทยาลัยกลาสโกว์ ประเทศสกอตแลนด์)	
• Mr. Franck SALLES (Charge d' etudes et d' evaluations, (DEPP) กระทรวงศึกษาธิการ แห่งชาติฝรั่งเศส).....	13
2.2 ช่วงถามตอบของผู้เข้าร่วมประชุมต่อวิทยากร.....	14
2.3 สรุปประเด็นการประชุมประจำวันแรก.....	15
3. ข้อพิจารณาด้านเทคนิคในการบูรณาการสมรรถนะเข้ากับการออกแบบการประเมินนักเรียนจาก ภายนอก (เช่น การประเมินและการทดสอบระดับชาติ).....	15
3.1 ข้อมูลเชิงลึกจากนานาชาติ ในการออกแบบการประเมินนักเรียนจากภายนอก โดยวิทยากร ผู้เชี่ยวชาญนานาชาติ ดังต่อไปนี้:-	
• Tomoya OKUBO, OECD Analyst	

• Tiago FRAGOSO, Analyst at the Directorate for Education and Skills, OECD	
• Dr. LENA GREY (ผู้อำนวยการด้านการวิจัยและวิเคราะห์, Assessment and Qualifications Alliance, England (AQA); Honorary Norham Fellow, Department of Education, University of Oxford; and former Head of Policy, The Scottish Qualification Authority (SQA))	
• Mr. Mike THIRUMAN (เลขาธิการสหภาพครูสิงคโปร์ (Singapore Teacher's Union))	18
3.2 ช่วงถามตอบของผู้เข้าร่วมประชุมต่อวิทยากร	19
3.3 สรุปประเด็นการประชุมประจำวันที่สอง	25
3.4 การสังเคราะห์การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น	25
• ผลการอภิปรายกลุ่มย่อย:	
- กลุ่มหนึ่ง	
- กลุ่มสอง	
- กลุ่มสาม	
- กลุ่มสี่	
- กลุ่มห้า	
4. การประเมินในชั้นเรียน - ครูต้องการเครื่องมือและการสนับสนุนด้านใดบ้าง?	31
4.1 ข้อมูลเชิงลึกจากนานาชาติ การออกแบบการประเมินนักเรียนจากภายนอก โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญนานาชาติ ดังต่อไปนี้:-	
• Mr. Gordon STOBART (Emeritus Professor of Education, University College London Institute of Education)	
• Mr. Joao MARQUES DA COSTA (Deputy Minister and Secretary of State for Education, Government of Portugal)	
• Dr. Imbi HENNO (Chief Expert of Pre-School and Basic Education Department, Ministry of Education and Research, Estonia)	34
4.2 ช่วงถามตอบของผู้เข้าร่วมประชุมต่อวิทยากร	36
4.3 สรุปประเด็นการประชุมประจำวันที่สาม	37
4.4 การอภิปรายกลุ่มย่อย	38
- กลุ่มหนึ่ง	
- กลุ่มสอง	

- กลุ่มสาม
- กลุ่มสี่
- กลุ่มห้า

5. ข้อคิดและมุมมองสะท้อนการเรียนรู้.....	44
• ข้อมูลเชิงลึกในการออกแบบการประเมินผลผู้เรียนจากภายนอก การสะท้อนจากนานาชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิของไทย.....	44
6. ภาคผนวก	
• Background Note.....	46
• Agenda.....	58
• Participants List.....	65
• Workshop Evaluation.....	75

1. สถานการณ์การปฏิรูปหลักสูตรในประเทศไทย

1.1 ความเป็นมาของการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาระยะ 20 ปี และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศของรัฐบาลไทยได้กำหนดชุดของเป้าหมายการดำเนินงานเพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาเมื่อประเทศก้าวสู่เศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งเรียกว่า Thailand 4.0 ประเทศไทยจึงได้ดำเนินการปฏิรูปปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย โดยเปลี่ยนไปสู่กลยุทธ์การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น และส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของการปฏิรูปหลักสูตรตามความมุ่งหมายนั้นขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงนโยบาย และแนวปฏิบัติที่วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

เพื่อตอบสนองต่อความท้าทายเหล่านี้ OECD ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการและองค์การ ยูนิเซฟ ประเทศไทย ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างขีดความสามารถเพื่อสนับสนุนการออกแบบ และการใช้หลักสูตรใหม่ที่เกี่ยวข้องกัน โดยครั้งนี้เป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย เรื่องการนำหลักสูตรใช้ในห้องเรียน 2: นัยของการประเมินและการทดสอบนักเรียน โดยเป็นการเสาะหาว่าบทบาทของหน่วยงานในระดับต่างๆ สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างไร ในการปรับระบบการประเมินนักเรียนของประเทศไทยให้สอดคล้องกับการปฏิรูปอย่างต่อเนื่องที่นำไปสู่การบรรลุผลการจัดการศึกษาระบบฐานสมรรถนะ การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้เป็นการนำประสบการณ์ในระดับนานาชาติ รวมถึงการประเมินผลผู้เรียนที่เป็นบริบทเฉพาะของประเทศไทย ที่เป็นข้อมูลจากการทำงานร่วมกันระหว่าง สพฐ. และองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย เนื่องจากการระบาดของไวรัสโควิด-19 จึงมีข้อจำกัดในการเดินทาง ทำให้การประชุมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้เป็นแบบออนไลน์ทั้งหมด โดยมีช่วงการนำเสนอข้อมูลสำคัญของวิทยากรนานาชาติจะดำเนินการโดย OECD และในส่วนของกิจกรรมกลุ่มย่อยจะดำเนินการโดย องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

1.2 ความก้าวหน้าในการพัฒนาสถานการณ์การปฏิรูปหลักสูตรในประเทศไทย

ผอ. รัตนา แสงบัวเผื่อน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.) ได้กล่าวถึงความก้าวหน้าในกระบวนการพัฒนา (ร่าง) กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช..... (หลักสูตรฐานสมรรถนะ) ว่ามีกิจกรรมที่ดำเนินการแล้ว (ซึ่งรอตรวจสอบและยืนยันจากคณะกรรมการและคณะทำงาน) คือ การวางกรอบแนวคิด ทิศทาง และแนวทางการพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน การร่างสมรรถนะหลัก 5

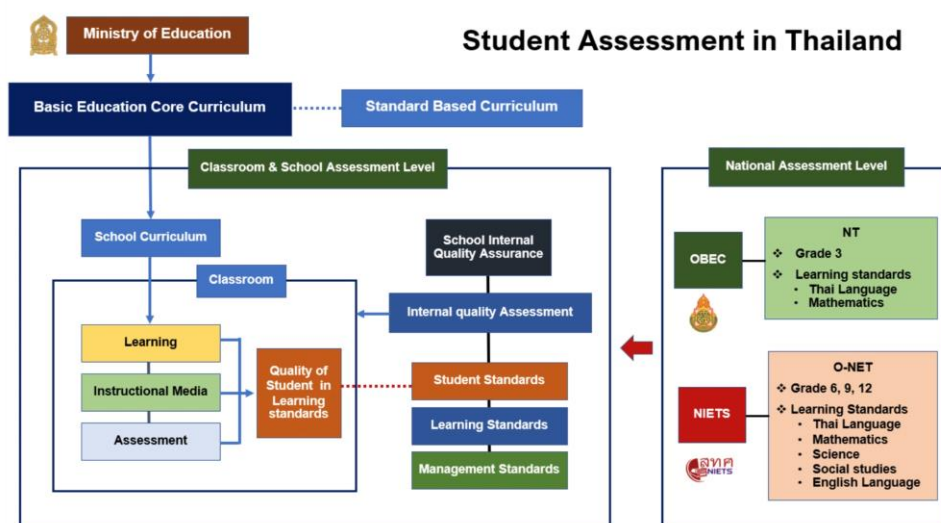
ประการ ได้แก่ (1) การจัดการตนเอง (2) การสื่อสาร (3) การรวมพลังทำงานเป็นทีม (4) การคิดขั้นสูง (5) การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง การร่างขอบข่ายการเรียนรู้ 5 ขอบข่ายการเรียนรู้ ได้แก่ (1) สุขภาวะกายและจิต (2) ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม (3) โลกของงานและการประกอบอาชีพ (4) คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (5) สังคมและความเป็นมนุษย์ โดยปัจจุบันได้มีคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สพฐ 774/2564 ลงวันที่ 21

พฤษภาคม 2564 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำและพัฒนา (ร่าง) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช..... (หลักสูตรฐานสมรรถนะ) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ กิจกรรมที่ต้องดำเนินต่อไปในอนาคต คือ การพัฒนา (ร่าง) แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร การพัฒนาระบบสื่อการเรียนรู้ และเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ การออกแบบร่างกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก และทดลองใช้ในโรงเรียนนำร่อง การพัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การรับฟังความคิดเห็น สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ ประสานงาน และการเสนอกฎ. / กระทรวงศึกษาธิการ และประกาศใช้หลักสูตร

1.3 ภาพรวมการประเมินในมิติของหลักสูตรฐานสมรรถนะในประเทศไทย

ดร. ชนาธิป พุยแป (รองผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้บรรยายให้ผู้ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเป็นการให้ข้อมูลเบื้องต้นในด้านภาพรวมการประเมินในมิติของหลักสูตรฐานสมรรถนะในประเทศไทย โดยได้กล่าวถึงการประเมินในระดับชั้นเรียน การประเมินโรงเรียน และการประเมินระดับชาติ ซึ่งสามารถสรุปภาพรวมได้ดังแผนภูมิภาพด้านล่าง

ในการดำเนินการประเมินผลทั้งสามระดับนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีบทบาทในการพัฒนาเครื่องมือในการประเมินนักเรียน การพัฒนาคำชี้แจงข้อสอบที่เป็นมาตรฐานในรูปแบบของ online เพื่อให้บริหารทั้งคุณครูในโรงเรียนต่าง ๆ การพัฒนาศึกษานิเทศและครูในการสร้างเครื่องมือประเมิน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายนักประเมินผลสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตลอดจนนวัตกรรมเกี่ยวกับการประเมินนักเรียน นอกจากนี้ยังได้มีการจัดฝึกอบรมให้กับบุคลากรครูให้มีความสามารถในการพัฒนาเครื่องมือได้ด้วย

1.4 รายงานเรื่องความเชื่อมโยงของความร่วมมือในการประชุมเชิงปฏิบัติการที่ผ่านมา

ดร. อัมพร พินะสา (เลขาธิการสพฐ.) ได้กล่าวต้อนรับและกล่าวรายงาน เรื่องความเชื่อมโยงของความร่วมมือในการประชุมเชิงปฏิบัติการที่ผ่านมา ว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้พัฒนา หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีลักษณะเป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2562 โดยดำเนินการคู่ขนานกับการดำเนินการตามบันทึก ความเข้าใจ (MOU) ระหว่างรัฐบาลไทย ซึ่ง สพฐ. กับองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ภายใต้โครงการ Country Programme จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ

ร่วมกัน โดย OECD ให้การสนับสนุนทางวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนกำหนดกรอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อ เสริมสร้างศักยภาพผู้กำหนดนโยบาย ผู้นำทางวิชาการ และบุคลากรการศึกษาที่สำคัญในการจัดการศึกษาระดับ องค์การของประเทศ โดยกำหนดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 3 ครั้ง ที่มีความสอดคล้องต่อเนื่องกัน คือ **ครั้งที่ 1** การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบหลักสูตรชาติ (หลักสูตรฐานสมรรถนะ) ดำเนินการเมื่อเดือน มกราคม ปี 2562 แบบ Face to Face **ครั้งที่ 2** การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การประยุกต์ใช้ หลักสูตรใน ห้องเรียน : นัยสำหรับการเตรียมครูในสถาบันอุดมศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพ ดำเนินการเมื่อเดือนกรกฎาคม ปี 2562 แบบ Face to Face และการประชุมในครั้งนี้ เป็น**ครั้งที่ 3** การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การประยุกต์ใช้ หลักสูตรในห้องเรียน : นัยสำหรับการวัดและประเมินผล และการทดสอบ ระหว่างวันที่ 23 - 25 มิถุนายน 2564 โดยจัด ประชุมแบบออนไลน์ ผ่านระบบ Zoom ซึ่งเลื่อนมาจากปี 2563 เนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 การ ประชุมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้ จะเป็นการสร้างการเปลี่ยนแปลงในการจัดการศึกษาของชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อแสวงหา แนวทางการพัฒนากรอบการประเมินผล ผู้เรียนระดับชาติ และระดับห้องเรียน ในประชุมในครั้งนี้ เป็นการระดมสรรพ กำลังของผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลผู้เรียน จากสถาบันอุดมศึกษา สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) : สทศ. สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การ (มหาชน) : สมศ. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) องค์การและหน่วยงานทางการศึกษา ต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ผู้แทนโรงเรียน เป็นต้น

1.5 ความสอดคล้องของการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะกับนโยบายการจัดการศึกษา

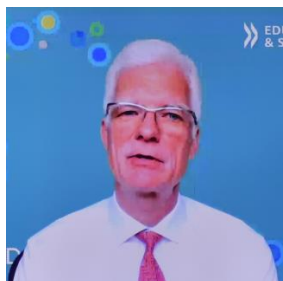
นางสาวตี่นุช เทียนทอง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) ได้อธิบายว่า การ ประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้เป็นหนึ่งในความต่อเนื่องของการประชุมเชิงปฏิบัติการ เสริมสร้างสมรรถนะที่ทาง OECD ได้ร่วมมือกับสพฐ. โดยได้รับการสนับสนุนจาก องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย ภายใต้ MOU ระหว่าง OECD และรัฐบาลไทย สิ่งที กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญสูงสุด 7 ประการซึ่งได้มีการประชาสัมพันธ์ให้ คนไทยทราบ คือ 1) ความปลอดภัยของนักเรียน 2) หลักสูตรอิงสมรรถนะ

(competency-based curriculum) 3) ระบบฐานข้อมูลกลาง Big Data 4) ศูนย์ความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษา 5) การพัฒนาทักษะวิชาชีพ 6) การเรียนรู้ตลอดชีวิต 7) การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษ ซึ่งการประชุมเชิงปฏิบัติการนี้มีความสอดคล้องกับความสำคัญสูงสุดที่กระทรวงศึกษาธิการวางเอาไว้ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการมุ่งมั่นที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับห้องเรียน ให้เด็กๆ เติบโตเป็นพลเมืองที่มีความสามารถ มีส่วนสนับสนุนพัฒนาสังคมในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ริเริ่มสิ่งต่างๆ และเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อที่พวกเขาจะได้พัฒนาตัวเองอย่างเต็มศักยภาพ

นางคยองซัน คิม (ผู้แทนองค์การยูนิเซฟ ประจำประเทศไทย) ได้กล่าวถึงการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ที่องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทยได้ให้การสนับสนุนทางด้านเทคนิคและอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารประสานการทำงานระหว่าง OECD กับคณะทำงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย

สังเกตเห็นว่ายังมีเด็กอยู่อีกจำนวนหนึ่งที่ยังไม่มีความสามารถขั้นพื้นฐานทั้งทางด้านการอ่านและการคิดคำนวณ โดยเฉพาะในกลุ่มเปราะบางและเด็กที่มาจากโรงเรียนขนาดเล็ก และเด็กอีกจำนวนมากยังออกจากโรงเรียนในลักษณะที่ยังไม่มีทักษะที่ถ่ายโยงไปสู่สมรรถนะอื่น ๆ ที่ดีพอรวมทั้งความสมรรถนะในด้านการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง การคิดสร้างสรรค์ ความร่วมมือและการสื่อสารเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีจำนวนเด็กอีกมากที่ออกจากกลางคัน ดังนั้นการประชุมปฏิบัติการครั้งนี้ก็จะมีส่วนเชื่อมโยงที่สำคัญของกรอบทักษะที่จำเป็นที่สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ 20 ปี ความคาดหวังที่ประเทศไทยจะเป็น 4.0 และเป้าหมายที่ต้องการบรรลุตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ความคาดหวังต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องได้รับการเหลียวแลและตอบสนองอย่างเป็นรูปธรรมตามความต้องการของคนและสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทยจึงร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการในการที่จะทำความเข้าใจและหาวิธีการจัดการกับความท้าทายในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตกหายไปที่เป็นจากโควิด 19 การตอบสนองความต้องการด้านการเรียนรู้ดิจิทัลที่มากขึ้นทางการพัฒนาครูและนักเรียน การจัดการกับความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเด็กที่ถูกทิ้งให้อยู่ข้างหลัง และที่สำคัญเราจะต้องใส่ใจกับความปลอดภัยและสุขภาวะด้านจิตใจของนักเรียนและครูไปพร้อม ๆ กัน

Mr. Andreas Schleicher (OECD Directorate for Education) ได้กล่าวเกี่ยวกับสถานการณ์ประเมินนักเรียนในการปฏิรูปหลักสูตรในยุคดิจิทัลด้วยข้อมูลเชิงลึกจากประสบการณ์ระดับนานาชาติ โดยยกตัวอย่างถึงประเทศเอสโตเนีย สิงคโปร์ คาซัคสถาน คอสตาริกา ที่มีกระบวนการสอนที่หลากหลาย มีการนำปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีมาใช้ร่วมกัน ซึ่ง interactive E-textbooks สามารถใช้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้ และยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การปฏิรูปหลักสูตรและการประเมินนักเรียนจะต้อง

เกิดขึ้นในรูปแบบที่เป็น Holistic Approach คือพิจารณาจากทุกมิติของตัวผู้เรียน (องค์รวม) ประเทศไทยจะต้องมีการพัฒนากลยุทธ์เพื่อก้าวสู่การศึกษาปี 2030 โดยใช้หลักสูตรสมรรถนะเป็นแนวทางการสอนและการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ทั้งนี้ จะมีOECD คอยสนับสนุนตั้งแต่ขั้นเริ่มต้น

2. การพัฒนากรอบการประเมินนักเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่อิงสมรรถนะและมาตรฐานการเรียนรู้

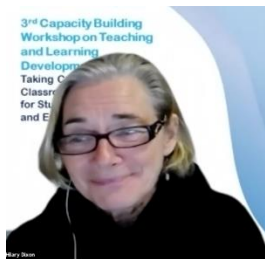
2.1 ข้อมูลเชิงลึกนานาชาติ ต่อการปฏิรูปการประเมินนักเรียนในประเทศไทย โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญนานาชาติ ดังต่อไปนี้:-

• Dr. Elizabeth Fordham (ที่ปรึกษาอาวุโสฝ่าย Global Relations, OECD) ได้นำเสนอเกี่ยวกับ**ภาพรวมของกรอบงาน OECD เกี่ยวกับการประเมินนักเรียนประเภทต่าง ๆ ได้แก่ การประเมินระดับประเทศ การทดสอบ และการประเมินในชั้นเรียน การสร้างสมดุลที่เหมาะสมในการประเมินชั้นเรียน ประเด็นสำคัญสำหรับผู้กำหนดนโยบาย การประเมินสเกลใหญ่ สิ่งที่ต้องคำนึงในการออกแบบการประเมิน การหลีกเลี่ยงจุดมุ่งหมายที่ปนเปื้อนและการสรุปผลที่ผิดพลาด ตลอดจนวิธีที่ทำให้ดีขึ้นเพื่อการเรียนรู้** ดังนั้นว่า “**หลักการพื้นฐานของระบบการประเมินที่ดีคือ ระบบนี้ไม่ควรสร้างความเสียหาย และควรจะได้ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้....**” -Paul Black- (2550)- ซึ่งกรอบแนวคิดในการประเมิน 3 ชนิดหลัก คือ:

ประเภท	เป้าหมายหลัก
การประเมินในชั้นเรียน	- ให้ข้อมูลแบบเรียลไทม์เพื่อสนับสนุนการสอนและการเรียนรู้ - วัดผลการเรียนรู้ของนักเรียนว่ายังคงอยู่ในเส้นทางการเรียนรู้ที่เหมาะสมของพวกเขหรือไม่ - การตัดสินใจเลื่อนระดับชั้นหรือระดับช่วงชั้น
การประเมินในระดับระบบ	- การติดตามระดับความสามารถในภาพรวมในระบบ การเปลี่ยนแปลงในระดับเหล่านั้น และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง - การให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่นักปฏิบัติ - การสร้างระบบตรวจสอบ/ความรับผิดชอบภายนอกเพื่อคุณภาพของโรงเรียนและในครูบางราย
การสอบวัดระดับชาติ	- การตัดสินใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคล ผ่านระบบการศึกษา (เช่น การให้วุฒิ หรือ การคัดเลือก) รวมทั้งการจัดสรรโอกาสทางการศึกษาที่มีจำกัด - การส่งสัญญาณให้กับผู้จ้างงาน และผู้อื่นนอกระบบการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ไป

โดยการสร้างสมดุลที่เหมาะสมในการประเมินชั้นเรียน คือ มีทั้งการประเมินเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ (Summative Assessment) และการประเมินผลระหว่างเรียน (Formative Assessment) โดยการประเมินเพื่อสรุปผลการเรียนรู้นั้นเป็นการมุ่งประเมินการเรียนรู้ ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง / ทำเมื่อการเรียนรู้จบแล้ว / มีความคงที่และทางเดียว (ครู ⇌ นักเรียน) / เป็นไปตามคำถามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า / เชื่อมโยงการเรียนรู้ของนักเรียนกับเป้าหมายระดับชาติ และเน้นผลลัพธ์ทางปัญญา ส่วนการประเมินผลระหว่างเรียนนั้นเป็นการมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ / ผสานเข้าไปในกระบวนการเรียนรู้ / มีความต่อเนื่องและเปลี่ยนแปลง (ครู ↔ นักเรียน) / ไหลเป็นวงจรวนรอบของการสนทนาและปฏิสัมพันธ์ / เน้นเป้าหมายการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจงของนักเรียน / คำนึงถึงอารมณ์และทัศนคติเป็นสำคัญ ซึ่งผู้กำหนดนโยบายต้องคำนึงทั้งการประเมินทั้งสองรูปแบบผสมกันซึ่งต้องมีการประเมินสเกลใหญ่ด้วย ประเทศ OECD 32 ประเทศทำการประเมินในระดับประถมศึกษา และประเทศ OECD 29 ประเทศทำการประเมินในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนการออกแบบให้เหมาะสม ต้องคำนึงถึงวิชา ช่วงอายุ สเกล วงจรและช่วงเวลา ข้อมูลภูมิหลังที่เก็บ รูปแบบของการประเมิน (Modes of assessment) โมเดลการวัดผล การตรวจให้คะแนน และการรายงาน โดยการหลีกเลี่ยงจุดมุ่งหมายที่ปนเปกันและการสรุปผลที่ผิดพลาด ทำได้โดยการกำกับติดตามระบบการพัฒนานักเรียน และความรับผิดชอบของโรงเรียน ส่วนการทำให้ดีขึ้นเพื่อการเรียนรู้ จะทำได้ต้องมีความตรง (Validity) ความสมดุล (Balance) และความเสมอภาค (Equity)

• Ms. Hilary DIXON (ที่ปรึกษาหลักสูตรของ The Australian Curriculum, Assessment and Reporting, Authority (ACARA)) ได้นำเสนอเกี่ยวกับประสบการณ์ของออสเตรเลียในการใช้มาตรฐานระดับประเทศเพื่อช่วยปรับนโยบายการประเมินนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ วิสัยทัศน์สำหรับการพัฒนาหลักสูตรระดับชาติ หลักสูตรของประเทศออสเตรเลีย การวางแผนกลยุทธ์ของ Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority (ACARA) การเข้าไปมีส่วนร่วมตามพันธสัญญาและข้อตกลงกับโครงการระหว่างประเทศ OECD Education 2030 Project ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขและทบทวนหลักสูตร ดังนั้นว่า วิสัยทัศน์สำหรับการพัฒนาหลักสูตรระดับชาติ ดูจากเอกสารสำคัญ 2 ชิ้น คือ ปฏิญญา Melbourne (คำประกาศที่เห็นพ้องต้องกันระหว่างรัฐต่างๆ ในประเทศออสเตรเลีย) เกี่ยวกับเป้าหมายทางการศึกษาเพื่อเยาวชนออสเตรเลีย เมื่อปี ค.ศ. 2009 และปฏิญญาการศึกษาของสภาการศึกษาแห่งออสเตรเลีย (ฉบับปรับปรุง ปี ค.ศ. 2019) มี 2 เป้าหมาย คือ (1) ระบบการศึกษาของออสเตรเลียส่งเสริมเรื่องความเสมอภาคและความเป็นเลิศให้มากยิ่งขึ้น และ (2) เยาวชนของออสเตรเลียทุกคน จะกลายเป็นผู้ที่มั่นใจในตนเองและเป็นผู้สร้างสรรค์ ผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตที่ประสบความสำเร็จ และสมาชิกของชุมชนที่ตื่นตัวและทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งนี้ หลักสูตรของประเทศออสเตรเลีย มีทั้งหมด 3 มิติ คือ มิติที่ 1: สารการเรียนรู้ 8 แขนง ประกอบด้วย ภาษาอังกฤษ / คณิตศาสตร์ / วิทยาศาสตร์ / มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ

และธุรกิจ หน้าที่พลเมืองและความเป็นพลเมือง) / สุขศึกษาและพลศึกษา / ภาษาอื่นๆ / ศิลปะ (การเต้น ละคร Media Arts เพลง ทักษะศิลป์) / เทคโนโลยี (การออกแบบและเทคโนโลยี เทคโนโลยีดิจิทัล) โดยโครงสร้างและมาตรฐานสำหรับสาระการเรียนรู้ จะประกอบด้วย 1) มาตรฐานเนื้อหา 2) มาตรฐานผลสัมฤทธิ์ (ซึ่งทั้งสองมาตรฐานนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับทั้งความรู้และความเข้าใจ และได้ทักษะการสืบสวนสอบสวน) และ 3) ตัวอย่างผลงานนักเรียน มิติที่ 2: สมรรถนะหลักทางการศึกษาที่ต้องการ 7 ประการ ประกอบด้วยความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ / ความสามารถในการคำนวณ / ความสามารถทางเทคโนโลยีสารสนเทศ / ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และคิดเชิงสร้างสรรค์ / ความสามารถในการเข้าสังคมและการพึ่งตนเอง / ความเข้าใจในพหุวัฒนธรรม / ความเข้าใจทางจริยธรรมและความเป็นพลเมือง มิติที่ 3: ลำดับความสำคัญของศาสตร์ที่ต้องรู้ 3 ประการ (Cross-Curriculum Priorities) ประกอบด้วยประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมของชนพื้นเมือง Aboriginal and Torres Strait Islander / การมีส่วนร่วมของออสเตรเลียกับประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยกัน / ความยั่งยืน ในส่วนแผนการทำงานของหลักสูตรออสเตรเลียนั้นอยู่ภายใต้การวางแผนกลยุทธ์ของ Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority หรือ ACARA ซึ่งให้การรับรองโดยสภาการศึกษา มีการสร้างและพัฒนาหลักสูตรระดับ world-class สำหรับระดับ Foundation – Year 12 (ช่วงอายุระหว่าง 4 ขวบ – 17 ปี โดยประมาณ) ในสาระการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น ทำโดยการกำกับติดตามและการประเมินผลประจำปี และการวิจัยต่างๆ (การทบทวนเอกสารและงานวิจัยต่างๆ / การวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบ: การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง / การศึกษาเปรียบเทียบ: British Columbia (Canada), Finland, Singapore; New Zealand / การเข้าไปมีส่วนร่วมตามพันธสัญญาและข้อตกลงกับโครงการระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศออสเตรเลียกำลังมีโครงการ OECD Education 2030 Project: CMM อยู่ การประเมินนักเรียนของประเทศออสเตรเลียนั้นมีการใช้ PISA 2021 สำหรับการประเมินกรอบการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 โดยประเมินความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์และทักษะในศตวรรษที่ 21 (ถูกจับคู่กับมาตรฐานหลักสูตร) และการวิเคราะห์ร่องรอยของเนื้อหาหลัก (ถูกสะท้อนในกระบวนการนำไปใช้ให้เกิดผล)

- Ms. Lynn OLSON (นักวิชาการอาวุโส, Future-Ed มหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ ประเทศสหรัฐอเมริกา) ได้นำเสนอเกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานในสหรัฐอเมริกา: เรื่องเตือนสติเกี่ยวกับนโยบายและแนวปฏิบัติที่มีความสำคัญต่อการกำหนดบทบาทและสร้างแบบแผนที่สร้างสรรค์มากขึ้นสำหรับการทดสอบมาตรฐานชาติ การนำร่องนวัตกรรมการประเมิน ดังนั้น ในประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐบาลมีการกำหนดให้มีการประเมินผลรวม

ทั่วทั้ง 50 รัฐ เป็นการประเมินระดับรัฐภายใต้พระราชบัญญัติของรัฐบาลกลางที่ชื่อว่า นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จ (Every Student Succeeds Act: ESSA) ซึ่งนโยบายปัจจุบัน คือ **ลดการทดสอบ**: รัฐส่วนใหญ่พยายามลดหรือจำกัดเวลาที่นักเรียนใช้ในการทดสอบลงในช่วง 6 ปีที่ผ่านมา จากการ “การทดสอบที่มากเกินไป” (“over testing” narrative) มีการใช้เวลาเรียนโดยเฉลี่ยแค่ 2% เท่านั้นในการทำแบบทดสอบที่บังคับ องค์กร

Future Ed ทำการวิเคราะห์กฎหมาย/ระเบียบต่างๆ ของรัฐทั้ง 50 รัฐในด้านการลดการทดสอบหรือการลดเวลาที่ใช้ในการทดสอบจากปี 2557-2562 สรุปได้ว่า รัฐมีการดำเนินการลดจำนวนการทดสอบระดับรัฐ โดยเฉพาะการทดสอบประเมินผลที่ไม่ได้กำหนดโดยกฎหมายรัฐบาลกลาง (กฎหมายระดับสหพันธรัฐ) เช่น การทดสอบวิชาสังคมศึกษาและประวัติศาสตร์ หรือการทดสอบปลายภาคในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ลดความยาวหรือเวลาในการสอบ โดยการกำหนดจำนวนการทดสอบในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นการอิงจากรายชั่วโมงหรือร้อยละของเวลาเรียน การแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะตรวจสอบเพื่อเสนอแนะวิธีการลดการทดสอบ ลดการทดสอบอย่างต่อเนื่อง ในหลายรัฐ ต่อต้านคัดค้านจากฝ่ายการเมือง (ขึ้นอยู่กับรัฐ) การต่อต้านการทดสอบอาจมาจากกฎหมายหรือสหภาพครู และพันธมิตรเสรีนิยมของสหภาพครู นอกจากนี้ มีการนำร่องนวัตกรรมการประเมิน เพื่อต่อยอดงานที่รัฐต่างๆ ทำอยู่ ปัจจุบันมี 4 รัฐ คือ (1) รัฐลุยเซียนา มีการนำร่องของรัฐใช้วิชาภาษาอังกฤษและสังคมศึกษาเพื่อส่งเสริมการสอนที่มีเนื้อหามาก (content-rich instruction) โดยประเมินออนไลน์ 3 ครั้งต่อปี ณ ช่วงเวลาของการสรุปหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตร ให้นักเรียนทำข้อสอบชิ้นงานการเขียนที่มีหลายตอน—บางตอนเป็นบทอ่านที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว บางตอนสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำลังเรียน มีการประเมินเล็ก ๆ ย่อย ๆ จะได้รับการตรวจให้คะแนนโดยครู และรวมเป็นคะแนนสรุปผลปลายภาค นอกจากนี้มีการส่งเสริมของรัฐสามารถเข้าถึงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่มี เขตจะมีตัวเลือกหน่วยการเรียนรู้ ไม่ได้มีหลักสูตรเดียวหลักสูตรเดียวให้ใช้ (2) รัฐนิวแฮมป์เชียร์ กำลังดำเนินการทดสอบด้วยชิ้นงานการปฏิบัติที่ฝังอยู่ในห้องเรียน (classroom-embedded performance tasks) ในวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เพื่อแทนที่การทดสอบระดับรัฐประจำปี ซึ่งครูออกแบบงานทั่วไปโดยใช้แม่แบบ (template) ครูจะมอบหมายงานเมื่อเหมาะสมกับหลักสูตรมากที่สุด นอกจากนี้รัฐจะตรวจสอบว่าชิ้นงานการปฏิบัติที่เขตร่างขึ้นนั้นสอดคล้องกับมาตรฐานของรัฐหรือไม่ โดยการรวบรวมและทบทวนแผนการประเมินสรุปผลระดับท้องถิ่น ที่ระบุมาตรฐานและสมรรถนะใดวัดด้วยชิ้นงานใด และมีการรวบรวมตัวอย่างของการประเมินระดับท้องถิ่นเพื่อทำการทบทวนโดยเพื่อนครูในเขตต่าง ๆ ตลอดจนมีการจัดกิจกรรมเทียบมาตรฐานในระดับชั้น (grade-level calibration) (3) รัฐจอร์เจีย กำลังต่อยอดงานของตนเองชื่อว่า โปรแกรมการนำร่องการประเมินแนวใหม่ที่น่าโดยรัฐ (state-led innovative assessment pilot program) มีความร่วมมือด้านการประเมินชื่อว่า The Georgia MAP Assessment Partnership ประกอบด้วยเขตมากกว่า 12 เขต เขตเหล่านี้กำลังใช้ MAP ซึ่งเป็นการประเมินแบบปรับตัวด้วยคอมพิวเตอร์ ออกแบบโดย NWEA เพื่อติดตามความก้าวหน้าของหลักสูตรตลอดทั้งปี มีการทดสอบในภาคเรียนช่วงฤดูใบไม้ร่วง ฤดูหนาว และฤดูใบไม้ผลิ ที่นำมาสร้างเป็นคะแนนสรุปผลสิ้นปี การประเมินตลอดปีช่วยยกระดับการทดสอบระหว่างทางแบบปรับเหมาะ ให้สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่ทันทั่วทั้งปีเกี่ยวกับคำสั่งมาตรฐานระดับชั้นของนักเรียน วัดการเติบโตทางวิชาการ ให้ผลการทดสอบอิงกลุ่มที่อ้างอิงตามบรรทัดฐาน และสรุปรายงานความสามารถของผู้เรียน (4) รัฐนอร์ทแคโรไลนา มีการนำร่องการประเมินเชิงนวัตกรรมต่อยอดงานที่เริ่มเมื่อปี 2557 ในอนาคตข้างหน้า มีความสนใจอย่างมากในด้านการประเมินวินิจฉัยและการประเมินระหว่างทางเพื่อ

วิเคราะห์จุดแข็งและความต้องการของนักเรียนได้ดีขึ้น และในด้านการประเมินที่รวมเข้าไปในหลักสูตรที่สามารถให้ข้อมูลได้บ่อยขึ้นและนำไปใช้ได้ง่ายขึ้นสำหรับครู

- **Prof. Graham DONALDSON** (ศาสตราจารย์, Centre for Educational Change, มหาวิทยาลัยกลาสโกว์ ประเทศสก็อตแลนด์) ได้นำเสนอเกี่ยวกับประสบการณ์ของชาวเวลส์ในการปรับนโยบายการประเมินนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ ดังนี้ว่าจะมุ่งเน้นในเรื่องคุณภาพเป็นสำคัญในหลักสูตรระดับชาติ ให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียนรู้ ไม่ได้มุ่งผลลัพธ์ แต่มุ่งบูรณาการในระหว่างการเรียนรู้ มีความยืดหยุ่น (pace in learning) มีความชัดเจนว่าเรียนรู้ไปทำไม และเรียนรู้ไปเพื่ออะไร เมื่อมีการประเมินผลต่างๆ จะมุ่งดู sample-based assessment / Progress in learning มีความสำคัญมากกว่า Rule of assessment / Expectation assessment จะมีความสำคัญน้อยกว่า Progress assessment / หลักสูตรการศึกษาเวลส์จะไม่มีการวัด Level จะเน้นเรื่อง high stake accountability คือ เน้นเรื่องความรับผิดชอบสูง มีเรื่องของการไว้วางใจ (trust) และมีการปลูกฝังเรื่องอิทธิพลทางวัฒนธรรม/ความมุ่งหวังเรื่องวัฒนธรรมให้กับผู้เรียน เน้นย้ำให้มีการลงทุนในตัวครูผู้สอนและต้องมีการบูรณาการในการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่เสมอ

- **Mr. Franck SALLES** (Charge d' e'tudes et d' evaluations, (DEPP) กระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติฝรั่งเศส) ได้นำเสนอเกี่ยวกับประสบการณ์ของฝรั่งเศสในการจัดการประเมินและการสอบระดับชาติให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ – สร้างกรอบการประเมินและสร้างความเข้าใจร่วมกันในระดับที่นักเรียนแสดงความสามารถโดยใช้คอมพิวเตอร์ รูปแบบการประเมินผล เครื่องมือในการประเมิน และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ดังนี้ว่า จะมีการพิจารณาจากบริบทโดยการเพิ่มคุณค่าของการใช้ Computer based assessment (CBA) และข้อจำกัดต่างๆ ซึ่งสำนักงานที่ DEPP มีรูปแบบการประเมินผลหลักๆ อยู่ 3 รูปแบบ คือ (1) การประเมินระดับมาตรฐาน (2) การประเมินในระดับชาติจากตัวอย่างและทะเบียนสำมะโนครัว และ (3) การประเมินในระดับนานาชาติ ซึ่งเครื่องมือในการประเมินผลที่หลากหลายนี้จะช่วยในทุกๆ ระดับของระบบการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นระดับห้องเรียน: เพื่อจัดหาเครื่องมือที่มีมาตรฐานสำหรับครูในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ / ระดับพื้นที่: เพื่อให้มีตัวชี้วัดสำหรับผู้จัดการศึกษาใช้ในการตรวจตราการปฏิบัติการการจัดการเรียนรู้ / ระดับชาติ: เพื่อนำผลแนวโน้มของประเทศมาใช้กับระบบประเมินการศึกษา เครื่องมือในการประเมินเหล่านี้มีเป้าหมายเพื่อช่วยให้นักเรียนแต่ละคนและคุณครูได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) แบบมีคุณภาพในเรื่องขีดความสามารถส่วนบุคคล เน้นในด้านวิชาคณิตศาสตร์และวิชาฝรั่งเศสโดยพื้นฐาน รวมทั้งเรื่องอื่นๆ ที่ระบุไว้ว่า จะมีการประเมิน ซึ่งจะดำเนินการในช่วงเริ่มต้นปีการศึกษาแต่ละปี โดยมีหลักสูตรเป็นฐานสำหรับกรอบการประเมิน: Intended curriculum (ข้อมูลอ้างอิงของสถาบัน เช่น หลักสูตร แหล่งข้อมูลอย่างเป็นทางการ

แกนกลางร่วมกัน) → Implemented curriculum (แหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น ตำรา) → Achieved curriculum (แนวความคิดจำลองปัญญา) ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี 2548 แกนหลักร่วมขององค์ความรู้ ทักษะ และวัฒนธรรมของนักเรียน จะมุ่งให้ความสำคัญแก่เด็กที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปี ถึง 16 ปี ซึ่งระบุว่าการศึกษาระดับมัธยมศึกษาต้องมีการเตรียมนักเรียนด้าน ความรู้และทักษะที่จำเป็น จนสำเร็จการศึกษา ส่วนตั้งแต่ปี 2559: ได้เปลี่ยนไปใช้การประเมินผลทางคอมพิวเตอร์ (CBA) และยังคงมีการเปลี่ยนมาใช้ในปีปัจจุบัน 2564 ด้วย นอกจากนี้ การเพิ่มคุณค่าของการใช้การประเมินผล ทางคอมพิวเตอร์ มีดังนี้ แง่การผลิต: ช่วยในเรื่องคลังข้อสอบ และประเภทของนวัตกรรมของข้อสอบ / แง่การบริหาร: ช่วยเรื่องมาตรฐาน และ Adaptive mode / แง่การรายงานผล: ช่วยเรื่องข้อเสนอแนะ และคุณภาพของ ข้อมูลที่นำเสนอ / แง่การให้คะแนน: ช่วยเรื่องขั้นตอนอัตโนมัติ และการลดต้นทุน ซึ่งวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาแรก ที่นำมาใช้เริ่มต้นในการประเมินผลทางคอมพิวเตอร์เพราะสามารถสร้างประโยชน์ได้หลากหลาย ทั้งนี้ หากมีการ เปรียบเทียบกับการตอบโดยใช้ระบบกระดาษ กิจกรรมหลายอย่างของนักเรียนสามารถนำเอาเทคโนโลยีมา ประยุกต์ได้ซึ่งสามารถบันทึกและให้ผลได้อย่างแม่นยำ ข้อมูลบางอย่างสามารถเอามาใช้ประมวลผลข้อมูลได้อีก ด้วย มีการประมวลผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปสู่การจัดทำโปรไฟล์ (Cognitive profile): กรอบทฤษฎีก็คือ กระบวนการรับรู้ของนักเรียนมาจากด้านเทคโนโลยี (คือ การพัฒนาซอฟต์แวร์ และข้อมูลขนาดใหญ่ ทุกเรื่อง ทุก แง่มุม ทุกรูปแบบ) ด้านการสอน (คือ การเข้าใจ วิธีการเป็นไปได้อันได้) และด้านการวิเคราะห์ (คือ ระบบที่สามารถ เรียนรู้ได้จากตัวอย่างด้วยตนเองโดยปราศจากการป้อนคำสั่งโดยโปรแกรมเมอร์ / การเรียนรู้ของเครื่อง (Machine Learning) คล้ายการทำงานของ AI มีการปรับเปลี่ยนจาก PBA ไปสู่ CBA ในประเด็นความสอดคล้องกับแนว ปฏิบัติการสอน ในระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา ในการวิเคราะห์ข้อมูล UX นอกจากนี้ มีการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการเรียนคณิตศาสตร์ เกรด 9 (เมื่อเดือนพฤษภาคม 2562) โดยการใช้ดิจิทัลนั้น ให้ครู (ครูใช้คอมพิวเตอร์ และวีดีโอ) เป็นศูนย์กลาง มากกว่านักเรียน (นักเรียนใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ หรือแท็บเล็ต) เป็นศูนย์กลาง

2.2 ช่วงถามตอบของผู้เข้าร่วมประชุมต่อวิทยากร

• คำถามเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของหลักสูตรออสเตรเลีย

คำถามที่1: Learning Areas ในหลักสูตรสมรรถนะ (หลักสูตรใหม่) มีแตกต่างจากหลักสูตรมากนักน้อยเพียงใด? เทียบในเชิงปริมาณ มีการปรับลดปริมาณหรือไม่? อย่างไร? มาตรฐานผลสัมฤทธิ์ (การวัดและประเมินผล) ใน Learning Areas มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง?

คำถามที่2: วิธีการที่ทำให้ครูสามารถเชื่อมโยง Learning Areas กับ General Capabilities ใช้วิธีการอย่างไร? มี ตัวอย่างการพัฒนาครูให้สามารถออกกิจกรรมการเรียนรู้ 2 ส่วนนี้ไปด้วยกันอย่างไรบ้าง?

คำถามที่ 3: แนวทางในการออกแบบการประเมินที่เป็น Satisfactory กับ Above Satisfactory ใช้ข้อมูลจาก ส่วนใดบ้างในการออกแบบ?

2.3 สรุปประเด็นการประชุมประจำวันแรก

ดร.รังสรรค์ วิบูลอุปถัมภ์ (องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย) ได้เป็นผู้ดำเนินการรายการหลักผ่านระบบ Zoom โดยช่วงเช้าเป็นการอภิปรายโต๊ะกลม (Country Roundtable Discussion) ช่วงเป็นพิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับภาคนานาชาติ (Workshop Opening Session with International Partners) และพูดคุยการพัฒนากรอบการประเมินนักเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่อิงสมรรถนะและมาตรฐานการเรียนรู้ โดยมีวิทยากรนานาชาติ คือ Dr. Elizabeth Fordham, Ms. Hilary DIXON, Mr. Graham DONALDSON, Ms. Lynn OLSON และ Mr. Franck SALLES มาให้ข้อมูลเชิงลึกนานาชาติต่อการปฏิรูปการประเมินนักเรียนในประเทศไทย

ดร.รังสรรค์ วิบูลอุปถัมภ์ ได้กล่าวขอบคุณวิทยากรทุกคนที่ร่วมอภิปรายกลุ่มครั้งแรกในวันนี้ จะมีการรับเรื่องคำถามจากผู้เข้าร่วมประชุมไปหาคำตอบและตอบกลับในประเด็นต่างๆ ในวันถัดไปโดยทีมงาน OECD

3. ข้อพิจารณาด้านเทคนิคในการบูรณาการสมรรถนะเข้ากับการออกแบบการประเมินนักเรียนจากภายนอก (เช่น การประเมินและการทดสอบระดับชาติ)

3.1 ข้อมูลเชิงลึกจากนานาชาติ ในการออกแบบการประเมินนักเรียนจากภายนอก โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญนานาชาติ ดังต่อไปนี้:-

- Tomoya OKUBO (OECD Analyst) ได้อภิปรายเจาะจงถึงความท้าทายในการพัฒนาหัวข้อรายการอิงสมรรถนะ วิธีดังขึ้นมาให้ความสำคัญ และเสนอแนะให้สิ่งเหล่านี้ได้รับการพิจารณาให้อยู่ในการประเมินจากภายนอก โดยเฉพาะเป็นการเติมพื้นที่ของผู้เรียน กุญแจสู่ความสำเร็จในการประเมินภายนอก การประเมินระหว่างประเทศ ดังนั้น หัวข้อรายการของการประเมินฐานสมรรถนะ (จากข้อสอบ PISA ที่เผยแพร่ได้) นั้นมีความซับซ้อน ยากที่จะเข้าใจปฏิกริยาของนักเรียนก่อนล่วงหน้า ยากที่จะสร้าง และค่อนข้างจะต้องใช้เวลาในการพัฒนาหัวข้อรายการ ดังนั้น หากมีการวิเคราะห์ระดับของหัวข้อรายการ จะบอกเราได้มาก หัวข้อรายการที่พัฒนาขึ้นจะให้รายละเอียดด้านการประเมินนักเรียน ระดับของนักเรียน และเป็นสิ่งสำคัญในการรักษาคุณภาพของการประเมิน ส่วนหัวข้อรายการที่พัฒนาขึ้นใหม่อาจไม่ได้เป็นไปอย่างที่คาดหวังไว้ โดยเฉพาะการประเมินฐานสมรรถนะ (ค่อนข้างจะยากในการทำนายความยากหากไม่มีการวิเคราะห์ข้อมูลก่อน) ทั้งนี้ การวิเคราะห์ระดับของหัวข้อรายการที่มีการวัดทางจิตวิทยา (Psychometric item- level) มีความสำคัญในการพัฒนาหัวข้อรายการ (การพัฒนาหัวข้อรายการและการวิเคราะห์ระดับหัวข้อรายการจะทำพร้อมกันเสมอ) ทั้งนี้ การใช้หัวข้อรายการที่มีคุณภาพต่ำ จะนำไปสู่การได้คะแนนที่ไม่ถูกต้องและใช้ไม่ได้ การพัฒนาหัวข้อรายการที่เป็นระบบ จะเป็นกุญแจสู่ความสำเร็จในการสอบ/ประเมินภายนอก เราสามารถจัดการให้มีการพัฒนาหัวข้อรายการอย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นระบบได้โดยการทำเป็นวงจรในการพัฒนา/ปรับปรุงหัวข้อรายการอย่างต่อเนื่อง

ดังนี้ คือ #1 ดำเนินการประเมินและรวบรวมข้อมูล #2 วิเคราะห์หัวข้อรายการ (วิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบหัวข้อรายการว่ามีความเหมาะสมหรือไม่) และ #3: ปรับปรุงหัวข้อรายการ (แก้ไขหัวข้อรายการ หรือสร้างหัวข้อรายการหลาย ๆ อันขึ้นใหม่ โดยอิงกับผลลัพธ์จากการวิเคราะห์หัวข้อรายการ) ซึ่งโครงสร้างการพัฒนาหัวข้อรายการในการทดสอบสมัยใหม่ ประกอบด้วย: ผู้พัฒนาการทดสอบ (ผู้จัดการทดสอบ) ผู้เขียนหัวข้อรายการ ผู้ตรวจสอบหัวข้อรายการ คณะกรรมการจัดการหัวข้อรายการ ผู้ให้บริการระบบ และผู้ดูแลระบบทดสอบ การพัฒนาด้านการประเมินหรือการทดสอบ จะมีความยั่งยืนได้ ต้องมีการสร้างทีมภายใน และพัฒนาความสามารถภายในร่วมกัน นอกจากนี้ การพัฒนาหัวข้อรายการจะต้องมาพร้อมกับการวิเคราะห์ระดับของหัวข้อรายการเพื่อสร้างวงจรที่ต่อเนื่องในด้านการวิเคราะห์คำถามและการพัฒนาคำถามจะช่วยให้เราสามารถเก็บข้อมูล ประสิทธิภาพ ผลการตรวจ และความเชี่ยวชาญจากภายใน ซึ่งการสร้างขีดความสามารถภายใน (Internal Capacity) เป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาการประเมิน/การปรับปรุงการทดสอบอย่างยั่งยืน และ Computer-based testing (CBT) หรือ การทดสอบด้วยคอมพิวเตอร์ จะช่วยบอกข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อรายการต่างๆ ซึ่งตัวอย่างที่ดีสำหรับการประเมินอิงสมรรถนะ คือ การที่นักเรียนได้ใช้เวลาเพียงพอในการทำหัวข้อรายการให้เสร็จ การประเมินระหว่างประเทศใช้เป็นจุดอ้างอิงสำหรับระดับความชำนาญ (เช่น เทียบระดับได้หรือไม่) / ความถูกต้องของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน (เช่น การวัดเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่) / ความถูกต้องของตัวแปรภายนอก (เช่น เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภายนอก) ปัจจัยควรสอดคล้องกับมาตรฐานสากล การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสมรรถนะและตัวแปรภายนอก เช่น ดัชนีสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (Economic, Social, and Cultural Status: ESCS) จะช่วยให้เห็นข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ กุญแจสู่ความสำเร็จในการออกแบบการประเมินนักเรียนภายนอก คือ นักเรียนศึกษาเนื้อหาต่างๆ ที่จะใช้ในการประเมินภายนอก (เช่น ผลต่อการประเมินและวอชแบค (ปรากฏการณ์ที่การสอบมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนของครูและนักเรียน)) ดังนั้น การประเมินภายนอกควรสอดคล้องกับเนื้อหาในหลักสูตร โดยหัวข้อรายการที่พัฒนาขึ้นมาควรสะท้อนเนื้อหาตามหลักสูตร ฐานสมรรถนะอันใหม่ การสร้างศักยภาพภายในที่เอื้อการบริหารจัดการและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง / การวิเคราะห์การตอบหรือคำตอบของนักเรียนจะเป็นข้อมูลสะท้อนกลับที่สำคัญสำหรับครูและโรงเรียน / ต้องมีการอ้างอิงกับการประเมินระหว่างประเทศเสมอ / การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนและตัวแปรภายนอกจะให้ข้อมูลที่มีคุณค่าและเชื่อถือได้ สำหรับการกำหนดนโยบายต่างๆ

- **Tiago FRAGOSO** (Analyst at the Directorate for Education and Skills, OECD) ได้อภิปรายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประเทศไทยในโครงการ OECD PISA for school และวิธีที่จะนำประสบการณ์เหล่านี้มาช่วยสร้างขีดความสามารถของครูและโรงเรียนในการประเมินสมรรถนะ ดังนั้น เราต้องมีการสร้าง portfolio ของทักษะในการเติบโตในศตวรรษที่ 21 โดยแสดงถึงทักษะ

เชิงเทคนิค ทักษะทางสังคมและพฤติกรรม ทักษะในการคิดและการสร้างสรรค์ ซึ่ง **PISA และ PISA-based Test สำหรับโรงเรียน (PBTS)** จะช่วยวัดว่านักเรียนสามารถคาดการณ์จากสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้และนำความรู้ไปใช้อย่างสร้างสรรค์ในบริบทใหม่ได้ดีเพียงใด (PISA แสดงให้เห็นว่าประเทศมีศักยภาพดีเพียงใด / PISA-based Test แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีศักยภาพดีเพียงใด ซึ่งสามารถเอามาเทียบเคียงกันได้) **PISA-based Test for Schools** ออกแบบมาเพื่อประเมินนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเมื่อจบการศึกษาภาคบังคับ (ที่อายุ 15 ปี) ใช้เวลา 2 ชั่วโมงจึงจะเสร็จสมบูรณ์และเน้นว่านักเรียนสามารถใช้ทักษะในการอ่านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ได้ดีเพียงใด โดยแบบสอบถามของนักเรียนใช้เวลา 30 นาที และให้ข้อมูลเชิงลึกอันมีค่าเกี่ยวกับภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม ทักษะทางสังคมและอารมณ์ ฯลฯ โดยโรงเรียนจะได้รับ “รายงานสำหรับโรงเรียน” เพื่อเปรียบเทียบโรงเรียนของเรา กับโรงเรียนอื่นๆ ในประเทศเดียวกันและในประเทศอื่นๆ / เปรียบเทียบโรงเรียนของเรา กับค่าเฉลี่ยของประเทศตามปัจจัยสำคัญ / เปรียบเทียบโรงเรียนของเรา กับโรงเรียนที่ให้บริการนักเรียนที่คล้ายกัน ผลจาก PISA-based Test for Schools สามารถนำไปวิเคราะห์ต่อโดย OECD ทั้งระดับภูมิภาคและกลุ่มย่อย (ในประเทศไทย รายงานเฉพาะเรื่องจะเน้นไปที่กลุ่มย่อย เฉพาะของนักเรียนที่ด้อยโอกาส) การสนับสนุนหลังการประเมินสำหรับโรงเรียนนั้น จะมีคู่มือผู้อ่านและวิดีโอบทช่วยสอนเพื่อช่วยให้โรงเรียนสำรวจและทำความเข้าใจรายงาน มีฟอรัมชุมชนออนไลน์ PISA for Schools เพื่อมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกันกับโรงเรียนอื่น และมีการอบรมเชิงปฏิบัติการหลังการประเมินเพื่อเพิ่มการรู้คิดด้านข้อมูลและช่วยปรับปรุงโรงเรียน **PISA สำหรับโรงเรียนในประเทศไทย** คือ กองทุนเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) โครงการริเริ่มเพื่อโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันมากขึ้น เงินช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ยากไร้ และการดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบเพื่อสนับสนุนและพัฒนาประสิทธิภาพครู ทั้งนี้ งานในอนาคตคือ กิจกรรมหลังการประเมินในอนาคต (การประชุมเชิงปฏิบัติการอำนวยความสะดวกกับโรงเรียน แลกเปลี่ยนกับผู้อำนวยความสะดวกและครูทั่วโลกผ่านการสัมมนาทางเว็บ) สมรรถนะสากล (โดเมนนวัตกรรม PISA 2018 เพื่อสำรวจความสามารถของนักเรียนในการทำความเข้าใจมุมมองและมุมมองโลกของผู้อื่น) โครงการวิเคราะห์และพัฒนาชุดคำถาม (เพื่อสร้างความสามารถของผู้เข้าร่วมในการวิเคราะห์และพัฒนาการประเมินฐานสมรรถนะตามกรอบ PISA)

- Dr. LENA GREY (ผู้อำนวยการด้านการวิจัยและวิเคราะห์, Assessment and Qualifications Alliance, England (AQA); Honorary Norham Fellow, Department of Education, University of Oxford; and former Head of Policy, The Scottish Qualification Authority (SQA)) ได้นำเสนอเรื่อง **ภาพรวมของการประเมินทักษะและสมรรถนะในสกอตแลนด์และอังกฤษ** ดังนี้ว่า 2 บริบททางการศึกษาที่แตกต่างกัน ข้อดีของระบบที่แตกต่างกัน ทำให้เกิด 2 วิธีทางที่แตกต่างกัน **สกอตแลนด์**: ให้ความสำคัญกับการประเมินทักษะทางสังคม ทักษะทางวิชาชีพ แนวทางการประเมินที่เน้นความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานที่ผ่านการพิจารณายอมรับโดยคณะกรรมการการทดสอบ เน้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและมีทางเลือกทางการศึกษาให้กับนักเรียนโดยการ

ออกแบบหลักสูตรและการประเมินมากขึ้น ส่วนอังกฤษ: มุ่งเน้นใช้การทดสอบเพื่อการประกันความรับผิดชอบทางการศึกษา; การใช้ภาษาที่เด็ดขาดและความเป็นมาตรฐาน แนวทางการประเมินตามเกณฑ์/ความสามารถที่เคร่งครัดซึ่งมาจากคณะกรรมการสอบ นักเรียนจำเป็นต้องมีองค์ความรู้สำคัญๆ ทั้งนี้ ประเด็นหลักที่เกิดขึ้นร่วมกันระหว่างประเทศอังกฤษและสกอตแลนด์ สามารถสรุปได้ 2 ประเด็น ดังนี้ (1) **ประเด็นด้านการประเมินแบบอิงเกณฑ์หรือการประเมินอิงความสามารถ** (2) **ประเด็นความยากของการประเมินทักษะที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสูงระบบความรับผิดชอบต่องานสูง** นอกจากนี้ ไม่สำคัญว่าคุณจะใช้แนวคิดใดในการกำหนดคุณสมบัติความสามารถของนักเรียน คุณจะพบกับประเด็นความคงเส้นความของการตัดสินใจของผู้ประเมินที่เขาคงต้องใช้ทักษะการตัดสินใจภายในบริบทที่เฉพาะเจาะจงเสมอ และการตัดสินใจนั้นไม่ใช่การเปรียบเทียบที่ไม่มีอคติ แต่เป็นการตีความตามความคิดส่วนบุคคล ครึ่งแล้วครึ่งเล่าที่สามารถประเมินทักษะให้เกิดความสม่ำเสมอผ่านระบบที่มีส่วนได้ส่วนเสียสูงจะส่งผลต่อการประเมินที่คาดเดาได้ ซึ่งเอกสารการประเมินทักษะการปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์ของGESEs ของประเทศอังกฤษ ระบุว่า นักเรียนที่ไม่ได้มีทักษะทางวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง ไม่ได้พัฒนาองค์ความรู้ นักเรียนไม่ได้เรียนรู้ที่จะคิดหรือปฏิบัติอย่างนักวิทยาศาสตร์ แต่นักเรียนเรียนรู้ที่จะทำตามสูตร/แผนการทดลอง ดังนั้น ข้อเสนอแนะบางประการถึงวิธีการข้ามผ่านอุปสรรคที่เกิดขึ้น คือ ควรมีการแบ่งปันวัสดุอุปกรณ์เอกสารที่เป็นแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เผยแพร่ และมีโอกาส ให้ครูได้อภิปรายสิ่งที่ได้รับจัดทำให้ วัสดุอุปกรณ์เอกสารที่เป็นแนวปฏิบัติต่างๆ จำเป็นต้องเกิดการมีส่วนร่วมและยืดหยุ่น (เหลือที่ว่างให้ครูได้ตัดสินใจอย่างมีอาชีพ) ครูต้องมีส่วนร่วมในการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่จะถูกประเมิน ทำไมต้องประเมิน และวิธีการประเมิน บทบาทของผู้กำหนดนโยบายคือกำหนดกรอบในการให้ครูได้สื่อสารพูดคุยกัน ความเข้าใจในทฤษฎีการเรียนรู้และธรรมชาติของพัฒนาการ(ของผู้เรียน)เบื้องหลังข้อกำหนดต่างๆ ถือเป็นกุญแจสำคัญให้กับครูผู้สอน ครูสามารถออกแบบแนวคิดการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนสิ่งเหล่านี้ได้ และเครือข่ายวิชาชีพครูมีความจำเป็นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการปฏิบัติงานและความเชี่ยวชาญของครู

- Mr. Mike THIRUMAN (เลขาธิการสหภาพครูสิงคโปร์ (Singapore Teacher's Union)) ได้ให้ภาพรวมของประเทศสิงคโปร์ในการแทรกแซงเชิงนโยบายและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อสร้างแนวปฏิบัติการประเมินเพื่อการพัฒนา การลดปริมาณการสอบ การประเมินที่ให้น้ำหนักและไม่ให้น้ำหนัก และขึ้นการเลื่อนขั้นที่สำคัญ ดังนั้นว่าประเทศสิงคโปร์ใช้วิธีลดปริมาณการสอบจากการเน้นผลการสอบมากเกินไป เน้นเรื่องทักษะ การเอาไปใช้มากกว่า เน้นเรื่องการเรียนการสอนทำความเข้าใจ เอามาวิเคราะห์ลดช่องว่างlearning gap ของผู้เรียน โดยการทดสอบปลายปีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ถูกยกเลิกไป การสอบกลางปีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3 ที่เป็นปีที่เลื่อนระดับช่วงชั้นถูกยกเลิกไปเช่นกัน ประเทศสิงคโปร์แยกเป็นเรื่องการประเมินที่ให้น้ำหนักและไม่ให้น้ำหนักเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนนักเรียนในการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สำหรับขึ้นการเลื่อนขั้นที่สำคัญ: ใน

ระหว่างปีการเลื่อนชั้นเหล่านี้ นักเรียนอาจเรียนวิชาใหม่หรือเรียนวิชาเพิ่มเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความก้าวหน้าไปสู่การเรียนรู้อันดับต่อไป ในขณะที่การยกเลิกการสอบกลางปีในปีที่มีการเลื่อนช่วงชั้น โรงเรียนยังคงทำการประเมินแบบที่ให้นักเรียน เช่น การทดสอบในชั้นเรียน โครงการ และการนำเสนอ ในช่วงเวลาที่เหมาะสมในปีการศึกษา โดยโรงเรียนจะได้รับคำแนะนำในการให้นักเรียนที่เหมาะสมสำหรับการประเมินที่แตกต่างกัน การยกเลิกการสอบกลางปีทำให้หลักสูตรมีเวลาว่างประมาณ 3 สัปดาห์ ในแต่ละช่วง 2 ปี (นั่นคือ ประถมศึกษาปีที่ 3-4, ประถมศึกษาปีที่ 5-6, มัธยมศึกษาปีที่ 1-2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3-4) โรงเรียนได้รับการส่งเสริมให้ใช้เวลาดังกล่าวในการพัฒนาคุณภาพการสอนและการเรียนรู้ ซึ่งโรงเรียนสามารถใช้เวลานี้ในการจัดการเรียนการสอน และใช้วิธีการสอนที่หลากหลายในการสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนให้ลึกซึ้งขึ้น (ตัวอย่างเช่น โรงเรียนสามารถใช้วิธีการเรียนการสอนแบบประยุกต์และสืบเสาะ (applied and inquiry-based teaching and learning approaches) เพื่อให้ นักเรียนสังเกต ทดสอบ สะท้อน และสร้างความรู้ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การกระทำนี้จะช่วยเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน และทำให้เรียนลึกซึ้งขึ้น และพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม โดยเฉพาะสมรรถนะศตวรรษที่ 21 และโรงเรียนจะดำเนินการใช้การประเมินที่ไม่ให้นักเรียน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ และจัดการกับช่องว่างการเรียนรู้ ครูจะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจและความรอบรู้ในเนื้อหาของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ผ่านจุดตรวจสอบต่างๆ เช่น การให้การบ้านนักเรียน การทำงานในชั้นเรียน และการทดสอบ โรงเรียนจะมั่นใจในคุณภาพการสอนและการเรียนรู้ได้เพราะการสอบดำเนินการเป็นครั้งคราวเท่านั้นเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสอนและการเรียน โรงเรียนมีการนำและจะยังคงใช้แนวทางการปฏิบัติที่รับประกันการสอนและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เช่น ผ่านการสังเกตการเรียนการสอน การกำกับติดตามการบ้านของนักเรียน การกำกับติดตามครูและการให้คำปรึกษากับครู

3.2 ช่วงถามตอบของผู้เข้าร่วมประชุมต่อวิทยากร

คำถามที่ 1 อยากทราบเบื้องหลังการปรับเรื่องพัฒนา mindset และต้องใช้เวลาเท่าไร?

ตอบโดย Dr. Lena: อาจต้องมีการเปลี่ยนลักษณะการใช้คำมากกว่า เพราะจริง ๆ ความรู้ในแกนเนื้อหาหลักของวิทยายังเหมือนเดิม แต่แค่ต้องมีเน้นเรื่องทักษะในการต่อยอดและเรื่องอื่น ๆ เพิ่มขึ้นมาเป็นเรื่องส่วนของการบูรณาการมากกว่า เหมือนอย่างเช่น เรื่อง 3 dimension model โดยTiago เสริมว่านอกจากภาษาและโมเดลแล้ว mindsetสามารถเปลี่ยนได้โดยการลงมือทำให้เห็นเป็นรูปธรรม โดยแสดงตัวอย่างให้ดูว่าเราสามารถมีวิธีการสอนหรือมีวิธีการประเมินได้อย่างไรบ้าง (ทำให้เห็น) เช่น มีการเอาPISA มาย่อยรายละเอียดให้เห็นว่าส่วนใดเป็นการแสดงเรื่องสมรรถนะ

คำถามที่ 2 เรื่องการทดสอบระดับชาติ อยากทราบจากบทเรียนจากสกอตแลนด์และอังกฤษว่ามีวิธีการเลือกเนื้อหาที่สำคัญมากมาใช้ในการทดสอบระดับชาติอย่างไร และจะทำให้การทดสอบระดับชาติและการทดสอบในห้องเรียนเป็นไปในทางคู่ขนานกันได้อย่างไร?

ตอบโดย Dr. Lena: ในสกอตแลนด์และอังกฤษมีความแตกต่างด้านบริบทเชิงนโยบายอย่างสิ้นเชิง สำหรับสกอตแลนด์นั้นเกิดจากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานระดับชาติกับหน่วยงานระดับชาติ

ด้วยกัน หรือกับโรงเรียน หรือกับครู ส่วนในอังกฤษนั้น ใครเป็นคนเลือก เนื้อหา ก็จะเป็นไปตามผู้เลือก เช่นตัวรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ แต่เป็นการเอามุมมองในการเลือกมาจากแต่ละคน ๆ เดียว สิ่งสำคัญคือ เราจะเลือกอย่างไร และใครเป็นผู้ตัดสินใจ สำหรับLena วิธีการเลือกที่ดีที่สุด คือ จำเป็นต้องมีกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียซึ่งมาจากแวดวงของการศึกษาและคนที่ต้องมีการเกี่ยวข้องกับคนหนุ่มสาวในการทำงานมารวมกลุ่มกัน เพื่อพูดคุยกันและทำข้อตกลงในการเลือกร่วมกัน ในประเทศอังกฤษมีวิธีการในการทำให้คู่ขนาน คือ การลดการทดสอบในห้องเรียนให้มากที่สุด ในประเทศสกอตแลนด์ การทำให้คู่ขนานยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะไม่มีความมั่นใจในการทำให้เกิดผลเชิงปฏิบัติ มีการวิพากษ์วิจารณ์ระบบที่ใช้

คำถามที่ 3 ควรเอาหลักสูตรฐานสมรรถนะเป็นแม่แบบของหลักสูตรทุกอันเลยหรือไม่?

ตอบโดย Dr. Lena: ไม่มีคำตอบจริง ๆ อาจจะควรหรือไม่ควรก็ได้ ขึ้นอยู่กับแผนปฏิรูปและเป้าหมายการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ที่ต้องการให้เกิดขึ้น

คำถามที่ 4 เรื่องการเปลี่ยนแนวทางจากการเน้นเนื้อหาวิชา (Subject-based approach) สู่การประเมิน มาเป็นการบริหารจัดการเชิงสมรรถนะ (competency-based approach) สู่การประเมิน อยากให้แชร์ประสบการณ์ที่เคยเจอ และให้ข้อคิดเห็น

ตอบโดย Dr. Lena: เป็นเรื่องยากที่จะมีการเปลี่ยนแนวทางจากการเน้นเนื้อหาวิชาสู่การประเมินมาเป็นการบริหารจัดการเชิงสมรรถนะสู่การประเมินในช่วงแรก ๆ เราต้องมีส่วนร่วมอย่างมาก และมีการพูดคุยกับครูเป็นจำนวนมากเพื่อช่วยเหลือให้พวกเขาเห็นว่าทักษะเหล่านั้นเป็นศูนย์กลางของวิชาของตนอย่างไร มีกรณีตัวอย่างในประเทศสกอตแลนด์ที่น่าจะช่วยให้และได้มีหลักสูตรที่ประสบความสำเร็จ คือ การพัฒนาทักษะและความสามารถเหล่านั้นในวงกว้าง โดยถือว่าเป็นความรับผิดชอบของทั้งโรงเรียน และทำให้แน่ใจว่าจะแทรกซึมผ่านกิจกรรมทั้งหมดของโรงเรียน และไม่ใช่ว่าแค่ในห้องเรียนที่เป็นทางการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนด้วย และแน่นอนว่าจะต้องมาจากผู้นำของ เราจำเป็นต้องลงทุนในการสละเวลาเพื่อพัฒนาครูและช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่ามันหมายถึงอะไรสำหรับวิชานั้น

คำถามที่ 5 กระบวนการที่จะช่วยพัฒนาขีดความสามารถของผู้พัฒนาหัวข้อรายการและผู้เขียนหัวข้อรายการPISAคืออะไร?

ตอบโดยTomoya: เราจำเป็นต้องดำเนินการจัดการวางแผนพัฒนาหัวข้อรายการหลายครั้ง และในช่วงเวลานั้น ผู้เขียนรายการใหม่จะมีประสบการณ์กับขั้นตอนกระบวนการและพัฒนาความสามารถของเขาได้ ดังนั้น จึงแนะนำให้ฟังความสนใจไปที่ครูที่โรงเรียน แต่ขอชี้แจงว่าลำดับในการพัฒนาหัวข้อรายการนั้นต่างจากการพัฒนาการสอนมากเลยให้แนะนำให้สร้างความสามารถทางอินเทอร์เน็ตและสร้างโอกาสให้ทำวิจัยจัดการพัฒนาหัวข้อรายการอย่างต่อเนื่อง

คำถาม 6 การพัฒนารายการหัวข้อรายการหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว หากมีการพบว่าจะต้องมีการแก้ไขในส่วนรายการหัวข้อรายการเหล่านั้น จะมีกระบวนการพัฒนารายการหัวข้อรายการเหล่านั้นอย่างไร?

ตอบโดย Tomoya: ใน PISA เราจะมีการตรวจสอบรายการเก่าก่อนที่จะใช้ในการศึกษาหลัก จากนั้นก็รวบรวมข้อมูลทั้งหมด เราจะกำจัดรายการที่ทำงานไม่ได้ดีออกไป และมีหลายรายการที่ทำงานได้ผลกับกลุ่มนักเรียนระดับกลางหรือระดับสูง ในกรณีนี้เราจะมีรายการที่นำออกเพราะรายการเหล่านี้ไม่ได้มีผลกระทบต่อนักเรียนที่อยู่ระดับที่มีสมรรถนะเท่านั้น แต่ส่งผลกระทบต่อปัจจัยอื่น ๆ ในPISAและในการทดสอบเราจะมีรายการที่จัดทุกอย่างยกเว้นคุณลักษณะของรายการหัวข้อรายการ ดังนั้น โดยปกติเราไม่มีทางเลือก

คำถาม 7 จะรู้ได้อย่างไรว่าครูได้มีการนำส่งเรื่องสมรรถนะและได้พัฒนาสมรรถนะให้กับนักเรียนจริง ๆ แล้ว? ถ้าไม่จะต้องพัฒนาจากปัจจัยอะไรบ้าง? และครูจะมีวิธีรับผิดชอบสำหรับความสามารถที่เป็นผลจากการสอนอย่างไร? และเราจะมีวิธีการสื่อสารทักษะในการต่อยอดและเรื่องสมรรถนะแก่คุณครูอย่างไร?

ตอบโดย Dr. Lena: เรื่องนี้ต้องอยู่ในความรับผิดชอบของครูทุกคน ไม่ใช่แค่ครูแต่ละคนคนเดียว นักเรียนต้องรู้จักวิธีที่จะประยุกต์ใช้ทักษะการต่อยอดในบริบทที่แตกต่างกันในวิชาที่มีความแตกต่างกันได้ ในทุกวิชา ไม่ใช่แค่ในวิชาเดียว ครูหลายคนในประเทศอังกฤษไม่มีความมั่นใจในฐานความรู้ตัวเองว่ามีพอที่จะประเมินและสอนนักเรียนในทักษะที่การต่อยอด ดังนั้น เราต้องใช้เวลาพอสมควรทำให้ครูมีความมั่นใจว่าเขามีความรู้เพียงพอ และมีความสามารถในการสอน ถ้าครูมีความมั่นใจในตัวเองแล้วก็สามารถส่งต่อสิ่งที่สอนได้ดี ให้ครูเห็นว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องให้ความสนใจอย่างต่อเนื่อง

คำถาม 8 การเปลี่ยนแปลงแนวคิดเรื่องระบบการวัดและประเมินผลในสิงคโปร์ เช่น ยกเลิกข้อสอบmidterm หรือการลดการใช้ข้อสอบ มีfeedbackทั้งในเชิงการสนับสนุนหรือแรงจูงใจจากคุณครูหรือผู้บริหารอย่างไรบ้าง?

ตอบโดยMike: feedbackมาจากผู้ปกครองเป็นส่วนใหญ่ ผู้ปกครองจะมีความกังวลเพราะไม่รู้ว่าจะโดยปกติเกิดอะไรขึ้นในห้องเรียนบ้าง และไม่รู้ว่าคุณมีความก้าวหน้าขนาดไหน โดยปกติการมีระบบสอบmidterm ยังสามารถบอกเป็นนัยได้ว่าลูกพวกเขาก้าวหน้าไปขนาดไหนในชั้นเรียน แต่ถ้าเป็นแบบนี้ จะไม่มีทางรู้เลยเหมือนมีช่องว่างสำหรับพวกเขา ดังนั้น โรงเรียนในสิงคโปร์จึงต้องดำเนินการบรรยายสรุปให้แก่ผู้ปกครองจำนวนมากเพื่อแจ้งให้ผู้ปกครองทราบว่าเราจะทำอย่างไรบ้าง จากสิ่งที่ครูกังวลว่าหากยกเลิกข้อสอบmidterm จะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเรียนรู้ไปมากน้อยแค่ไหน เราจึงต้องมีการฝึกอบรมครูให้ทำการประเมินที่หลากหลายรูปแบบในห้องเรียนเพื่อให้ได้รับfeedbackกลับมาเพื่อที่จะบอกนักเรียนได้ว่านักเรียนได้เรียนรู้ไปมากน้อยแค่ไหน ซึ่งก็ได้การตอบรับที่ดีจากพวกครูและนักเรียนเนื่องจากช่วยลดความเครียดจากระบบการสอบออกไป เราอยากส่งเสริมให้นักเรียนรักการเรียนรู้ ให้เรียนรู้อย่างถูกต้องอย่างมีความสุขจึงได้ยกเลิกระบบการสอบ แต่ในส่วนของการประเมินจะยังคงดำเนินต่อไปเกี่ยวกับการประเมินผลระหว่างเรียน (formative assessment) เพื่อครูจะได้มีfeedbackกลับมาเพื่อบอกนักเรียนได้ว่ายังคงมีช่องว่างการเรียนรู้ตรงจุดไหน ทางสิงคโปร์ได้มีการพยายามทำวิธีนี้มาสองปีแล้วซึ่งได้รับผลตอบรับที่ดี หนึ่งในมุมมองจากแง่ของครูคือ เมื่อเรามีการเอาระบบการสอบออกไปและมีการประเมินรูปแบบที่ต่างออกไป นั่นเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับครูเพราะในตอนนี้ครูต้องหาวิธีการใหม่ๆ ในการ

รวบรวมข้อมูล ในอดีตใช้สื่อแค่ปากกาและกระดานเพื่อบอกว่าผ่านหรือไม่ผ่าน อย่างไรก็ตาม จากระบบใหม่นี้เอง เป็นวิธีการที่ทำให้เราได้ข้อมูลกลับมามากกว่าผลสอบ

คำถาม 9 การใช้เนื้อหาในทักษะการสอน คำว่าทักษะ และความสามารถ มีความหมายเหมือนกันหรือไม่? มีกลไกไหนที่ช่วยทำให้ครูรู้ว่าพวกเขามาถูกทางแล้วบ้าง หรือช่วยพัฒนาหรือช่วยให้เรียนรู้ให้ดีขึ้นหรือไม่ เพราะดูเหมือนครูก็ยังอยู่ในขั้นตอนของการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่?

ตอบโดยMike: สิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้คือ เนื้อหา ทักษะ แง่มุมที่ยาก ๆ เช่น ทักษะคิดและอารมณ์ ดังนั้น เมื่อทั้งสามมาประกอบเข้าด้วยกันก็จะหล่อรวมให้เกิดสมรรถนะ (ความสามารถ) จึงไม่ใช่แค่มุมเดียว เราจะต้องมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างและสิ่งนั้นเองเรียกว่า เนื้อหา เมื่อไหร่ก็ตามที่มีการแนะนำอะไรใหม่ ๆ ในประเทศสิงคโปร์ ก่อนที่เราจะบังคับใช้กับครูทุกคนนั้นเราจะมีการทำระบบทดสอบนำร่องก่อน และเราพยายามทำให้กลยุทธ์นี้ใช้งานได้จริงว่าทำอย่างไรเราจะทำให้มันทำงานกับคนกลุ่มเล็ก ๆ ได้ แล้วจึงสร้างทรัพยากร/วิธีการ หลังจากนั้น เราจึงค่อยเปิดตัวหลังจากที่มีการพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูและจัดหาแหล่งข้อมูลที่เราจัดเตรียมให้พวกเขาได้ สิงคโปร์ได้ผ่านการฝึกอบรมนี้แล้วก็อยากเห็นการนำไปปฏิบัติจริงในห้องเรียนของไทยด้วย การสังเกตห้องเรียน การสังเกตการสอน และการพูดคุยอย่างมีอาชีพเป็นสิ่งสำคัญ นโยบายใดๆ ที่กระทรวงศึกษาธิการคิดขึ้นมา トラบใดที่ครูไม่ยอมปฏิบัติตาม นโยบายนั้นก็จะไร้ผล ดังนั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือครูต้องเข้าใจ ครูต้องยอมรับ และการสนับสนุนครูจะต้องพร้อมเพื่อที่ครูจะได้ไม่รู้ว่าโดนทอดทิ้ง เพราะว่าถ้าครูทำอะไรผิด สมมติว่าเป็นเวลา 1 เดือน นั่นหมายถึงการเรียนรู้ของนักเรียนคนหนึ่งกำลังตกอยู่ในอันตราย เพราะฉะนั้น ความมีประสิทธิภาพในการสอนของครูจึงเป็นสิ่งจำเป็นและเราจะต้องจัดหาแหล่งข้อมูลและการสนับสนุนในแง่ของการฝึกสอน การให้คำปรึกษา บทเรียน การสังเกต แบ่งปัน การอภิปราย การอภิปรายอย่างมีอาชีพมีความสำคัญและได้มีการเกิดขึ้นในโรงเรียนในประเทศสิงคโปร์เนื่องจากเราได้ให้การพัฒนาวิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งของตารางเวลาของโรงเรียน เหมือนเป็นภาคบังคับ เช่น เวลาของการพัฒนาวิชาชีพการสอนภาษาอังกฤษ ก็จะให้ครูมานั่งล้อมวงกัน และปล่อยให้เด็กนักเรียนทำอย่างอื่นในช่วงเวลาเรียน สิ่งนี้ได้ถูกบรรจุในตารางเวลาเรียนหลักสูตรแค่เพียงบางส่วน (ไม่ใช่เวลาหลังเลิกเรียนหรือในช่วงปิดภาคเรียน) เพื่อแสดงให้เห็นว่าไม่ใช่เรื่องลำดับรอง

คำถาม 10 เรื่องการวัดผลในระดับห้องเรียนเกี่ยวกับการประเมินฐานสมรรถนะ ขอตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม หรือตัวอย่างเครื่องมือของการประเมินซึ่งสะท้อนถึงความสามารถจริง ๆ

ตอบโดยMike: สิ่งสำคัญที่เราทำในแง่การประเมินคือ ครูสามารถทำกลุ่มอภิปรายร่วมกันได้ นำเสนอ presentation หรือแม้แต่ปากกาและกระดานก็วาดความคิดออกมาได้ ที่ครูทำจริง ๆ คือการเดินไปรอบ ๆ ห้องเรียนและรวบรวมความคิดเห็นและนักเรียนก็ต้องส่งงานเขียนด้วยหลังจากการอภิปราย ดังนั้น การรวมกระบวนการคิดในกลุ่มจึงสะท้อนออกมาให้เห็นบนกระดาน สิ่งที่ต้องการย้ำคือ “ทำให้ความคิดของคุณ มองเห็นได้” (make your thinking visible) มีหลากหลายวิธีการในการประเมินทักษะของนักเรียน ซึ่งการทำงานโครงการ “project work” ก็ถือเป็นตัวอย่างที่ดี (อย่างที่สิงคโปร์มีการทดสอบระดับชาติอยู่ 3 ระดับคือ เกรด 6

เกรด 10 และ เกรด 12 จะมีการกำหนดให้เกรด 12 ต้องทำโครงการสตรี) การทดสอบแบบกระดาษปากกายังคงมีอยู่ แต่เป็นสเกลที่เล็ก และเน้นไปที่ทักษะบางอย่างและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หรือทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์แทนซึ่งเป็นสิ่งที่เรามาพยายามดึงออกมาจากตัวของนักเรียน

คำถาม 11 การประเมินที่ให้น้ำหนักและการประเมินที่ไม่ให้น้ำหนักจะใช้ร่วมกับนโยบายยกเลิกการแบ่งสายการเรียนในการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ในปี 2567 ได้อย่างไร?

ตอบโดยMike: กระทรวงศึกษาธิการไว้วางใจให้ผู้นำโรงเรียนและครูตัดสินใจเรื่องนี้เองว่าต้องการแบบไหน โดยมีแนวทางการตัดสินใจภาพรวมให้ แต่แนวทางโดยรวมคือ สมมติว่า 70% ของผลการเรียนทั้งปีมาจากการสอบปลายภาค บางที่ 30% ก็สามารถกระจายออกได้ตลอดทั้งปีและครูสามารถตัดสินใจได้ว่าข้อสอบใดบ้าง (การประเมินที่ให้น้ำหนัก) ที่สามารถให้คะแนนได้ใน 30% นั้นเพื่อให้ครอบคลุมหลักสูตรตลอดทั้งปี

คำถาม 12: เมื่อมีการอ้างถึงระดับความสำเร็จ กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานใดเป็นผู้วางกรอบการทำงาน?

ตอบโดยMike: จริงๆ มาจากกระทรวงศึกษาธิการและปีนี้ 2564 เป็นปีแรกที่เราจะเริ่มทำเป็นครั้งแรก (หลังจากที่เริ่มมีการพูดคุยเรื่องนี้มา 4-5 ปีแล้วเพื่อเตรียมตัวเราเอง เพื่อเตรียมคุณครู เพื่อเตรียมนักเรียน และเพื่อเตรียมผู้ปกครอง) การสอบระดับชาตินี้สำหรับเกรด 6 ซึ่งในขั้นแรกนี้ไม่ใช่รูปแบบการสอบ ไม่ได้ทดสอบ แต่เป็นระบบให้คะแนน ระบบทดสอบก็ยังคงมีอยู่ การให้คะแนนจะมีความแตกต่างออกไป ในระบบการศึกษาประเทศสิงคโปร์นั้นเป็นแบบรวมศูนย์อำนาจ กระทรวงศึกษาธิการจะทำหน้าที่ควบคุมทุกสิ่งตั้งแต่ฝึกอบรมครู จัดครู และชี้แนะแนวทางแก่ครู ผู้บริหารระดับชาติจะคอยดูแลและแนะนำผ่านคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลของประเทศสิงคโปร์ซึ่งเป็นระบบทดสอบแต่กระทรวงศึกษาธิการก็จะมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย

คำถาม 13 ที่ประเทศสิงคโปร์มีระบบให้เด็กเข้าชั้นหรือไม่?

ตอบโดยMike: เมื่อ 15-20 ปีแล้วเคยมีระบบให้เด็กเข้าชั้น แต่ตอนนี้มีการเปลี่ยนแปลงแล้ว เพราะถ้าหากช่องว่างการเรียนรู้เป็นสาเหตุของการเข้าชั้น หากเป็นเรื่องเกมการเรียนรู้ เราควรจะรับรู้เรื่องนี้ตั้งแต่ช่วงแรก ๆ ไม่ใช่มารู้ในตอนปลายปีแล้วบอกว่่านักเรียนไม่ได้เรียนรู้อะไรเลย ดังนั้น หากจะมีการเข้าชั้นจะต้องเป็นกรณีเหตุการณ์พิเศษเท่านั้น เช่น ไม่ได้มาโรงเรียน 6-7 เดือน ทำให้ไม่ได้เรียนรู้อะไร เราเลยจำเป็นต้องให้เข้าชั้น เป็นต้น แต่โดยปกติแล้ว (ยกเว้นเกรด 6 หรือเกรด 10) หากทำได้การสอบระดับชาติได้ไม่ดีพอ ก็อาจมีการพิจารณาเรื่องนี้ แต่ถ้าถึงเกรด 6 แล้วยังทำไม่ได้ดีพอก็อาจจะเป็นเรื่องการย้ายที่อื่นที่แตกต่างออกไปในระดับชั้นมัธยมศึกษาแทน

คำถาม 14 ช่วงเวลาของการเริ่มนำเรื่องการเปลี่ยนแปลงต่อเนื่องนี้มาใช้คือตอนใด และประเทศสิงคโปร์สามารถปรับตัวมาใช้หลักสูตรนี้ได้อย่างไร?

ตอบโดยMike: มันใช้เวลา เมื่อเรามีการประกาศใช้บางอย่าง เราเข้าใจว่ามันไม่สามารถทำให้เกิดผลได้ทันทีในปีถัดไป (เหมือนอย่างระบบการให้คะแนนเกรด 6 มีการพูดเรื่องนี้มา 4-5 ปีแล้ว ก่อนมาใช้ปฏิบัติจริง) ต้องมีระยะเวลาและช่องว่างให้ครูปรับตัว ดังนั้นจึงเป็นที่มาว่าทำไมระบบนำร่องจึงเป็นสิ่งจำเป็นเสมอ

ในช่วงระยะเวลาทดสอบนำร่อง เราจะมีการถามเสมอว่าทำไมอันนี้ใช้ไม่ได้ อันนี้ใช้ไม่ได้ เราต้องทำอะไรเพื่อจะทำให้ทุกคนเข้าใจได้ง่ายขึ้น เคสของประเทศไทยอาจมีความยากกว่าการประเมินเนื้อหาเพราะเป็นเรื่องการประเมินฐานสมรรถนะ ซึ่งทัศนคติเป็นเรื่องยากที่จะประเมินและพัฒนา เพราะฉะนั้นเราต้องมีการสร้างช่วงระยะเวลาไว้ในหลักสูตร อย่างเมื่อ 10 ปีที่แล้วเมื่อเราต้องการจะเริ่มนำเรื่องทักษะศตวรรษที่ 21 มาใช้ เราต้องมีการตัดทิ้งเนื้อหาออกไปประมาณ 30% ของหลักสูตร ทำให้ครูไม่ต้องรีบเร่งในการสอนให้ครบทั้งหลักสูตร งานของเราไม่ใช่เพื่อครอบคลุมทั้งหลักสูตรแต่เป็นการเปิดเผยหลักสูตรออกมา และขั้นตอนการเปิดเผยหลักสูตรต้องใช้ระยะเวลานาน ต้องมีการตีกรอบใหม่เกี่ยวกับวิธีที่เราคิดเกี่ยวกับการสอนและการเรียนรู้ว่าสิ่งใดสำคัญ และเหตุใดจึงสำคัญสำหรับการสอนและการเรียนรู้ สิ่งที่เราค้นพบก็คือการเรียนรู้ไม่สามารถรีบเร่งได้ (ต่างจากงานท่องจำที่สามารถรีบเร่งได้)

คำถาม 15 อะไรคือกระบวนการในแง่ของการลดเนื้อหาการประเมิน แล้วเพิ่มการประเมินในแง่ของสมรรถนะเข้าไป แล้วมันส่งผลกระทบต่อโครงสร้างวิชาในแง่ของคำอธิบายหลักสูตรและระยะเวลาในสอนและการบูรณาการในการสอนและการเรียนรู้หรือไม่? หน่วยงานกลางหรือกระทรวงศึกษาธิการสามารถจูงใจครูให้เปลี่ยนแปลงได้อย่างไร?

ตอบโดยMike: ในเนื้อหาจะมีส่วนที่เป็นหัวใจสำคัญของวิชา และส่วนรายละเอียดที่เสริมเพิ่มขึ้นมา ดังนั้น เราจะเอาเนื้อหาที่ไม่สำคัญและไม่ใช่นิเวศหลักของวิชานั้นออกไป แล้วเราใช้เวลาที่มีมากขึ้นจากการลดเนื้อหา ผ่านทางการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณและคิดอย่างสร้างสรรค์แทนในการอภิปรายในห้องเรียนซึ่งใช้เวลาอย่างน้อย 5-10 นาทีเพื่อพูดคุยและอภิปรายกัน ครูทำหน้าที่สอนเนื้อหาแล้วจึงให้นักเรียนลองคิดเกี่ยวกับเนื้อหาในวิธีการอื่นบ้างโดยคุยกับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และหาคำตอบร่วมกันเพราะการเรียนรู้ก็เป็นกิจกรรมทางสังคมอย่างหนึ่งเช่นกัน การประเมินผลจึงไม่ใช่แค่ปากกาและกระดาษอีกต่อไป เพราะครูสามารถให้ทำโครงการกลุ่มได้ (group project) เมื่อทำเสร็จก็ส่งให้ครู และนี่คือวิธีที่ครูทำให้เวลาว่าง อนุญาตให้มีวิธีการประเมินที่แตกต่างกัน การสอนที่แตกต่างกัน มีการสอนแบบดัดแปลงให้เข้ามาในห้องเรียน คุณภาพพื้นฐานของการเป็นครูคือการทำอะไรก็ตามที่คิดว่าดีต่อตัวนักเรียน หากครูตระหนักได้ว่าเป็นแนวทางใหม่ ครูก็จะค่อย ๆ ปรับตัวอย่างช้า ๆ เอง ครูจะค่อย ๆ เปลี่ยนเอง อาจจะช้า แต่ตัวครูจะเกิดการเปลี่ยนแปลง ประเทศสิงคโปร์เองก็อยู่ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงการทำงานเช่นกัน

คำถาม 16 รัฐบาลสิงคโปร์มีวิธีการอย่างไรในการทำให้ชุมชนการเรียนรู้และการสอนเกิดความเข้มแข็ง? และรัฐบาลสิงคโปร์มีวิธีการให้อำนาจครูในการรับบทบาทเป็นกุญแจสำคัญผู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการปฏิรูปการศึกษาอย่างไร?

ตอบโดยMike: เป็นกระบวนการที่ยาวนาน เพราะเมื่อเราให้อิสระในการสอน เราต้องแน่ใจว่าพวกเขา มีความสามารถเพียงพอที่จะใช้ความอิสระในการตัดสินใจอย่างมีอาชีพ ซึ่งในปัจจุบันเราให้โรงเรียนและครูเป็นคนตัดสินใจ เพราะมีแนวทางปฏิบัติมากมายจากกระทรวงศึกษาธิการ และเห็นได้ว่าความสามารถของครูได้รับการยกระดับในด้านการพัฒนาวิชาชีพ สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนได้มาก เราต้องตระหนักว่าคุณครู

เป็นเครื่องมือของนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้ขนส่งนโยบายเข้าสู่ห้องเรียน ถ้าหากครูไม่มีทักษะ ไม่มี ความสามารถ ก็คงไม่สามารถทำให้บรรลุผลที่ต้องการได้ ดังนั้นจึงต้องมีการให้ความสำคัญในการสร้างศักยภาพให้ ครู พัฒนาทักษะให้ใช้ได้

คำถาม 17 ความสามารถของนักเรียนในแต่ละระดับ จะประเมินแยกตามวิชาหรือพื้นที่การเรียนรู้หรือ ความสามารถ?

ตอบโดยMike: ในแต่ละวิชา ความสามารถจะมีการถูกสร้างขึ้นมา เนื้อหาวิชานั้นที่เป็นส่วนหนึ่งของความต้องการ หากเราดูการสอบระดับชาติที่สิงคโปร์ การทดสอบต้องใช้ทักษะการประมวลผล หลายวิธี การประมวลผลนั้นเกิดขึ้นภายในพื้นที่เนื้อหา และเนื้อหาที่แตกต่างกันต้องใช้กระบวนการที่ต่างกัน บางอย่างเช่น วิชาวิทยาศาสตร์อาจต้องการการตั้งสมมติฐานจากการสังเกต ในขณะที่วิชาประวัติศาสตร์อาจ ต้องการการวิเคราะห์ย้อนหลัง การคิดล่วงหน้า การคาดคะเน การรู้ล่วงหน้า ทักษะที่แตกต่างกันจึงจำเป็นใน สาขาวิชาต่างๆ ดังนั้นเราจึงทำการทดสอบสาขาวิชา แต่ถ้าเราดูที่ตัวข้อสอบโดยเฉพาะ เราจะเข้าใจได้เองว่ามี หลายขั้นตอนที่เกี่ยวข้องในการทดสอบทักษะ

คำถาม 18 ในประเทศสิงคโปร์ เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาแต่ละระดับ มีเกณฑ์อย่างไรบ้าง?

ตอบโดยMike: การสำเร็จการศึกษาจากระดับหนึ่งไปอีกระดับหนึ่ง จะมีเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาแค่ ในระดับเกรด 6 เกรด 10 และเกรด 12 ซึ่งเป็นแบบเปิดคือเพื่อดูว่าเราจะก้าวหน้าไปที่ไหนและไป อย่างไร ส่วนระดับชั้นอื่นๆ ทางโรงเรียนจะเป็นผู้พิจารณาตัดสินใจ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะให้เลื่อนระดับชั้น

3.3 สรุปประเด็นการประชุมประจำวันที่สอง

Ms. Soumaya Maghnouji (OECD) ได้ช่วยสรุปประเด็นที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของ วิทยากรนานาชาติ ว่า เราได้เรียนรู้ไฉ่เดียวในการประเมินผลที่บางครั้งเรียบง่าย และมีความเป็นเอกลักษณ์ ได้ เรียนรู้ความสำคัญของการออกแบบหัวข้อรายการ ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อรายการซึ่งเป็นเรื่องสำคัญใน การประเมินผลออกแบบภายนอกเหมือนอย่าง Tomoya แจ้ง เครื่องมือสามารถให้ความรู้แก่ครูในการยกตัวอย่าง หัวข้อรายการที่สามารถใช้ได้ในการออกแบบหัวข้อรายการของตัวเอง มีการพูดคุยเรื่องทักษะการส่งสมรรถนะ ชัด ความสามารถของครูซึ่งจะพูดคุยในวันพรุ่งนี้ ความสำคัญของวิปฏิบัติของชุมชนในการสร้างความร่วมมือ พัฒนา ชัดความสามารถในแง่ของการประเมินฐานสมรรถนะที่สามารถส่งต่อระหว่างวิชาได้ เรื่องเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้อง ใช้เวลาในการพัฒนา

3.4 การสังเคราะห์การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

- **ผลการอภิปรายกลุ่มย่อย:**

- **กลุ่มหนึ่ง:** ได้มีการอภิปรายคำถามและหาคำตอบร่วมกัน ดังนี้

➤ การประเมินระดับชั้นเรียนประเมินอย่างไร ระดับชาติก็ต้องมีการประเมินที่สอดคล้องกัน ถ้า “นักเรียน” จะเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์สำคัญของการเปลี่ยนแปลงเรื่องการวัดประเมินผล การประเมินผลก็ต้องเป็นไปเพื่อ “การพัฒนาผู้เรียน”

➤ คำถามว่าประเทศไทยต้องเปลี่ยนเครื่องมือในการทดสอบนักเรียนเพื่อประกันว่าเด็กได้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรฐานสมรรถนะที่วางไว้อย่างไร? ได้คำตอบว่า เครื่องมือในการใช้วัดประเมินผลการทดสอบที่เป็นไปตามหลักสูตรสมรรถนะ ต้องเปลี่ยนตั้งแต่ระดับชั้นเรียน ที่ไม่ได้เป็นแค่ Assessment of Learning (คือ ประเมินผลสรุปรวมของการเรียนรู้) แต่ต้องเป็นการประเมินผลขณะเรียน (Assessment at Learning) และประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessment for Learning) ซึ่งการวัดทำได้ควบคู่กันทั้งการวัดความรู้เฉพาะวิชา และการวัดติดตามสมรรถนะของผู้เรียน การพัฒนาเครื่องมือต่างๆ เหล่านี้สามารถทำได้โดยให้คุณครูสามารถพัฒนางานขึ้นมาจากห้องเรียนของตัวเองโดยมีเป้าหมายชัดเจนคือ DOEที่กำหนด 3 เรื่องและสมรรถนะ 5 ประเด็น

➤ พูดคุยความเป็นไปได้ของการพัฒนาเครือข่ายระดับพื้นที่ของคุณครูทั้งในโรงเรียน นอกโรงเรียน และระหว่างโรงเรียนในการพัฒนาให้เกิดเครื่องมือวิธีการประเมินที่หลากหลายและตอบโจทย์ผู้เรียน ตอบโจทย์บริบท การเรียนรู้ของเด็ก และความต้องการพื้นที่ และในระดับชาติ ต้องเป็นการวัดด้วยข้อสอบที่เปลี่ยนจากวัดความรู้เชิงเนื้อหา สู่การนำความรู้มาใช้ในบริบทต่าง ๆ ที่แสดงถึงสมรรถนะของผู้เรียน

➤ มีการให้ความเห็นกันส่วนใหญ่ว่าควรมีเครื่องมือที่ถูกสร้างโดยส่วนกลางแล้วส่งไปให้ครูใช้ บางส่วนมองว่าไม่ควรเป็นเครื่องมือสำเร็จรูปที่ให้ครูเป็นแค่คนถูกฝึกให้ใช้เครื่องมือ แต่ควรจะเป็นผู้เลือกได้ และไม่ใช้การเลือกมาใช้ อย่างฉาบฉวยแต่ต้องปรับ ประยุกต์ เรียนรู้ จนสุดท้ายเป็นผู้ที่สร้างเครื่องมือเองได้

➤ คำถามว่าจะทำให้เกิด Alignment ระหว่าง การวัดผลประเมินผลระดับชั้นเรียน โรงเรียน เขต และระดับชาติกันอย่างไร มีการแชร์บทเรียนต่างประเทศ เช่น ประเทศออสเตรเลียที่การวัดผลระดับชาติเป็นไปเพื่อให้ได้ข้อมูลป้อนกลับมาที่ตัวโรงเรียนให้ทราบเรื่องเด็กเป็นรายบุคคล เพราะฉะนั้น ถ้าเกิดเด็กควรเป็นคนได้รับประโยชน์สูงสุด ดังนั้น ผลการวัดใด ๆ ก็ตามควรต้องเกี่ยวกับตัวเขา และเป็นไปเพื่อตัวเขา ดังนั้น ในประเทศไทยเอง ถ้ามีการวัดผลระดับชาติเสร็จแล้วก็ควรมีการส่งข้อมูลกลับมาที่โรงเรียน เพื่อที่โรงเรียนจะได้เข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้นว่า จะโรงเรียนจะต้องดูแลเด็กกลุ่มไหน มีความหลากหลายอย่างไร และจะออกแบบกระบวนการเรียนการสอนฐานสมรรถนะอย่างไรให้ตอบโจทย์ต้นทุนของเด็กที่มีติดตัวมา การวัดเป็นไปเพื่อการพัฒนา ไม่ใช่การตัดสินว่าเด็กคนนี้ได้คะแนนเท่าไรเท่านั้น นอกจากนี้ การวัดผลระดับชาตินั้นข้อมูลคงจะไม่ได้สะท้อนกลับมาเพื่อแค่ให้ระดับโรงเรียนใช้ในการวางแผน ออกแบบหลักสูตร จัดกิจกรรมการเรียนการสอน แต่ควรจะไปที่หน่วยระดับนโยบายด้วย อย่างเช่น แต่ละเขตควรได้ข้อมูลว่าตอนนี้โรงเรียนแต่ละโรงเรียนกำลังเจอโจทย์ในการทำงานที่เป็นผู้เรียนที่แตกต่างกัน อาจจะมีโจทย์บางอย่างร่วมกัน เช่น เขตมีโรงเรียนขนาดเล็ก 7 โรงเรียนที่ดูแล ซึ่งมีบริบทเด็กมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ต้องการมีการพัฒนาด้านภาษา เขตก็จะเข้ามาsupportคุณครูเรื่องนี้อย่างไร และติดตามความก้าวหน้าเด็กอย่างไร

➤ คำถามว่าการประเมินผลระดับบุคคลที่นักเรียน สัมพันธ์กับการประเมินผลโรงเรียนอย่างไร? นโยบายใดๆ ก็ตามควรเอาผลการประเมิน มาinform เพื่อเอาเข้าสู่ระบบ และมากำหนดทิศทางในการทำงานต่อไป เช่น Acara ในออสเตรเลีย (ใช้ผลในการกำหนดนโยบายในการพัฒนา) และระบบSchool Review ต่อเนื่อง การประเมินโรงเรียน ก็ควรเชื่อมโยงกับการวัดผลประเมินผลของเด็ก แต่ไม่ได้เป็นไปเพื่อให้คุณให้โทษโรงเรียน แต่เป็นไปเพื่อshape โรงเรียนให้โรงเรียนรู้ว่าตัวเองต้องทำงานบนโจทย์อะไร และสุดท้ายโรงเรียนก็จะได้สั่งสมจนเกิดความชำนาญในการทำงาน

➤ กระทรวงศึกษาธิการ (DOE) ทำหน้าที่เป็นเข็มทิศ สมรรถนะหลัก 5 ด้าน เป็นแกนหลักสำคัญ การวัดผลประเมินผลความรู้ระดับวิชา ควรอยู่ที่โรงเรียน แต่การวัดผลประเมินผลสมรรถนะหลัก สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งระดับชั้นเรียน โรงเรียน และระดับชาติ การวัดระดับชาติจำเป็นต้อง “มีความเป็นปรนัย” แต่ไม่จำเป็นต้องเป็น “ข้อสอบปรนัย” เท่านั้น ในประเทศฝรั่งเศสเองก็มีการวัดข้อสอบเชิงปรัชญาที่เป็นข้อสอบข้อเขียนแต่ต้องมีการเตรียมผู้ตรวจที่เข้มแข็งมากคือมีการเตรียมคุณครูเป็นผู้ตรวจคะแนนได้ โดยมีการตรวจกระดาษคำตอบข้ามเขตกัน การวัดระดับชาติไม่ควรเป็นแค่การวัดท้ายช่วงชั้น แต่ควรเป็นการวัดเพื่อให้ได้ข้อมูลสะท้อนผู้เรียน และมีการวัดในจำนวนที่เหมาะสม ไม่ใช่วัดทุกปี

➤ คำถามว่าการเปลี่ยนแปลงที่จะต้องเกิดขึ้นกับบุคลากรในภาคส่วนต่าง ๆ ที่จำเป็น ตามความรับผิดชอบหรืองานที่จำเป็นต้องทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการออกแบบและนำไปสู่การปฏิบัติของกรอบแนวทางการประเมินนักเรียนในระดับชาติของประเทศไทยนี้จะเป็นอย่างไ โดยขอให้พิจารณาจากรายการผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ ได้ คำตอบว่า มี 4 กลุ่มใหญ่ คือ (1) ครู (2) นักครูศึกษา ศึกษาวิเคราะห์ นักวิชาการด้านการวัดผลประเมินผล (3) ผู้ออกข้อสอบวัดผลระดับชาติ และการประเมินผลทางการศึกษา รวมทั้ง สทศ สมศ และ (4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางตรง สสวท. เครือข่ายภาคสังคม ฯลฯ

➤ การใช้ฐานข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลการประเมินผลของเด็ก ควรจะให้ผู้ปกครองaccessได้ ติดตามความก้าวหน้าของเด็กได้ คุณครูสามารถaccessได้ เพียงแต่ข้อมูลที่จะอยู่Big Data เหล่านี้ต้องมีความ privacy คือไม่เปิดเผยชื่อของเด็ก แต่ทำให้ผู้บริหารสามารถได้ข้อมูลพัฒนาเด็กแต่ละช่วงวัย ข้อมูลนี้สามารถติดตามเด็กไปตั้งแต่ประถมถึงมัธยมได้ และอาจสามารถส่งต่อถึงระดับมหาวิทยาลัยได้ด้วย

- กลุ่มสอง: ได้มีการอภิปรายคำถามและหาคำตอบร่วมกัน และมีประเด็นที่ท้าทาย ดังนี้

➤ การประเมินระดับชาติ ควรมีการปรับจากการประเมินเชิงevaluation ไปสู่การ assessment ให้มากขึ้น ในระดับโรงเรียน พบว่ามีหลายโรงเรียนเริ่มทำ บางโรงเรียนเอาผลการประเมินไปเป็นลักษณะการปรับปรุงผู้เรียน แต่ยังไม่เพียงพอ การประเมินระดับชาติก็จะสามารถปรับมาเป็นการประเมินเชิงสมรรถนะได้ ที่ควรจะ สามารถประเมินได้ทั้งผลลัพธ์ของการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ ถ้าการประเมินครั้งนั้นมีการออกแบบการประเมินแยก เช่นเดียวกันการออกแบบการสอน การสร้างตัวเล็อกต่างๆ ที่มีคุณภาพ นอกจะสะท้อนให้เห็นผลการเรียนรู้แล้ว ยังสะท้อนให้เห็นกระบวนการเรียนรู้ สไตล์การเรียนรู้ต่างๆ ของนักเรียนว่าเป็นอย่างไร ซึ่งตรงนี้ โรงเรียน คุณครู และ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะสามารถนำผลการประเมินระดับชาติไปช่วยแก้ปัญหา จุดความยากคือ ทุกคนติดอยู่ที่การประเมินความรู้นักเรียน จุดนี้ต้องมีการเตรียมความพร้อมของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคน

➤ -สรุป การประเมินแต่ละระดับต้องมีความสัมพันธ์กัน ตั้งแต่ระดับห้องเรียน ระดับเขตพื้นที่ ระดับนานาชาติ ระดับชาติ สำหรับหลักสูตรใหม่นั้นพอจะออกข้อสอบที่จะมีการชี้วัด ก็อาจจะเป็นเรื่องยากเพราะติดตัวชี้วัดอยู่ จะต้องมีการขยายหรือรอบคอบบรรยายที่ชัดเจนที่พอคุณครูอ่านแล้วสามารถที่จะไปออกแบบการวัดประเมินได้ และตรงนี้เป็นจุดที่ทุกหน่วยงานต้องส่งเสริมให้ครูสามารถถึงประเด็นที่เป็นสมรรถนะมาออกแบบการประเมินได้ ถ้าทำได้ ก็จะสามารถมีการเปลี่ยนแปลงที่สามารถเห็นได้ชัดเจนขึ้น

➤ -แนวคิดการประเมินไทยกับต่างชาติไม่ต่างกัน มีความต่างกันแค่กระบวนการ เพราะฉะนั้นการพัฒนาเครื่องมือแบบใหม่ที่จะมาประเมินสมรรถนะครู โรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัดควรที่จะสร้างmindsetใหม่ ๆ ให้กับครูเห็นว่า ครูมีความสำคัญ ครูทำได้ และครูสามารถเปลี่ยนแปลงประเทศได้ ถ้าเรามีการวางแผนการสร้างที่ดี การใช้คำถาม การใช้สถานการณ์เป็นตัวกระตุ้นแล้วถ้าสามารถมีเทคโนโลยีหรือคอมพิวเตอร์มาช่วยด้วย จะยิ่งทำให้กระบวนการทำงานเร็วขึ้น และสามารถได้สารสนเทศที่มากขึ้น เชื่อกันว่าทั้งประเทศไทย เด็กมีชั้นการเรียนรู้ที่ระดับที่เท่าไร

➤ การจะประเมินสมรรถนะของนักเรียนได้ ครูและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเป็นนักออกแบบ นอกจากออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเป้าหมายหลักสูตร เราก็จะต้องสร้างแบบประเมิน สร้างเครื่องมือต่าง ๆ รวมทั้งสร้างสถานการณ์ที่น่าสนใจและความหลากหลาย แบบที่เด็กหลายคนบอกว่าข้อสอบสนุก มีความท้าทายอยากจะทำอะนะ เชื่อว่าถ้าครูได้เห็นตัวอย่างบ่อย ๆ จากต้นสังกัดหรือจากหน่วยกระทรวงที่สร้างมา ครูจะสามารถapply จากสิ่งที่มีอยู่ได้ (ครูไม่ได้เริ่มจาก0 เขามีความรู้อยู่แล้ว)

➤ ประเด็นที่ท้าทายที่ฝากไว้:

- ในการประเมินระดับชาติ บางส่วนมีการประเมินสมรรถนะไปบ้างแล้ว แต่เรามีความกังวลกับเนื้อหาที่มีความยากและความซับซ้อน เพราะถ้าเราต้องการเน้นให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ เช่น คณิตศาสตร์ หรือ ฟิสิกส์ในระดับสูง จะสร้างสถานการณ์ในชีวิตประจำวันอย่างไร จะเป็นความยากและความท้าทายกับครูมากๆ ซึ่งเราต้องการคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ

- เนื้อหาที่มีลำดับขั้นการเรียนรู้ เช่น การบวกไปสู่การคูณ การลบไปสู่การหาร บางทีต้องมีการแยกเนื้อหาขอบเขตกันแล้วถ้าเราทำแบบนี้จะถูกต้องหรือไม่ อย่างไร? / สำหรับบางเนื้อหา เรากำหนดประเด็นให้คุณครูแล้วให้คุณครูไปจัดการสอน เด็กก็จะเรียนรู้ได้เอง แต่ถ้าเป็นเนื้อหาที่มีลำดับขั้นของการเรียนรู้ เราควรจะดำเนินการอย่างไร? / เพราะจากเดิมที่ใช้เนื้อหา/มาตรฐานเป็นตัวเดินและเอากลุ่มสาระเข้ามาบูรณาการ พอเราปรับมาเป็นสมรรถนะเป็นตัวเดินแล้วเราต้องใช้ขอบเขตด้วย มันจะมีการบูรณาการตรงนี้อย่างไร? / ประเทศต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนเป็นหลักสูตรสมรรถนะเป็นฐาน มีกลไกการก้าวข้ามผ่านความไม่พร้อมต่าง ๆ ไปได้อย่างไร? อยากเห็นตัวอย่าง

- กลุ่มสาม: ได้มีการอภิปรายคำถามและหาคำตอบร่วมกัน ดังนี้

➤ การเรียนรู้ที่สำคัญคือ การได้เห็นตัวอย่างจากการดำเนินงานของต่างประเทศโดยเฉพาะของประเทศฝรั่งเศสและออสเตรเลีย ที่เห็นภาพว่า ฝรั่งเศสมีการดำเนินการหลักสูตรฐานสมรรถนะ และการประเมินทั้งระดับชาติ ระดับโปรแกรม ระดับพื้นที่ และระดับห้องเรียน ส่วนหลักสูตรออสเตรเลียทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนระหว่างขอบเขตการเรียนรู้และขีดสมรรถนะที่เขาใช้ โดยเฉพาะแผนภาพที่crossกัน มีrubrics มีlearning progress

➤ เรื่องการประเมินระดับชาติ มีหลายประเด็นคือ ต้องสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในหลักสูตรฐานสมรรถนะ ไม่ว่า คนที่อยู่ในแวดวงการศึกษา ผู้ปกครอง ทั้งหมดต้องเข้าใจตรงกัน หากเข้าใจตรงกันจะสามารถออกแบบการประเมินที่ค่อนข้างสมดุลได้ดี / การเปลี่ยนmindsetผู้มีส่วนได้เสียทุกคนให้เข้าใจกับการจัดการศึกษาฐานสมรรถนะหลักสูตรฐานสมรรถนะ รวมถึงการประเมินฐานสมรรถนะด้วยว่ามีลักษณะบางอย่างที่พิเศษแตกต่างออกไป / การศึกษาฐานสมรรถนะเน้น Formative Assessment จึงมีประเด็นว่าอย่างไรว่าการประเมินระดับชาติจะ align ไปกับจุดเน้นตรงนี้ได้ ก็ได้คำตอบว่า การประเมินระดับชาติควรจะเน้นประเมินแค่สมรรถนะที่สำคัญเท่านั้น สิ่งที่จะประเมินเยอะ ๆ ควรจะไปอยู่ในระดับห้องเรียน ระดับโรงเรียน ส่วนระดับพื้นที่ก็จะมีขึ้นมาหน่อย แต่ระดับชาติควรจับตัวสำคัญ ๆ ไว้

➤ การใช้ AI / คอมพิวเตอร์ ทำให้การประเมินมีลักษณะเป็นinteractive มีปฏิสัมพันธ์มากขึ้น สามารถเก็บข้อมูลในลักษณะที่เป็นbig data ได้ นอกจากจะเป็นระบบฐานข้อมูลใหญ่(big data) แล้ว ควรจะให้ความช่วยเหลือครูคือ พอนักเรียน ครู เข้ามาทำการประเมิน ก็จะสามารถได้รับข้อมูลป้อนกลับไป และควรมีระบบช่วยเหลือบางอย่างกลับไปด้วย กลุ่มนี้มองว่าการประเมินระดับชาติอาจจะไม่ใช่เป็น occasion ที่ต้องสอบปลายปีทุกปี แต่ว่าการประเมินระดับชาติสามารถที่จะสอบได้เรื่อย ๆ และเมื่อสอบแล้วหากพบว่ามีข้อบกพร่องอะไร ก็สามารถที่จะได้รับคำแนะนำบางอย่างหรือโปรแกรมช่วยเหลือบางอย่างได้อย่างทันท่วงที

➤ เรื่องการพัฒนา rubrics เห็นได้ชัดจากทางออสเตรเลีย เวลาพัฒนาrubrics ควรจะเป็นกระบวนการที่วนไปมา คืออาจจะมาจากระดับชาติที่ทำให้เห็นตัวrubrics ของสมรรถนะต่าง ๆ และก็จะระดับพื้นที่เอาไปใช้ ระดับห้องเรียนเอาไปใช้ พอเอาไปใช้เสร็จ ก็มีผลการใช้จากระดับพื้นที่ย้อนกลับมาที่ระดับชาติเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

- กลุ่มสี่: ได้มีการอภิปรายคำถามและหาคำตอบร่วมกัน ดังนี้

➤ การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ในแต่ละระดับต้องชัดเจนก่อน โดยเรายึดของ DOE ระดับชาติเป็นสำคัญ รวมถึง DOE ในระดับพื้นที่ด้วย เพราะจุดเด่นของแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นทั้งหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลต้องสอดคล้องกับเป้าหมายในทุกระดับ

➤ การวัดและประเมินผลระดับห้องเรียน จะต้องมีการปรับเปลี่ยนmindset โดยใช้กลไกสำคัญคือกระบวนการ PLC ในการปรับเปลี่ยนเครื่องมือ ผ่านการมีส่วนร่วมตั้งแต่ผู้อำนวยการโรงเรียนจนถึงครูผู้สอน (เน้นความสำคัญกับความรู้ที่ครูได้รับ ผู้อำนวยการก็ควรได้รับ) เน้นประเมินเพื่อพัฒนา (ประเมินแต่ละครั้งมองความสามารถแบบองค์รวม) โดยการประเมินจากการปฏิบัติที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงและเชื่อมโยงในชีวิตประจำวันให้มากขึ้นที่

สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรและสะท้อนสมรรถนะ การประเมินแบบแยกส่วน/แบบทดสอบ/แบบฝึกหัดยังมีความจำเป็น ไม่ได้ประเมินเพื่อตัดสิน แต่มีไว้เพื่อการพัฒนาและประกันว่านักเรียนมีความรู้ทักษะคุณลักษณะมากพอที่จะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะและทำงานจนประสบความสำเร็จ การประเมินสมรรถนะจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนตามช่วงวัย ทั้งนักเรียนทั่วไป นักเรียนกลุ่มความสามารถพิเศษและมีความต้องการพิเศษ ไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือเดียวกันทั้งหมด

➤ ระดับสถานศึกษา เน้นการแปลผลเชิงคุณภาพมากขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศต่อการพัฒนาสมรรถนะต่อไป โดยศึกษารูปแบบที่เหมาะสมที่สุดอย่างค่อยเป็นค่อยไป การแปลคะแนนนั้นโรงเรียนควรมีระเบียบปฏิบัติที่ให้รายงานผลทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ควรมีการกระจายอำนาจให้กับโรงเรียนในการออกแบบพัฒนาวิธีการ/เครื่องมือและเอกสารหลักฐานทางการศึกษาต่าง ๆ

➤ ระดับพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นระดับจังหวัด หรือระดับชุมชน พื้นที่แต่ละแห่งมีบริบทที่แตกต่างกัน จุดเน้นที่แตกต่างกัน ดังนั้น การประเมินระดับพื้นที่ยังคงมีความจำเป็น

➤ ระดับชาติ คาดว่าเป้าหมายแรกซึ่งคือการให้ข้อมูลเชิงนโยบายยังคงต้องมีเหมือนเดิม เพียงแต่เครื่องมือที่จะใช้ อยากให้สะท้อนสมรรถนะโดยเชื่อมโยงสถานการณ์จริง เช่น การประเมินแบบ PISA /ไม่จำเป็นต้องวัดกับนักเรียนทุกคน อาจดำเนินวัดแบบสุ่ม และควรจะมีสิทธิให้ผู้เรียนได้รับการประเมินมากกว่าหนึ่งครั้ง และอาจเลือกคะแนนที่ดีที่สุดไปใช้ในการศึกษาต่อหรือสมัครเข้าทำงาน / อยากให้เน้นประเมินเฉพาะจุดเน้นที่สำคัญที่ผลกระทบต่อการพัฒนาระบบการศึกษา / ครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่ม เช่น นักเรียนทั่วไป นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือนักเรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่หนึ่ง ควรให้ข้อมูลสารสนเทศระดับนโยบายกับกลุ่มนักเรียนที่มีความหลากหลายด้วย ส่วนเป้าหมายที่ 2 คือ ให้ข้อมูลสะท้อนความถนัดของผู้เรียนเพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ โดยบริการแบบวัดความถนัดที่หลากหลายและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง สุดท้าย (ประเด็นที่ท้าทาย) ในระดับนโยบายควรมีการทบทวนบทบาทเป้าหมายของการประเมินระดับชาติใหม่ว่าต้องการนำข้อมูลไปใช้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและผู้เรียนในด้านใดอีกบ้าง

- กลุ่มห้า: ได้มีการอภิปรายคำถามและหาคำตอบร่วมกัน ดังนี้

➤ เรื่องO-NET เห็นด้วยว่ายังมีความสำคัญ แต่อาจต้องปรับลักษณะการประเมินและปรับ item ในการประเมินให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ อยากให้ผ่านนโยบายทบทวนว่าเป้าหมายของการมีการประเมินระดับชาตินั้น ต้องการมีผลการประเมินไปเพื่ออะไร ไม่ควรเอาเครื่องมือหนึ่งไปผูกกับหลายๆ วัตถุประสงค์ เช่น การให้ความดีความชอบ หรือการกำหนดเป็นสมรรถนะ ความสามารถ หรือ level ของโรงเรียน หากประเมินไปเพื่อประโยชน์ของนักเรียนก็ควรยึดตรงนั้นเป็นสำคัญ อย่าเอาไปใช้หลายวัตถุประสงค์เหมือน O-NET ในปัจจุบัน บางที O-NET นอกส้อม อาจจะไม่ส้อมก็ได้ แต่อาจจะเปิดให้เป็นvolunteer หรือสมัครใจ ถ้าเราทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ O-NET คือที่ที่ให้เขามาประเมินตนเองว่าเขาอยู่ตรงไหน รู้แคไหน หรืออยู่ตรงเกณฑ์ไหน หรือสมรรถนะไหนที่ประเทศต้องการ

ก็ไม่ควรบังคับให้สอบทุกคน สมควรใจได้ ซึ่งต้องเป็นการสมัครใจทั้งนโยบายและขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติจริง ๆ ไม่ใช่สถานศึกษาบังคับให้สอบแบบปีที่ผ่านมา แม้จะบอกว่านักเรียนสมัครใจสอบหรือไม่สอบก็ได้

➤ การนำนโยบายสู่ปฏิบัติ เห็นด้วยกับการปรับหลักสูตร กับปรับเปลี่ยนวิธีการประเมิน แต่ค่อนข้างเป็นเรื่องใหม่สำหรับผู้ใช้ สำหรับศึกษานิเทศก์ สำหรับครูผู้สอน เพราะฉะนั้นต้องให้ฝ่ายนโยบายให้เวลากับฝ่ายผู้ใช้อย่างใหม่สำหรับครู จึงไม่อยากให้เร่งดำเนินการ อาจเปิดvolunteer สำหรับโรงเรียน สถานศึกษา หรือพื้นที่ที่สนใจได้เริ่มทำก่อน แทนที่จะประกาศบังคับให้ใช้ทั่วประเทศ หรือให้การอบรมครู ศึกษานิเทศก์ หรือผู้เกี่ยวข้อง ที่สำคัญการนำนโยบายลงสู่ปฏิบัติ ไม่ได้อยู่แค่ครูเท่านั้น ผู้บริหารเองและผู้มีส่วนร่วมทั้งหมดก็ต้องมีความเข้าใจและขับเคลื่อนไปด้วยกัน

➤ คำถามที่ถาม ทางกลุ่มเห็นด้วยกับการประเมินที่ไม่ได้สอบO-NETทุกปี คือเห็นด้วยกับการสอบที่ช่วงสั้น แต่ว่าไม่จำเป็นต้องอยู่ช่วงชั้นที่3 ก็ได้ หมายถึงที่ชั้นปีสุดท้ายของช่วงชั้นก็ได้ เพราะว่าจริง ๆ แล้วกว่าผล O-NET จะออกเด็กก็ไม่ได้เอาผล O-NET ไปทำอะไร ก็อาจจะให้ทำได้หลาย ๆ ครั้ง ลักษณะข้อสอบก็อาจจะเป็น adaptive คำถามที่มีในกลุ่มคือ ถ้าเด็กที่สอบในช่วงปีสุดท้ายของช่วงชั้น ถ้าสอบไม่ได้ถึงเกณฑ์ จะต้องดำเนินการอย่างไร จะมีผลกับการเลื่อนช่วงชั้นหรือไม่ หรือจะต้องมีวิธีการอย่างไร จะต้องขอความชัดเจน

➤ การกำหนดหลักสูตรมาเป็นช่วงชั้น มีเป้าหมายที่ดี แต่สำหรับคนใช้เองต้องการความชัดเจน หากต้องการจะแบ่งให้เป็นขั้นปีก็จะชัดเจนกับครูมากขึ้น จะทำหลักสูตรได้ง่ายขึ้น เพราะลำพังเป็นขั้นปีแต่ต้องเอาlearning area มาสานกับสมรรถนะด้วย แล้วก็คิดแผนการสอนด้วย คิดวิธีการประเมินแบบใหม่ด้วย แต่นี่ครูก็ต้องเรียนรู้และทำงานหนักแล้ว แต่ถ้าหากว่าทำเป็นช่วงชั้น ก็อาจจะหนักมากขึ้น ซึ่งถ้ามีเวลาให้ครู ก็คงไม่เป็นไร แต่ประเด็นคำถามทิ้งท้าย คือ กรณีเด็กย้ายโรงเรียนจะเข้าปัญหาเดิมกับหลักสูตร พ.ศ. 2544 หรือไม่

4. การประเมินในชั้นเรียน - ครูต้องการเครื่องมือและการสนับสนุนอะไรบ้าง?

4.1 ข้อมูลเชิงลึกจากนานาชาติ ในเรื่องการวัดและการประเมินผลในห้องเรียน โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญนานาชาติ ดังต่อไปนี้:-

• Mr. Gordon STOBART (Emeritus Professor of Education, University College London Institute of Education) ได้อภิปรายเรื่องการประเมินเพื่อการพัฒนาในชั้นเรียนสำหรับครูเป็นอย่างไร และอภิปรายเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลในห้องเรียนว่านักเรียนอยู่ตรงไหนในการเรียนรู้ ทำให้ชัดเจนว่านักเรียนต้องไปถึงไหนในการเรียนรู้ และใช้ข้อเสนอแนะ (Feedback) เพื่อขับเคลื่อนการเรียนรู้ของนักเรียนไปสู่เป้าหมายนี้ วัตถุประสงค์เหล่านี้สามารถทำได้ที่สุดในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการผ่านการสนทนา การสังเกต และข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้นว่า การประเมินความก้าวหน้า (Formative Assessment) = 'รายงาน' ถึงกระบวนการเรียนรู้โดยตรง / การประเมินเพื่อสรุปผล (Summative Assessment) = 'สรุป' สิ่งที่ผู้เรียนบรรลุถึง / การประเมินเพื่อการเรียนรู้ (Assessment for Learning) เป็นกระบวนการแสวงหาและตีความ

หลักฐานเพื่อให้ผู้เรียนและครูใช้เพื่อ (1) ตัดสินใจว่าผู้เรียนอยู่จุดไหนของการเรียนรู้ (2) จุดไหนที่ผู้เรียนต้องไปถึง (3) จะไปถึงให้ดีที่สุดได้อย่างไร ซึ่งเป้าหมายคือผู้เรียนที่กำกับตนเองและสามารถ "คิดเองได้" ทั้งนี้ การประเมินความก้าวหน้าที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยอย่างมีทักษะ (skilled diagnostic) คือพิจารณาว่า "ผู้เรียนอยู่จุดไหน"? แหล่งข้อมูลสำคัญคือ บทสนทนาในห้องเรียน: แต่....ครูใช้เวลาในการพูด 70-80% ของเวลาทั้งหมด / ถาม 200-300 คำถามต่อวัน / 60% .ให้ตอบถึงข้อเท็จจริง / 20% เกี่ยวกับกระบวนการ / <5% เป็นการอภิปรายกลุ่มหรือไอดีที่มีความหมาย / 70% ของคำตอบใช้เวลาน้อยกว่า 5 นาที (3 คำ) ครูรอนานแค่ไหนหลังจากถามคำถามก่อนที่จะดำเนินการต่อ? ดังนั้น วิธีการที่ดี คือ 1) ต้องมีเวลาในการรอคอย หรือ การให้จับคู่ & แลกเปลี่ยน; ไม่มีการให้ยกมือขึ้น 2) ให้เวลานักเรียนในการเตรียมตัว: เพื่อลดความผิดพลาดและปรับปรุงคุณภาพของการตอบสนอง 3) ทำให้ชัดเจนว่ากำลังเรียนรู้อะไรอยู่ (ครูมีความชัดเจนกับสิ่งที่เรียนรู้ + สามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ชัดเจน) / เรากำลังจะเรียนรู้สิ่งใดมากกว่าเรากำลังจะทำสิ่งใด / (4) การจับคู่ที่เหมาะสม (ต่อจาก 'จุดที่ผู้เรียนอยู่ในการเรียนรู้') การเชืบริบท (ว่าทำไมเราถึงเรียนรู้สิ่งนี้) โดยอธิบายสถานการณ์ - เชื่อมโยงกับสิ่งที่รู้มาแล้ว - อธิบายค่าและวลีที่ไม่คุ้นเคย ทั้งนี้ การประเมินเพื่อการพัฒนาต้องการการการป้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ โดยให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปิดช่องว่างระหว่างความสามารถในปัจจุบันและความสามารถที่ต้องการ' ซึ่งจะมีประสิทธิภาพสูงสุดเมื่อ (1) ให้อะไรในช่วงเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ (2) เฉพาะเจาะจงและชัดเจน และ (3) มุ่งเน้นที่ภาระงานมากกว่าตัวผู้เรียนเอง (ตัวตน/อีโก้) Gordon อธิบายว่า มีความหมายแตกต่างอย่างมากระหว่างคำว่า "ทำงานดีมาก" กับ "เป็นเด็กดีมาก" (ปีเตอร์ จอห์นสัน) (5) ตระหนักถึงความสำเร็จ - ให้สามดาวหรือพรหนึ่งข้อ; เหรียญรางวัล & การกัก Gordon จบด้วยการให้ตระหนักว่าครูควรให้คำแนะนำหลังการประเมินนักเรียนเพราะเคยมีนักเรียนสะท้อนกลับมาว่า "ถ้าฉันรู้มากกว่านี้ ฉันจะเขียนมัน - ฉันไม่รู้จะเขียนอะไรอีก ครูควรบอกฉันว่าขาดอะไร" (นักเรียนอายุ 14 ปี)

• Mr. Joao MARQUES DA COSTA (Deputy Minister and Secretary of State for Education, Government of Portugal) ได้ให้ภาพรวมของแนวทางปฏิบัติและโมเดลของเครื่องมือการประเมินที่โปรตุเกสพัฒนาขึ้นในการปฏิรูปหลักสูตรล่าสุด ตัวอย่างเช่น การอภิปรายเกี่ยวกับโมเดลของการส่งเสริมการประเมินเพื่อการพัฒนาผ่านการให้ข้อเสนอแนะ (Feedback) ที่ครบถ้วนสำหรับ

นักเรียน โดยมุ่งเป้าไปที่การป้องกันการออกกลางคัน ดังนั้น เป้าหมายการประเมิน คือ เครื่องมือเพื่อการเรียนรู้ที่ดีขึ้น โดยโปรตุเกสจะใช้การประเมินเพื่อการพัฒนา (Formative Assessment) มีการพึ่งพากันระหว่างการประเมินภายในและการประเมินภายนอก โดยใช้แหล่งข้อมูลสารสนเทศ ทั้งนี้การประเมินเป็นสิทธิ ไม่ใช่ เป็นหน้าที่ และการประเมินผลต้องไม่เป็นปัจจัยที่ถูกละเลย ซึ่งหลักสูตรฐานสมรรถนะต้องเกี่ยวข้องกับการประเมินผลด้วย

Intervention (การแทรกแซง):

ระดับชาติ	ระดับโรงเรียน	หลักฐานสนับสนุน
ยกเลิกการสอบK4 และ K6		
การประเมินสถานศึกษา	คำจำกัดความของการประเมิน เกณฑ์การประเมิน ความยืดหยุ่นใน การประเมิน ความหลากหลายของ การประยุกต์ใช้เครื่องมือประเมิน	โปรแกรม MAIA: - ความร่วมมือระหว่างโรงเรียน - ภูมิหลังทางวิทยาศาสตร์
เริ่มการประเมินที่มีความสำคัญต่ำ ในระดับ K2, K5 และ K8 ครอบคลุมทั้งหลักสูตร การประเมินแบบผสมผสาน (Hybrid Assessment) การประเมินผลการปฏิบัติ	ระบบการให้ข้อมูลป้อนกลับ: รายงานเชิงคุณภาพในลักษณะส่วน บุคคลและในระดับโรงเรียน โดยไม่ มีการให้คะแนน	โปรแกรม MAIA: - การสนับสนุนข้อมูลสารสนเทศ - จะดำเนินการอย่างไรกับรายงาน: - เคล็ดลับในการจัดการโรงเรียน และผลที่เกิดขึ้น
การประเมินระดับชาติในระดับ K9, K11, K12	ระบบการให้ข้อมูลป้อนกลับ: การให้คะแนน แบบรายงานผลการทดสอบ	การจัดทำรายงานระดับชาติถึงสิ่งที่ ทำให้นักเรียนล้มเหลว? ที่สัมพันธ์กับสมรรถนะ
การประเมินสถานศึกษา	ข้อมูลอ้างอิงใหม่ของการประเมิน: สถานศึกษาจัดการเรียนรวม อย่างไร?	

ในอาชีพและศิลปศาสตร์จะมีการสอบปกป้องโครงการ (Project defense) กับคณะกรรมการภายนอก ซึ่งเป็น
เส้นทางการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแบบใหม่ สำหรับประเทศโปรตุเกสเอง งานยากคือ การทดสอบ
ที่ให้ผลประเมินสูงเกินจริง / ความร่วมมือกับผู้ปกครอง / ครอบคลุม เสมอภาค ยุติธรรม / การสอนเพื่อสอบ Joao
แนะนำว่า ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เพราะการครอบคลุมจะสัมฤทธิ์ผลไม่ได้หากปราศจาก
ความคิดเห็นของนักเรียน สำหรับการศึกษาแบบเรียนรวมที่เกิดประสิทธิผล ให้รับฟังคนที่มักถูกกีดกันออกไปจาก
กระบวนการ และเพื่อความสำเร็จให้ฟังนักเรียนที่มองหาโอกาสได้แสดงความคิดเห็น โดยทิ้งท้ายว่าสำหรับการเป็น
พลเมืองที่เข้มแข็ง การส่งเสริมความเจียม (ให้ไม่พุด) ไม่ใช่วิธีการ

• Dr. Imbi HENNO (Chief Expert of Pre-School and Basic Education Department, Ministry of Education and Research, Estonia) ได้ให้ภาพรวมของการริเริ่มเชิงนวัตกรรมของเอสโตเนียในการประเมินทักษะดิจิทัล เช่น ผ่านแพลตฟอร์มการทดสอบแห่งชาติและวิธีการใช้ผลการประเมินดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ในห้องเรียนได้อย่างไร - รวมถึงผ่านสื่อการสอนดิจิทัลและผ่านความพยายามอื่น ๆ ในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับกระบวนการสอนและการเรียนรู้

ดังนั้น ประเทศเอสโตเนียกลายเป็น E-stonia โดยได้รับการช่วยเหลือจากการดำเนินงานและงบประมาณลงทุนด้านเทคโนโลยีของรัฐบาล ที่เรียกว่า the Tiger Leap Programme ซึ่งการมุ่งเน้นด้านดิจิทัลและโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของโรงเรียนได้รับความร่วมมือจากกระทรวงเศรษฐกิจและการสื่อสาร โดย กลยุทธ์ Education 2035 ในปัจจุบันคาดการณ์ถึงการพัฒนาดิจิทัล เนื้อหา และแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ช่วยปรับปรุงการเข้าถึงความหลากหลายและประสิทธิภาพของการศึกษา ซึ่ง EHIS: Estonian Education Information System เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดสำหรับติดตามการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นวิธีการใช้ผลการประเมินที่มีประสิทธิภาพ เพราะว่ามีข้อมูลส่วนบุคคล (ข้อมูลล่าสุด) เกี่ยวกับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาทั่วไป (ขั้นพื้นฐาน) อาชีวศึกษา อุดมศึกษา การศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาผู้ใหญ่ และการทดสอบระดับState ซึ่งได้ผสาน-เชื่อมต่อ-ทำงานสัมพันธ์ กับระบบสารสนเทศอื่นๆ อีกมากกว่า 20 ระบบ

การสร้างสภาพแวดล้อมของผู้เรียน เพื่อการพัฒนา:

+ เทคโนโลยีจะถูกใช้เพื่อทำให้ผู้เรียนแต่ละคนได้เรียนตามวิถีทางของตนเอง

นอกจากนี้ เอสโตเนียมีโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลสมัยใหม่และการเรียนรู้ เพื่อทำให้มั่นใจว่านักเรียนจะได้รับโครงสร้างพื้นฐานที่ดีที่สุดโดยสร้างมาตรฐานสำหรับโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของโรงเรียน ทำให้เครือข่ายการเชื่อมต่อในระดับท้องถิ่น/พื้นที่ของโรงเรียนทุกแห่งทันสมัย จัดซื้อ/จัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับโรงเรียนทุกแห่ง และสร้างทักษะพื้นฐานทาง ICT สำหรับนักเรียนทุกคน เพราะมองว่าสมรรถนะที่เกี่ยวกับดิจิทัลเป็นสมรรถนะหลักที่

สำคัญในหลักสูตร ซึ่ง ICT ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชา (coding, robotics 3D design และ 3D printing) ถูกจัดเตรียมไว้ให้กับนักเรียนทุกคน สามารถเข้าถึงห้องสมุดที่มี e-textbooks ไปจนถึง interactive learning platform ที่เรียกว่า Opiq.ee. ชุดแหล่งการเรียนรู้ดิจิทัลมีเนื้อหาครอบคลุมวิชาส่วนใหญ่ (ภาษา, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์, ประวัติศาสตร์, ภูมิศาสตร์ และอื่นๆ) ตั้งแต่ระดับชั้นปีแรก จนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา และมีให้เลือก 2 ภาษา คือ ภาษาเอสโตเนีย และภาษารัสเซีย โดยปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่ของระดับชั้น Grades 4-6 (73%) และในระดับชั้น Grades 7-9 (81%) เป็นผู้ใช้ปัจจุบันของ Opiq e-textbook ในช่วงของการระบาดของโรคโควิด-19 รอบแรก (<https://www.opiq.ee/Search/Kits>) หนังสือเรียนดิจิทัลได้รับการสนับสนุนงบประมาณเต็มจำนวนจากรัฐบาล โรงเรียนของเอสโตเนียสามารถบริหารจัดการตนเองได้อย่างอิสระ รัฐบาลท้องถิ่นจะเป็นผู้จัดการเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ให้กับโรงเรียน อย่างไรก็ตาม โรงเรียนมีวิธีบริหารจัดการตนเองแตกต่างกันอย่างมากและหลากหลายเพื่อที่จะนำไปใช้พัฒนาสมรรถนะดิจิทัล โรงเรียนมีหน้าที่สร้างและอธิบายอย่างละเอียดว่าหลักสูตรและการประเมินของตานั้น คืออะไรกันแน่ ส่วนครูมีอิสระในการเลือกและกำหนดเนื้อหาที่จะสอน เอสโตเนียใช้ e-assessment: EIS (Examination Information System) ซึ่งเป็นวิธีที่เร็วที่สุดในการให้ข้อมูลสะท้อนกลับนักเรียน โดย EIS เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์และใช้เตรียมการสร้างtasks ใช้บริหารจัดการทดสอบ ใช้จัดสอบ รวมถึงใช้จัดสอบเพื่อคัดเลือก ใช้เป็น E-testing ของการทดสอบระดับชาติ / มี E-tools และ e-items เตรียมไว้สำหรับครู / ทดสอบสมรรถนะดิจิทัลตั้งแต่ปี 2561 / ผลการทดสอบระดับชาติ อยู่ในรูปของรายงานดิจิทัลเท่านั้น ไม่มีการตัดเกรดการเรียนรู้ของนักเรียน แบบทดสอบระดับชาติ เรียกว่า mark-free tests ใช้เพื่อประเมินสมรรถนะสำคัญ/สมรรถนะทั่วไป เกี่ยวกับการบริหารจัดการตนเอง การเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ และการสื่อสาร / แบบทดสอบความรู้ทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา / แบบทดสอบสมรรถนะดิจิทัล นักเรียนทำข้อสอบแล้วจะได้รับรายงานfeedback รายบุคคล และโรงเรียนจะได้รับรายงานแบบ anonymous feedback ด้วย มีเกณฑ์การประเมินนักเรียนที่สาธารณชนสามารถใช้งานในแต่ละระดับการศึกษา และเกณฑ์การประเมินนี้จะเชื่อมโยงกับกรอบสมรรถนะดิจิทัลของนักเรียนชาวเอสโตเนีย กรอบสมรรถนะดิจิทัลของ 'นักเรียน'ชาวเอสโตเนีย คือ ทักษะทางด้านข้อมูล (information and data literacy) ทักษะการสื่อสารและการร่วมมือ (communication and collaboration) ทักษะการสร้างเนื้อหาดิจิทัล (digital content creation) ทักษะความปลอดภัย (safety) ทักษะการแก้ปัญหา (problem solving) ส่วนกรอบสมรรถนะดิจิทัลของ 'ครู'ชาวเอสโตเนีย คือ ทักษะการพัฒนาวิชาชีพและการมีส่วนร่วม (professional development and engagement) ทักษะด้านทรัพยากรดิจิทัล (digital resources) ทักษะด้านการเรียนและการสอน (teaching and learning) ทักษะการประเมิน (assessment) ทักษะการเสริมพลังผู้เรียน (empowering learning) ทักษะการอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านดิจิทัล (facilitating learners' digital competence)

หมายเหตุ: การศึกษา/การเรียนรู้เทคโนโลยีในเอสโตเนีย: <https://www.youtube.com/watch?v=KarJvICqjXs>

4.2 ช่วงถามตอบของผู้เข้าร่วมประชุมต่อวิทยากร

คำถาม 1 คำถามเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะโดยถ่วงน้ำหนัก ใช้การประเมินถ่วงน้ำหนักและการศึกษาทั่วไป แบบเดียวหรือไม่ ประเมินอย่างไร และเมื่อไหร่ และใช้ข้อมูลในนโยบายอย่างไร และในระดับประเทศอย่างไร?

ตอบโดย Joao: ใช้คนละแบบกัน .ในงานเหล่านี้ร่วมกับโรงเรียน หลายครั้งเราใช้ตัวอย่างเพื่อแสดง โรงเรียนโดยทั่วไปว่าเป็นไปได้ที่จะประเมินในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้การศึกษาเป็นฐานในการเรียนรู้ ตามโครงการและการประเมินผลการปฏิบัติงานในแง่ของการพัฒนาโครงการ ดังนั้น นักเรียนต้องสร้างผลงาน มากกว่าโปรแกรมอื่นๆ เพราะต้องสร้างหรือพัฒนาโครงการขึ้นมาเอง คะแนนในขั้นสุดท้ายจึงขึ้นอยู่กับสิ่งที่เขียนใน รายงานและสิ่งที่ได้รวบรวมไว้ นักเรียนสามารถใช้ผลการปฏิบัติงานจริงในการประเมินผลการปฏิบัติงานขั้น สุดท้ายนี้เป็นเกณฑ์ในการเข้ามหาวิทยาลัยได้

คำถาม 2 การประเมินฐานสมรรถนะดูเหมือนจะต้องการภาระงานที่มากกว่าครู ดังนั้น การประเมินฐานสมรรถนะ จะมีวิธีการประเมินอย่างไรในห้องเรียนที่มีนักเรียน 30-40 คนโดยมีความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญใน บริบทของประเทศไทย?

ตอบโดย Joao: วิธีที่ใช้จัดการมีบทบาทมากกว่าขนาดของชั้นเรียน ดังนั้น จึงมีกลยุทธ์มากมายที่สามารถใช้เพื่อส่งเสริมการทำงานกลุ่มและการป้อนหลักฐานเข้าไปเพื่อเปลี่ยนการประเมินในห้องเรียนได้ตลอดทั้งปี สิ่งที่เราควรนำมาพิจารณาคือ ขนาดของชั้นเรียนมีผลกระทบน้อยกว่าคุณภาพของงานที่ครู พัฒนา

คำถาม 3 ระบบการประเมินสมรรถนะด้านดิจิทัลด้วยตัวเองของครู (ผ่าน digital platform ที่รัฐจัดให้) ข้อมูลถูก นำมาวิเคราะห์และเชื่อมโยงกับการออกแบบ/จัดการ Professional Development Programmes อย่างไร?

ตอบโดย Dr. Imbi: ขอบข่ายงานด้านสมรรถนะของครูจะเป็นการประเมินด้วยตัวเอง ไม่มีการ ประเมินเปรียบเทียบครูด้วยกันเอง เป็นการทำให้โดยสมัครใจ มีตัวอย่างการสอนให้และสื่อต่าง ๆ จะอิง กับสิ่งนี้

คำถาม 4 การประเมินของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อนักเรียนก้าวไปสู่ระดับมหาวิทยาลัยจะมีการเน้นย้ำ มากน้อยเพียงใด และข้อมูลดังกล่าวจะสามารถใช้เป็นพื้นฐานสำหรับระดับมหาวิทยาลัยได้อย่างไร

ตอบโดย Dr. Imbi: เราจะมีระบบการสอบแยกต่างหากจากของโรงเรียน ซึ่งการสอบนี้จะเป็พื้นฐานใน การเข้ามหาวิทยาลัย เรื่องของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความสามารถจะอยู่ในส่วนการประเมินฐาน สมรรถนะ ไม่ได้เกี่ยวกับการเข้ามหาวิทยาลัยแต่อย่างใด ไม่มีความเชื่อมโยงกัน แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงหากเป็น การประเมินฐานสมรรถนะทั่วไป

คำถาม 5 แบ่งปันความคิดเกี่ยวกับวิธีการใช้การประเมินผลระหว่างเรียนและสร้างสมดุลกับการประเมินผลเพื่อ สรุปผลการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอบโดย Gordon: การประเมินผลระหว่างเรียนที่ดี เป็นการเตรียมตัวที่ดีสำหรับการประเมินผลเพื่อ สรุปผลการเรียนรู้ซึ่งเราจำเป็นต้องใช้ในชั้นการเรียนรู้ที่สูงขึ้นเพราะการทดสอบเหล่านั้นจะต้องมีการ

เรียนรู้ในเชิงลึก การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นในการจัดการกับข้อมูลที่เราไม่เคยเห็นมาก่อน ทั้งหมดนี้สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลระหว่างเรียนที่เป็นประโยชน์ เราควรจะมีการประเมินผลระหว่างเรียนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะถึงการสอบซึ่งจะเป็นการประเมินของจริงที่มีการทำข้อสอบและแบบฝึกหัดทุก ๆ อย่าง อยากเห็นความสอดคล้องที่มีการเก็บการประเมินผลระหว่างเรียนไว้เป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมการ เราต้องการการทดสอบที่มีคุณภาพที่นักเรียนจะคิดได้ดี มากกว่าที่จะจดจำได้ดี

คำถาม 6 เมื่อเรามีการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ เราต้องมีการประเมินฐานสมรรถนะทั้งหมดไหม หรือยังต้องมีการประเมินความรู้ ทักษะ และทัศนคติด้วย ขอคำแนะนำ?

ตอบโดย Gordon: อยากให้เป็นการประเมินฐานสมรรถนะทั้งหมดในภาพใหญ่ แต่ว่าจะต้องมีการให้ข้อมูลในจุดแข็งจุดด้อยโดยเฉพาะด้วย

คำถามเพิ่มเติม: ระดับชั้นในหลักสูตรที่แตกต่างกันที่กำหนดให้นักเรียนต้องมีสมรรถนะที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งพวกเขาอาจมีเนื้อหาที่จำเป็นหรือข้อมูลที่มีความเข้มข้นกว่าเป็นพื้นฐานสำหรับระดับมหาวิทยาลัย ในแง่การประเมินของโรงเรียนจะเป็นอย่างไร เน้นอะไร?

คำถามเพิ่มเติม: การประเมินทักษะหรือการประเมินฐานสมรรถนะจากการเรียนรู้ออนไลน์ วิธีการที่แพลตฟอร์มมอบให้กับครูเป็นอย่างไรบ้าง คล้ายกับทักษะดิจิทัลหรือไม่ หรือทักษะดิจิทัลนั้นมีความเกี่ยวข้องกับสมรรถนะอื่น ๆ และพื้นที่การเรียนรู้อื่น ๆ อย่างไร?

4.3 สรุปประเด็นการประชุมประจำวันที่สาม

วันนี้ได้มีการพูดคุยประเด็นสำคัญมากที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง Formative Assessment หลายเรื่องว่าเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้และส่งเสริมการพัฒนาบทบาทสมรรถนะที่มีเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งในนั้น การทำให้เป้าหมายการประเมินผลระหว่างเรียนและการประเมินผลเพื่อสรุปผลการเรียนรู้มีความสมดุลและวิธีในการทำงานควบคู่กัน รวมถึงการที่การประเมินสามารถเอามาใช้ประโยชน์เป็นเครื่องมือในการรวมได้ สิ่งนี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญมากสำหรับการเรียนรู้ ยิ่งในสถานการณ์ของโรคระบาดที่การประเมินภายนอกไม่เป็นที่พอใจ ถูกยกเลิก หรือล่าช้า ดังนั้น บทบาทของครูและการให้คำติชมและข้อมูลแก่นักเรียนจึงมีความสำคัญยิ่งขึ้น อย่างที่ Gordon พูดไว้ ครูที่ต้องการความอดทนในการให้ออกาสนักเรียนทำความเข้าใจคำถามและตอบนั้น ระบบการศึกษาก็ต้องให้ออกาสครูที่จะทำความเข้าใจว่าอะไรคือสิ่งที่คาดหวังในหลักสูตรใหม่เช่นกัน และปรับใช้ได้ ซึ่งกระบวนการปฏิรูปนี้ต้องใช้เวลา ขอให้ประเทศไทยยังคงเดินหน้าและสามารถขอความช่วยเหลือจาก OECD ได้ตลอดเวลา และขอขอบคุณวิทยากรผู้เชี่ยวชาญนานาชาติทุกคนที่มาแบ่งปันความรู้

4.4 การอภิปรายกลุ่มย่อย

- กลุ่มหนึ่ง:

➤ สรุปประเด็นสำคัญผลการประชุมกลุ่ม1 เรื่อง Formative Assessment จะช่วยเปลี่ยนวัฒนธรรมของการประเมินในโรงเรียนในประเทศไทยได้อย่างไร? ได้คำตอบว่า:

1. ผู้บริหาร เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน ต้องให้ความสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เข้าใจครู และร่วมคิดร่วมทำกับครู

2. ครู ต้องเปลี่ยนบทบาทเป็นโค้ช ต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล และเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการประเมินแบบภาพรวมไม่ได้สะท้อนผู้เรียนเป็นรายบุคคล การวัดประเมินต้องบูรณาการไปกับการจัดการเรียนรู้ ไม่แยกส่วนออกจากกัน ครูต้องมีทักษะการสังเกตและไวต่อการสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน เกณฑ์การวัดประเมินต้องเปิดเผยให้ทุกฝ่ายรับทราบ โดยเฉพาะนักเรียนต้องทราบเพื่อให้สามารถประเมินตนเองได้ ว่าอยู่ในระดับใด การให้ข้อมูลป้อนกลับต้องสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ ให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อเสริมแรง และเน้นข้อมูลเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณ ครูต้องนำผลการวัดประเมินไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเอง และมีการรายงานให้เห็นเชิงคุณภาพ ไม่ใช่บอกแค่เพียงตัวเลข

3. นักเรียน ต้องเข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้และการวัดประเมินให้มากขึ้น และเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนเอง เช่น มีส่วนร่วมในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ออกแบบการวัดประเมิน ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนการเรียนรู้ของตนเอง และเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเพื่อไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และควรเปิดโอกาสให้มีเวทีเผยแพร่ผลงานของนักเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองและชุมชนได้เห็นผลงานของนักเรียน และร่วมกันให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีroadmapที่ชัดเจน จะมียุทธศาสตร์ในการสื่อสารอย่างไรเพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้าใจตรงกัน ต้องมี Long plan การปรับระลอกเล็ก ๆ ต้องมีการเตรียมพร้อมก่อนมีการปรับเปลี่ยน การเก็บข้อมูล ตัวอย่าง การเปลี่ยนครั้งเดียวแบบใหญ่ก็จะยาก มีการpilot (นำร่อง) ให้ครอบคลุม เนื่องจากบริบทของโรงเรียนแตกต่างกัน เพราะเรารู้อยู่แล้วว่าโรงเรียนที่พร้อมก็จะทำได้ แต่ไปใช้กับโรงเรียนที่ไม่พร้อมไม่ได้ และต้องไม่มองข้ามเรื่องเครือข่ายวิชาชีพ ไม่มองเป็นโรงเรียนนำร่อง **การพัฒนาครู**ให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และความสามารถในการวัดประเมินอิงสมรรถนะ การวัดสมรรถนะไม่ควรประเมินแบบแยกส่วน ต้องประเมิน KSA แบบบูรณาการ และลดความถี่ในการวัดประเมินให้น้อยลง อาจต้องมีตัวอย่างเป็นคลิปการนำหลักการไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนจริง และตัวอย่างต้องมีความหลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่ต่างกัน ของโรงเรียน การเตรียมครูใหม่ ครูประจำการ ต้องเปลี่ยนที่ต้นทาง ให้สถาบันผลิตครูลงไปเรียนรู้ในโรงเรียน ร่วมกับครูแล้วนำสิ่งที่ได้เรียนรู้มาปรับเปลี่ยนหลักสูตรการผลิตครู **ทปอ.** ก็ต้องปรับการคัดเลือกเด็กในมหาวิทยาลัย หากคัดเลือกเด็กยังเลือกเด็กเก่ง ก็ไม่ใช่ฐานสมรรถนะ

- กลุ่มสอง:

➤ สรุปประเด็นสำคัญผลการประชุมกลุ่ม2 เรื่องFormative Assessment

คำถามว่า Formative Assessment คืออะไร? ได้คำตอบว่า คือ กิจกรรมใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นเพื่อให้มาซึ่งข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ครูพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้หรือนักเรียนพัฒนาตัวเอง ติดตามการพัฒนาของผู้เรียน มีการออกแบบ และนำผลไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน มีการเก็บรวบรวมตัวผู้เรียนด้านการเรียนรู้ ด้วยวิธีการต่างๆ เป็นทางการ ไม่เป็นทางการ เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง นำผลประเมินไปพัฒนาผู้เรียน/นักเรียนพัฒนาตัวเองได้ ผลการประเมินสามารถนำมาพัฒนาเครื่องมือการประเมินด้วย และครูควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาเครื่องมือ มีการประเมินโดยเพื่อน ซึ่งเป็นการประเมินกลุ่มการเรียนรู้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาผู้เรียนและพัฒนางานของผู้เรียน (ครูและเด็กสามารถให้feedback) นอกจากนี้ ข้อมูลไม่ถูกต้อง ความ ผู้ปกครองจึงไม่สามารถนำไปใช้ได้ ครูต้องออกแบบกิจกรรมให้ผู้ปกครองสามารถพัฒนาลูกได้โดย 1) บอกจุดเด่นของผู้เรียน และ 2. บอกจุดบกพร่องของผู้เรียน

คำถามว่า Formative Assessment จำเป็นต้องออกแบบหรือไม่? และวัตถุประสงค์ต่างกันอย่างไร? ได้คำตอบว่า ต้องพิจารณาเป้าหมายคืออะไร และขั้นตอนมีอะไรบ้าง และมองว่าจะพัฒนาอย่างไรเพื่อนำไปสู่วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยการประเมินต้องควบคู่ไปกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งต้องมี (1) ทิศทางชัด (2) ข้อมูลนำไปใช้ได้ (3) คุณภาพการออกแบบการประเมินต้องชัด

คำถามว่ามีความท้าทายอะไรบ้างสำหรับครู ในการวัดความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนตามหลักสูตรฐานสมรรถนะ? ได้คำตอบว่า ความท้าทายคือ (1) การขาดการออกแบบและไม่รู้วิธี หลักการ ทฤษฎี หรือแนวทางที่ถูกต้อง (ไม่มีตัวอย่างหรือข้อมูลช่วยครู) (2) ครูมีความไม่แน่ใจสมรรถนะในช่วงชั้น ว่าแค่นั้นถือว่าเด็กมีสมรรถนะแล้ว (3) การสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง ว่าทำไมต้องเปลี่ยนหลักสูตร จุดตัดคือบอกความชัดเจน (ขั้นต่ำ) (4) ขาด platform ให้ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ไม่มีเวทีแลกเปลี่ยนสำหรับครู (5) ขาดเทคโนโลยีนำมาใช้ในการออกแบบการประเมิน Formative Assessment (6) ขาดความชัดเจนว่า โครงสร้างของสมรรถนะนั้นแค่ไหนถือว่าต่ำสุด7 สำหรับเด็กแต่ละระดับชั้น และต้องมีความยืดหยุ่น (7) ส่งผลต่อผู้เรียน ครูสั่งงานเป็นหลัก เพิ่มภาระให้กับนักเรียน ไม่ได้เอาข้อมูลไปพัฒนาผู้เรียน (8) ครูยังขาดความเข้าใจในบทบาทของตนเอง ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ (9) วิธีการสอนของครูต้องเปลี่ยน เช่น phenomenon based เรียนรู้จากปรากฏการณ์ ส่งเสริมให้เด็กตั้งคำถาม สืบเสาะ และเด็กได้แสดงออก ครูก็สามารถประเมินระหว่างการเรียนรู้ของผู้เรียน

คำถามว่า Formative Assessment จะช่วยเปลี่ยนวัฒนธรรมการประเมินในโรงเรียนได้อย่างไร? ได้คำตอบว่า ครูรู้จักการใช้ข้อมูลของนักเรียนได้ดีขึ้น รู้จักนักเรียนได้ดีขึ้น มองผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้มากขึ้น และนำข้อมูลมาพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เปลี่ยนวิธีการประเมินที่หลากหลายมากขึ้น ผู้ปกครองก็เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน เกิดวัฒนธรรมความเป็นกัลยาณมิตร มีการให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาผู้เรียน ครูและนักเรียนสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน มัดตสินผลและพัฒนาาร่วมกัน และผลการประเมิน Formative Assessment มี 3

ส่วนที่เป็นผู้ใช้ คือ (1) นักเรียนใช้ (2) ครูใช้ (3) ผู้ปกครองใช้ และข้อมูลต้องสามารถนำไปใช้ได้ อย่างไรก็ตาม การประเมินในช่วงโควิด จะลำบากในการติดตามพัฒนาการของผู้เรียนรายบุคคล และ Formative Assessment ก็จะเป็นหัวใจสำคัญ และยังมีการอภิปรายถึงประเด็นที่อาจจะเกิดขึ้นได้ คือ ครูยังติดภาพประเมินระหว่างเรียน เป็นครั้งๆ และโฟกัสที่ปลายภาค ครูยังไม่มีความรู้ หลักการ ขั้นตอนการออกแบบที่ถูกต้องชัดเจน / ครูรับข้อมูล จากหลายทาง และข้อมูลไม่ตรงกัน ครูจึงเกิดความสับสน / การประเมินจากการมีส่วนร่วม การให้เด็กประเมิน เพื่อนผ่านแบบประเมิน อาจจะไม่ตรงตามความคิดของผู้ประเมินอย่างแท้จริง (วัฒนธรรมเพื่อนเกรงใจเพื่อน) / ต้องเริ่มจากการปรับวัฒนธรรมของผู้ประเมิน ผู้ปกครอง นักเรียนประเมินตนเอง และเพื่อนประเมินเพื่อน

คำถามว่า ถ้าจะปรับเปลี่ยน หน่วยงานระดับนโยบายต้องการปรับเปลี่ยนอะไรบ้าง? เขต พื้นที่ โรงเรียน จะต้องมีการปรับเปลี่ยนอย่างไร เพื่อให้การประเมินฐานสมรรถนะเกิดขึ้นได้? ได้คำตอบว่านโยบายต้องชัด สอดคล้องกัน และสั่งการไปทิศทางเดียวกัน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติสามารถปฏิบัติได้จริง ควรมี data system ที่สามารถตรวจสอบข้อมูล ผู้เรียนรายบุคคลได้ นโยบายต้องส่งเสริมให้ครูได้คิดและมีนโยบายเห็นอกเห็นใจครู แบ่งหน้าที่การรับผิดชอบ ชัดเจนในการสั่งการไปสู่ผู้ปฏิบัติ ไม่ใช่มีการเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติตลอดเวลา สร้างความรู้ความเข้าใจกับผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและนำข้อมูลจากโรงเรียนย้อนกลับ ขึ้นมาส่วนกลาง ทั้งนี้ นอกจากจะมุ่งไปที่ผู้เรียนอย่างเดียว ก็อาจจะมีการเตรียมครูหรือพัฒนาครู และมีนโยบายต้องให้อิสระครู Authority

- กลุ่มสาม:

➤ สรุปประเด็นสำคัญผลการประชุมกลุ่ม3 เรื่องสิ่งที่ได้เรียนรู้

คำถามว่า สิ่งที่ได้เรียนรู้คืออะไร? ได้คำตอบว่า สิ่งที่ได้เรียนรู้ คือ การพัฒนาข้อสอบ (ว่า (1) หลักสูตรต้องการวัด อะไร? (2) กรอบการวัดสำหรับคุณครู (3) เกณฑ์ที่ชัดเจนและชวนขวยค้นหา/พัฒนาผู้เชี่ยวชาญ และ (4) มาตรฐานและ Above) / PISA for School (จากบทเรียนของ PISA for School ว่าข้อมูลที่เรามีจะเชื่อมโยงกัน อย่างไร (เยี่ยมบ้าน/กองทุน/ระบบช่วยเหลือ) บริบทของเด็ก และผลการประเมิน? และ Portfolio 3 Domains) / Research and Analysis (ว่า (1) อะไรคือสิ่งที่ควร ยกเลิก / ตัดออก? (2) กลไกการจัดการระบบเอกสารให้ ครู อย่างซ้ำซ้อนแล้วไม่เกิดประโยชน์)

คำถามว่า การประเมินผลในห้องเรียน ครูต้องการเครื่องมือและการสนับสนุนด้านใดบ้าง? ได้คำตอบว่า สำหรับการรับรู้เชิงระบบของการประเมินสมรรถนะ ต้องมี Holistic of Competence Assessment + Mindset + Growth Mindset สำหรับกระบวนการฝึกหัด/ช่วยเหลือ/Training ต้องมี chiefฝึกหัด มีCoaching/Facilitator ที่ต้องช่วยได้จริงๆ พัฒนาให้ครูเป็นนักตั้งคำถาม มีผู้ให้ Feedback เพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเข้าใจธรรมชาติของ นักเรียน (empathy)

คำถามว่า คำถามแบบไหนที่สะท้อนสมรรถนะ? ได้คำตอบว่าตั้งจุดประสงค์+เตรียมตัวในการเรียนการสอน

คำถามว่า กระบวนการอ้างอิงการประเมินส่วนกลาง/ภายนอก สารสนเทศเพียงพอที่จะช่วยยืนยัน หรือ ว่า ต้องแก้ไข? ได้คำตอบว่า ข้อสอบระดับชาติต้องเตรียมสารสนเทศเพื่อให้โรงเรียนรู้ว่าต้องปรับหรือพัฒนาสมรรถนะใด+ อย่างไร และการวัดของชาติและโรงเรียนต้องเชื่อมโยงกันเรื่องสารสนเทศของการพัฒนาเด็ก

คำถามว่า ทฤษฎี/องค์ความรู้/แบบแผนของ Progression/Learning process (Bloom's Taxonomy, Marzano's New Taxonomy, Bloom's revised Taxonomy มีเพื่ออะไร? ได้คำตอบว่าเพื่อให้สามารถช่วยเหลือพัฒนานักเรียนได้ตามกรอบสมรรถนะและกรอบเวลา (ไม่เช่นนั้นเราอาจจะกลายเป็นวัดความยาก ไม่ใช่วัดสมรรถนะ)

คำถามว่า ระบบบริการและระบบสนับสนุนมีอะไรบ้าง? ได้คำตอบว่า ได้แก่ PLC / ความแตกต่างระหว่างบุคคลของคุณครู / PLN (Professional Learning Network) / การตอบสนองสิ่งที่เขาอยากเรียนรู้/อยากรู้

คำถามว่า สิ่งยั่วยวน/ยั่ว/แรงจูงใจ/แรงบันดาลใจ ทำไมต้องเปลี่ยน? ได้คำตอบว่า ถ้าคำว่า "ทำไม" ของเรา ชัด เราก็จะเห็นความสำคัญ เราจะกระหายใคร่รู้วิธีการ ทั้งนี้ ต้องมีการส่งเสริมการเรียนรู้ตัวอย่างที่ทำไปแล้ว

คำถามว่า ต้องเปลี่ยนระบบโครงสร้างรายวิชาหรือไม่? ได้คำตอบว่า ต้องปรับลดเนื้อหาบางส่วนและมีการบูรณาการ

นอกจากนี้ มีการอภิปรายในกลุ่มเรื่องเครื่องมือสำหรับติดตามความก้าวหน้าในการเรียนรู้/กระบวนการเรียนรู้ และเรื่องปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญของแผนการสอน รวมถึงเรื่องการรองรับ/เชื่อมต่อหลักสูตรพิเศษในโรงเรียนต่าง ๆ โดยมีคำถามทิ้งท้ายว่า จำเป็นต้องอบรมครูไหม? และต้องการความชัดเจนเรื่องตัวอย่าง องค์ความรู้/ทฤษฎี Learning Progression ระบบบริหารของโรงเรียน กลไกการทำงานของครู และระบบการสนับสนุน

- กลุ่มสี่:

➤ สรุปประเด็นสำคัญผลการประชุมกลุ่ม4 เรื่องการประเมินความก้าวหน้า (Formative Assessment) & ทรัพยากรที่จะทำให้การประเมินความก้าวหน้าเกิดขึ้นจริงในห้องเรียน

คำถามหัวข้อเรื่อง การประเมินความก้าวหน้า (Formative Assessment) ได้คำตอบว่า ตัวอย่างชิ้นงาน/ประจักษ์พยานการเรียนรู้ ที่เตรียมให้นักเรียนเห็นภาพความสามารถที่คาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อการเสริมสร้างการพัฒนาการเรียนรู้ / การประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน จะทำให้เกิดบรรยากาศห้องเรียนเชิงบวก บรรยากาศที่นักเรียนได้รับความไว้วางใจและการมีส่วนร่วมในการประเมินการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น / ความท้าทายในการวัดสมรรถนะในระดับสูง คือ การสร้างเกณฑ์การประเมินที่ทำนายผู้เรียนในการพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้สูงขึ้นและยังต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างของผู้เรียนด้วย / สำหรับสมรรถนะที่อยากจะเห็นเป็นหลักฐานชิ้นงาน เช่น สมรรถนะการจัดการตนเอง เป็นความท้าทายในการวัดสมรรถนะในระดับสูง ที่ครูต้องมีความเข้าใจในพฤติกรรมของผู้เรียนที่ชัดเจน / การประเมินความก้าวหน้า จะทำให้การออกแบบการเรียนรู้เปลี่ยนไป ที่จะต้องออกแบบการประเมินควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง / การประเมิน

ความก้าวหน้า จะทำให้ครูผู้สอนวางแผนการประเมินแบบระยะยาวมากขึ้น / ครูต้องเห็นการจัดการเรียนรู้แบบองค์รวม / การให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงบวก ครูต้องเข้าใจถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมในการนำไปใช้ ความจริงใจ และการมีหลักฐาน/ข้อเท็จจริงประกอบการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ไม่ใช่เกิดจากความรู้สึกของครูเพียงอย่างเดียว / ครูต้องเข้าใจผู้เรียนรายบุคคลอย่างลึกซึ้ง และมองเห็นการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนอย่างชัดเจน เพื่อเปิดโอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้ตามจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง / เลือกใช้เครื่องมือในการประเมินความรู้เพื่อส่งเสริมการประเมินความก้าวหน้า อาทิ ใบงาน/การทดสอบย่อย เพื่อให้สารสนเทศในการต่อยอดสู่การพัฒนาสมรรถนะ

คำถามหัวข้อเรื่อง ทรัพยากรที่จะทำให้การประเมินความก้าวหน้าเกิดขึ้นจริงในห้องเรียน ได้คำตอบว่า ต้องมีกลไกการกำกับติดตามและส่งเสริมสนับสนุนให้คำแนะนำครูผู้สอนในระดับห้องเรียน / มีชุดตัวอย่างเครื่องมือประเมิน (rubric/ชิ้นงาน) ที่สะท้อนสมรรถนะให้ครูได้นำไปใช้และเรียนรู้ในช่วงแรกของการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการประเมิน / มีกลไกการเปลี่ยน mindset ด้านวัฒนธรรมการประเมินของครูผู้สอนควรสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและเหตุผลความจำเป็นที่ต้องทำให้การประเมินความก้าวหน้าเกิดขึ้นในวัฒนธรรมการประเมิน / มีความต่อเนื่องของนโยบายที่ทำให้ครูเกิดความมั่นใจในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง / มีการแบ่งปันรูปแบบ/แนวทางที่ปฏิบัติได้จริงในระดับชั้นเรียน / มีการกำหนดสัดส่วนระหว่างการประเมินเนื้อหาวิชาและการประเมินสมรรถนะให้เป็นแนวทางกับครู / มีการสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานระดับพื้นที่ในการส่งเสริมสนับสนุนและเชื่อมต่อด้านนโยบายและระดับห้องเรียน

- กลุ่มทำ:

➤ สรุปประเด็นสำคัญผลการประชุมกลุ่ม5 เรื่องการประเมินในชั้นเรียน - ครูต้องการเครื่องมือและการสนับสนุนอะไรบ้าง? ได้คำตอบดังนี้:

1. เตรียม: เชื่อมระบบประเมินสมรรถนะ Formative - Summative Assessment ระบบเกรด / เชื่อม ผอ. ศน. ระบบมาตรฐานงานครู ระบบประเมินต่างๆ สถาบันผลิตครู / PR จูงใจ ให้อูเคส / สื่อ คลังข้อสอบ คลังเครื่องมือคลิป เครือข่าย / ตามหา "เวลาของครู"

2. ฝึก: การใช้คำถามที่ดี / การfeed up (where am I going?) / feedback (how am I going?)/ feed forward (where to next?) ที่ดี / การกำหนดงาน/Taskที่ตรงสมรรถนะ

เกณฑ์การประเมินคุณภาพของการประเมินผลระหว่างเรียน/เพื่อพัฒนา (Formative Assessment)			
คุณลักษณะ	0	1	2
บทบาทของการประเมิน	บทสรุป	แนะแนวครู	แนะแนวนักเรียน
เป้าหมายของการประเมิน	เพิ่มความรู้พื้นฐาน	เพิ่มความเข้าใจ	เพิ่มความเข้าใจและทักษะการประเมินตนเอง
หัวใจของการประเมิน	ปริมาณของงาน		คุณภาพของงาน
ความเฉพาะเจาะจงของข้อมูลป้อนกลับ	ไม่เฉพาะเจาะจงกับงาน	เฉพาะงาน	เฉพาะงานย่อย
การตีความประสิทธิภาพ	ระบบอิงกลุ่ม		ระบบอิงเกณฑ์
ส่วนร่วมในเกรด	สูง	ต่ำ	ไม่มี
ความถี่	ต่ำ		สูง

3. ช่วยเหลือ: ระบบนิเทศmentor / Call Center / เฟจ / Open Chat / Tiktok / Youtube

5. ข้อคิดและมุมมองสะท้อนการเรียนรู้

• ข้อมูลเชิงลึกในการออกแบบการประเมินผลผู้เรียนจากภายนอก การสะท้อนจากนานาชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิของไทย

-รศ.ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ- (จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) "สามวันนี้ได้เรียนรู้เชิงลึกมากจากวิทยากร เป็นแพลตฟอร์มที่ดีในการเรียนรู้และแบ่งปันซึ่งกันและกัน ได้เรียนรู้ว่าการประเมินสมรรถนะนั้น ไม่ใช่แค่การทดสอบ แต่เป็นเรื่องการสร้างmindsetให้ตัวครูเองด้วยเพราะว่าบ่อยครั้งเรามักโฟกัสว่านักเรียนต้องเรียนรู้สิ่งที่ถูกต้อง แต่ลืมให้เวลานักเรียนในการเรียนรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับจากการเรียนรู้กลับมา เป็นการเดินทางที่ต้องแลกเปลี่ยนวิธีคิดและวิธีปฏิบัติของเราเอง และยังต้องใช้แนวทางที่เป็นระบบ มีกลไกและการสนับสนุนเช่นกัน เพื่อให้แน่ใจว่าครูไม่ได้ทำงานเพียงลำพัง ต้องมีการทำงานร่วมกัน และอาศัยความร่วมมือจากหุ้นส่วนและผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนของเรากำลังเรียนรู้ และเป็นการเรียนรู้ที่มองเห็นได้ เพราะการประเมินนั้นเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลทุกอย่างเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนของเราเรียนรู้ได้ดีและบรรลุผลการเรียนรู้ในอนาคต"

-รศ.ดร.ทศนา แคมมณี- (จากราชบัณฑิต) "เป็นการประชุมที่ตรงความต้องการของผู้เข้าร่วมประชุมที่เป็นกลุ่มแกนนำแนวทางที่จะเป็นกำลังสำคัญในการสร้างความเปลี่ยนแปลงของการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมุ่งสู่ประโยชน์ของนักเรียนอย่างแท้จริง ได้รับฟังประสบการณ์ที่มีคุณค่าจากวิทยากรจากหลากหลายประเทศ เป็นการประชุมที่ทันสมัย input จากวิทยากรครั้งนี้ทำให้ได้เห็นมุมมอง แนวคิด แนวทางที่หลากหลาย ทำให้ปฏิบัติงานได้ดีขึ้น ช่วยคลี่คลายความสงสัยที่มีได้หลายเรื่อง ได้รับความเข้าใจ ทำให้ได้รับคำแนะนำที่ทำให้ไม่หลงทาง ได้รับเทคนิควิธีการต่างๆ ที่สามารถเอาไปใช้ในการทำงานได้โดยตรง สิ่งสำคัญที่สุดที่ได้คือเกิดแรงบันดาลใจที่จะมุ่งหน้าฝ่าฟันปัญหาอุปสรรคทั้งหลาย เกิดความมั่นใจที่จะก้าวข้ามจากสิ่งที่เคยทำไปสู่การทำในสิ่งที่ไม่เหมือนเดิม ได้เห็นแบบอย่างความพยายามความสำเร็จของประเทศต่าง ๆ ประเทศไทยเองก็กำลังอยู่ระยะแรกของการเดินทาง ผู้เข้าร่วมประชุมทุกกลุ่มมีความตั้งใจ จริจใจในการทำงาน เห็นการร่วมคิด แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างลึกซึ้ง น่าจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สามารถทำให้พัฒนาการศึกษาของประเทศไทยประสบความสำเร็จได้ในอนาคต"

-อ.จิราภรณ์ โกธรรม- (จากสถาบันการทดสอบแห่งชาติ (สทศ.) องค์การมหาชน) "เป็นการประชุมที่เข้มข้น มีสาระ มีคุณค่า และประทับใจ จะน้อมรับทุกความเห็นที่ทุกท่านสะท้อนและจะสรุปประเด็นที่ได้จากการประชุมครั้งนี้ไปเสนอผู้บริหารเพื่อดำเนินการขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายของการปรับปรุงระบบการศึกษาไทยและยกระดับมาตรฐานการศึกษาไทยต่อไป"

-ดร.วัฒนาพร ระจับทุกซ์- (จากสพฐ.) "ทุกคนได้รับความสนุกสนานในการเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ เป็นประสบการณ์ที่ดีมาก เป็นการเรียนรู้ที่ดีจริงๆ สำหรับการได้เรียนรู้สำหรับหลักสูตรฐานสมรรถนะของเราในทุกแง่มุมซึ่งเป็นประโยชน์และช่วยสนับสนุนการทำงานที่เราจะทำในอนาคตอันใกล้"

-ดร. เบญจลักษณ์ น้ำฟ้า- (จากสพฐ.) "เราได้สร้างประวัติศาสตร์ของการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาร่วมกัน จากนั้นไปก็คิดว่าเราคงยังทำงาน ติดตาม และท้าทายกันไปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ รวมถึงในอนาคตว่าจะเป็นอย่างไรจากการที่ได้เติมพลังงานอย่างล้นเหลือให้กับเรา"

-Dr. Elizabeth Fordham- (จาก OECD) "ขอบคุณวิทยากรที่สละเวลาแบ่งปันข้อมูลเชิงลึก รู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่เราได้มีสถาบันและบุคคลมากมายจากหลักสูตร ตั้งแต่การสนับสนุนครูไปจนถึงการทดสอบและการประเมิน การประชุมเชิงปฏิบัติการที่การดำเนินการตามหลักสูตรประสบความสำเร็จเป็นความพยายามร่วมกันและทุกคนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นเป็นสิ่งสำคัญมาก"

-Annie Norfolk Beadle- (จาก OECD) "สิ่งหลักๆ ที่เราได้เรียนรู้คือเรื่องการประเมินเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการของแบบฟอร์มหลักสูตร และโครงสร้างการประเมินไม่ได้รับการทบทวนเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปนี้ และอาจไม่เป็นไปตามความปรารถนาของเรา เนื่องจากการประเมินเป็นระยะ จะสามารถช่วยตรวจสอบว่าเป้าหมายของหลักสูตรบรรลุผลหรือไม่ การประเมินหนึ่งครั้งสามารถบรรลุได้หลายวัตถุประสงค์ Dr. Lena บอกว่าผู้กำหนดนโยบายจะต้องมีความมั่นใจในสิ่งที่กำลังทำอยู่ เราได้เรียนรู้ว่าในการดำเนินการปฏิรูปฐานสมรรถนะเป็นสิ่งสำคัญที่ครูจะต้องฝังเรื่องสมรรถนะเข้าไปอยู่ในระดับรากฐาน/พื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับเนื้อหา ไม่ใช่สิ่งที่แค่เพิ่มเข้าไปบนเนื้อหา ซึ่งสิ่งนี้อาจต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการสื่อสารกับครูและผู้นำโรงเรียน และจัดเตรียมทางเลือกใหม่ ๆ ในการพัฒนาทางวิชาชีพ ในส่วนวันนี้เราได้เรียนรู้จาก Dr. Imbi เกี่ยวกับวิธีการที่ประเทศเอสโตเนียจัดการฝึกอบรมครูเกี่ยวกับการฝังความรู้ความสามารถในการอ่านเขียนและสมรรถนะที่แตกต่างกันเข้าไปในวิชาที่เรียน และสิ่งที่ Gordon พูดว่าความสามารถไม่ควรถูกมองว่าเป็นกลุ่มก้อนเดียว แต่อาจแสดงออกมาในความคิดความสนใจ (domain) ที่แตกต่างกันได้ จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากในการจัดเตรียมการเรียนรู้ให้ครูถึงวิธีที่พวกเขาจะสามารถพัฒนาความสามารถเหล่านี้ในวิชาของตนได้ เมื่อวานได้เรียนรู้จาก Tiago เกี่ยวกับประสบการณ์ที่ประเทศบราซิลว่า บางครั้ง ครูจะสามารถเรียนรู้ได้จากการลองทำและนั่นถือเป็นจุดสำคัญของความพยายามที่จะช่วยฝังเรื่องสมรรถนะเข้าไป เราได้เรียนรู้ว่าการให้ครูมีเครื่องมือสำหรับการประเมินผลระหว่างเรียนสามารถช่วยให้ครูเรียนรู้ผ่านการทำกระบวนการ การลงทุนในการพัฒนาหัวข้อรายการไม่ใช่เรื่องง่ายหรือทำได้เร็ว ยังสามารถช่วยสร้างเครื่องมือที่ทรงพลังช่วยให้ครูได้มีหัวข้อรายการที่ต้องใช้ในการประเมินในห้องเรียน สุดท้ายเราได้เรียนรู้เกี่ยวกับการมีเครือข่ายวิชาชีพครูและเครือข่ายที่จะช่วยให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้าใจกรอบนโยบายใหม่และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้จากเพื่อนครูที่สามารถช่วยให้เขาปรับปรุงแนวทางปฏิบัติได้"

ในวันนี้ Dr. Imbi ได้พูดถึงเรื่องการตระหนักรู้เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดที่พวกเขาได้ค้นพบ และเราได้เรียนรู้ว่าสิ่งนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปรับปรุงความเท่าเทียมอย่างไรเพื่อให้ชุมชนที่เปราะบางมากขึ้นมีโอกาสเรียนรู้จากผู้ที่อาจจะอยู่บริบทที่ดีกว่า และเพื่อสร้างความตระหนักในบริบทเฉพาะเพื่อให้ผู้กำหนดนโยบายมั่นใจได้ว่ากรอบการทำงานระดับชาติจะไม่เลือกปฏิบัติต่อกลุ่มคนที่ถูกกีดกันทางสังคม (marginalized communities)"

-Aarti Saihjee- (จาก องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย) "การประชุมเชิงปฏิบัติการแต่ละครั้งได้ช่วยเน้นการเชื่อมต่อและเสริมสร้างองค์ประกอบการออกแบบที่สำคัญเพื่อส่งเสริมความสอดคล้องของหลักสูตร การจัดตำแหน่งเนื้อหาหลักสูตรและสมรรถนะ การสอน การปฏิบัติ ทรัพยากรเรียนรู้ และการประเมิน และเนื้อหาที่สะท้อนจากการนำเสนอของผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศสิงคโปร์ เราได้ความเข้าใจเกี่ยวกับความท้าทายของการปรับแนวปฏิบัติและมาตรฐานที่ดีระดับสากลให้เข้ากับสภาพท้องถิ่น สิ่งที่เข้ามาในความคิดทันทีคือ เราควรต้องไตร่ตรองมากขึ้นอีกหน่อยเกี่ยวกับสิ่งที่ออกมาจากการอภิปรายกลุ่มย่อยและดูทันทีว่าพวกเขาสามารถช่วยแจ้งความคิดริเริ่มของระบบสำหรับทดสอบในแง่ของการออกแบบการวิจัยได้หรือเพื่อที่จะเข้าใจอุปสรรคหรือจุดติดขัดที่เกิดขึ้น"

-ดร.รัตนา แสงบัวเพื่อน- (จากสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา) "มั่นใจในการทำหลักสูตรฐานสมรรถนะว่าเรามาถูกทางแล้ว เห็นประเด็นว่ามีอะไรที่เราต้องดำเนินการบ้างระหว่างการพัฒนาหลักสูตร Dr. Imbi ได้ทำให้เห็นภาพของการพัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผล และการพัฒนาครูชัดเจนขึ้น ทำให้กระจ่างในแนวคิด Formative Assessment และ Summative Assessment มากขึ้น ผู้เข้าร่วมประชุมช่วยหยิบประเด็นจากที่ องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย และ OECD สนับสนุนว่าจะเอาไปใช้ในการออกแบบหลักสูตรอย่างไร"

6. ภาคผนวก

- Background Note
- Agenda
- Participants List
- Workshop Evaluation

Taking the Curriculum to the Classroom:
Implications for student assessment and examination
OECD-Thailand Capacity Building Workshop #3
– in partnership with UNICEF
23-25 June 2021
Background Note

เอกสารความเป็นมานี้ เพิ่มเติมรายละเอียดจากกำหนดการประชุมและเอกสารการประชุมอื่น ๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จัดให้แก่ผู้เข้าประชุมปฏิบัติการ ฯ

เกริ่นนำ

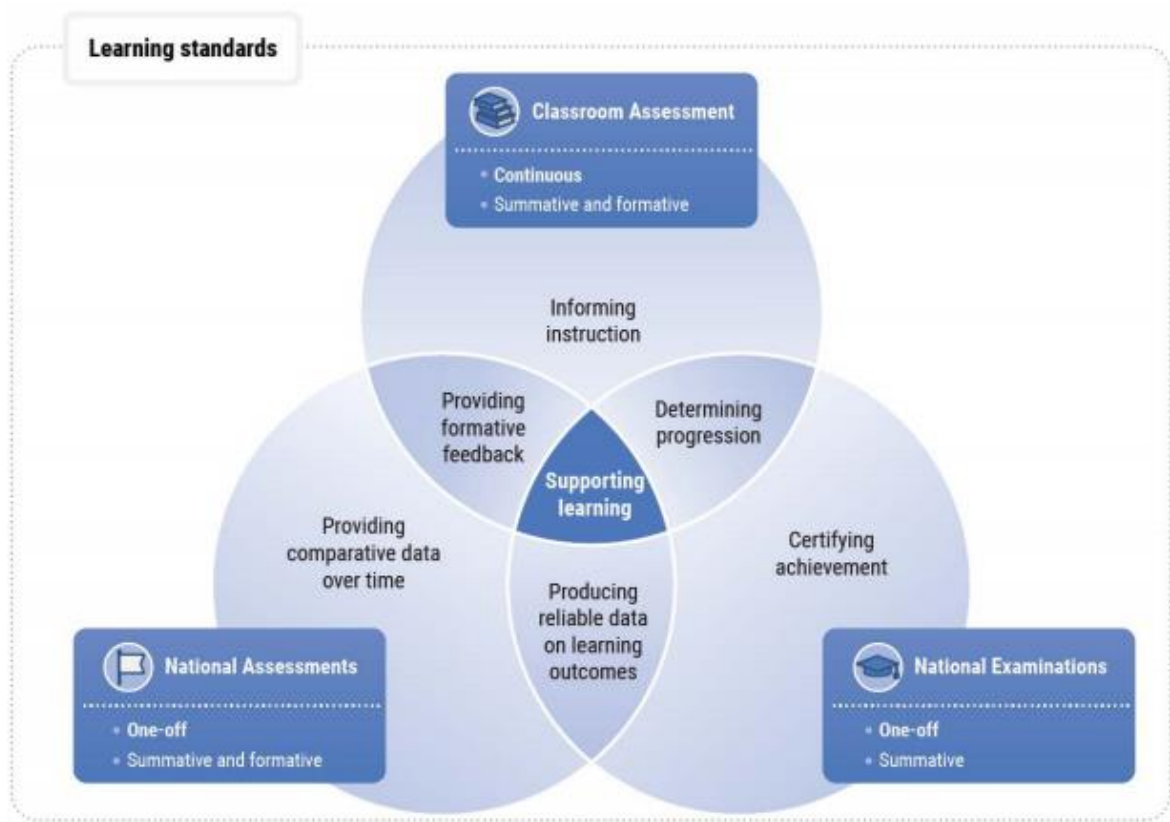
ตั้งแต่ช่วงต้นทศวรรษ 2000 ประเทศไทยได้เริ่มปฏิรูประบบการศึกษาในวงกว้างโดยมีเป้าหมาย ในการสนับสนุนเศรษฐกิจที่มีความยืดหยุ่นและฟื้นคืนสภาพมากขึ้นและเร่งการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคดิจิทัล ประเด็น สำคัญของการปฏิรูปนี้เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนจากหลักสูตรอิงมาตรฐานที่ใช้อยู่เดิมไปสู่รูปแบบที่ทันสมัยและ อิงสมรรถนะ หลักสูตรใหม่ของประเทศไทยนำเสนอกลยุทธ์การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้นและมี เป้าหมายเพื่อให้ นักเรียนทุกคนมีสมรรถนะที่จำเป็นในการบรรลุศักยภาพตนเองและเติบโตในศตวรรษที่ 21

การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้แสดงถึงการยกระดับครั้งสำคัญในรูปแบบการจัดการศึกษาของประเทศไทย และการดำเนินการตามการปฏิรูปได้ถูกขัดขวางโดยความท้าทายของการระบาดใหญ่ของ COVID-19 ที่กำลัง ดำเนินอยู่ อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของการปฏิรูปหลักสูตรเหล่านี้ขึ้นอยู่กับเปลี่ยนแปลงนโยบายและ แนวทางปฏิบัติของการประเมินการเรียนรู้ที่นักเรียนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การประเมินนักเรียน หมายรวมถึง กระบวนการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินนักเรียน รวมทั้งการประเมินโดยครูซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมใน โรงเรียน ในชั้นเรียน เช่น การสังเกตรายวัน และการสอบเป็นระยะ และผ่านการทดสอบมาตรฐาน และการ ออกแบบการประเมินที่ให้คะแนนนอกโรงเรียน

ศูนย์กลางของกรอบนโยบายการประเมินนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ คือ ความคาดหวังที่ว่า การประเมินจะสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน (ดู Figure 1) (OECD, 2013[1]) ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความ ชัดเจนและ ความเข้าใจในวัตถุประสงค์การเรียนรู้ระดับชาติในวงกว้าง กฎเกณฑ์ของการประเมินจะต้อง กำหนดทิศทางแก่ครู โรงเรียน และผู้พัฒนาการประเมิน จะใช้การประเมินเพื่อสนับสนุนเป้าหมายการเรียนรู้ ได้อย่างไร ในการดำเนินการดังกล่าว กรอบนโยบายการประเมินผลมีประสิทธิภาพสนับสนุนการใช้การประเมิน

เพื่อสรุปผล (Summative) และการประเมินเพื่อการพัฒนา (Formative) อย่างสมดุล (ดู Box 1) ตลอดจนประเภทการประเมินที่หลากหลาย มาตรการเหล่านี้ช่วยติดตามระดับสมรรถนะของนักเรียนที่มีความแตกต่างกัน และให้การสนับสนุน ข้อเสนอแนะ และการยอมรับ อย่างเหมาะสมและสมดุลกัน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาเพิ่มพูนการเรียนรู้ ของตนเอง โดยในที่สุด กรอบการประเมินที่มีประสิทธิภาพ ยังรวมถึง กลไกการรับประกันเพื่อควบคุมคุณภาพของเครื่องมือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประเมินที่เป็นมาตรฐานจากส่วนกลาง

Figure 1. Student assessment and learning

Source: (OECD, 2013_[1])

นับตั้งแต่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประเทศไทยมีความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญ ในการพัฒนารอบการประเมินผลระดับประเทศ ตัวอย่างเช่น ในปี 2548 ประเทศไทยได้จัดตั้งหน่วยงานประเมินเฉพาะ คือ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. (NIETS) เพื่อดำเนินการประเมิน นักเรียนที่ได้มาตรฐานของประเทศเป็นหลัก สิ่งสำคัญที่สุดคือการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ในแต่ละปี อย่างไรก็ตาม มีความกังวลเกี่ยวกับคุณภาพของการทดสอบระดับประเทศและความเชื่อมโยงกับเป้าหมายของหลักสูตร เนื้อหา และ มาตรฐานการเรียนรู้ (เช่น วัดความรู้มากกว่าสมรรถนะ) นอกจากนี้ ยังมีแรงกดดันเพิ่มขึ้นให้มีวิธีการใหม่และการ ปรับปรุงการนำผลลัพธ์ของ O-NET ไปใช้ ตัวอย่างเช่น โครงสร้างระบบติดตามกำลังถูกบังคับด้วยจุดประสงค์อื่น

เช่น ใช้รายงานการตัดสินผลการเลื่อนชั้นของครู และบางครั้งก็รายงานการจบของนักเรียนที่จะเลื่อนชั้นชั้นถัดไป

Box 1. วัตถุประสงค์การประเมินนักเรียน (Purposes of student assessments)

- **การประเมินเพื่อสรุปผล (Summative assessment)**- การประเมินสรุปการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น เพื่อบันทึก ทำเครื่องหมาย (หรือคะแนน) หรือรับรองความสำเร็จ
- **การประเมินเพื่อการพัฒนา (Formative assessment)**- เป็นการประเมิน เพื่อระบุการเรียนรู้ ในแง่ของการเรียนรู้ที่ยังคงพัฒนาต่อเนื่องเพื่อกำหนดรูปแบบการสอนและปรับปรุงลำดับของการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้น การประเมิน เพื่อพัฒนามักเกิดขึ้นโดยไม่มีการทำเครื่องหมาย (หรือให้คะแนน) ตัวอย่างเช่น ครูอาจถามคำถามนักเรียนในตอนท้ายของบทเรียนเพื่อ รวบรวมข้อมูลว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างน้อยเพียงใด และใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อวางแผนการสอนในอนาคต

Source: OECD (2013[1]), Synergies for Better Learning: An International Perspective on Evaluation and Assessment, <https://dx.doi.org/10.1787/9789264190658-en>

ประเทศไทยเผชิญความท้าทายในเครื่องมือการประเมินผลจากภายนอกนั้น สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการเสริมสร้างความฉลาดรู้ในเรื่องการประเมินผล (Assessment literacy) ทั่วประเทศ อย่างไรก็ตาม โดยเฉพาะครูจะต้องได้รับการสนับสนุนในการพัฒนาความฉลาดรู้ในการประเมินผล การปฏิรูปหลักสูตรจึงจะประสบความสำเร็จในระดับห้องเรียน ด้วยเหตุนี้ ครูจึงจำเป็นต้องเข้าใจทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และประเมินผล เพื่อทราบว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้การประเมินมีคุณภาพ เช่น ความตรง (Validity) ความเที่ยง (Reliability) และความยุติธรรม และวิธีตัดสินว่าการประเมินผลเป็นไป ตามมาตรฐานเหล่านี้หรือไม่ การสนับสนุนจากทั้งส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษาสามารถช่วยให้ครูประเมินมาตรฐานการเรียนรู้แห่งชาติ (ผลลัพธ์การเรียนรู้-ผู้แปล) ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฐานสมรรถนะ อย่างไรก็ตาม มีสัญญาณบ่งชี้ว่าการประเมินผลยังไม่ครอบคลุมเพียงพอในหลักสูตรนักศึกษาครูเบื้องต้น หรือ การฝึกอบรมพัฒนาวิชาชีพครู (UNICEF/OBEC, 2020[2]) ด้วยเหตุนี้ ครูจึงอาจประสบปัญหาในการใช้ข้อมูลการประเมินได้เต็มที่เพื่อปรับปรุงแนวทางการสอนหรือปรับแต่งให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน การสร้างความเข้มแข็ง

การปฏิบัติการประเมินผลในชั้นเรียน จะเป็นกุญแจสำคัญในการ สร้างขีดความสามารถในการใช้การ ประเมินนักเรียนในทุกกระดับของระบบการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Box 2. คำจำกัดความหลักของคุณภาพการประเมิน (Key definitions of quality assessment)

- **ความตรง (Validity)** – มุ่งเน้นไปที่ความเหมาะสมของการประเมินที่เกี่ยวข้องกับ วัตถุประสงค์ การประเมินที่มีความตรงจะวัดสิ่งที่คาดหวังให้นักเรียนรู้และเรียนรู้ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรระดับชาติ
- **ความเที่ยง (Reliability)** – เน้นที่ความสม่ำเสมอของการประเมินที่วัด การเรียนรู้ของนักเรียน การประเมินที่มีความเที่ยง (เชื่อถือได้) จะให้ผลลัพธ์ ที่คล้ายคลึงกันแม้ว่าจะมีการดำเนินการตามบริบท เช่น ในห้องเรียนหรือโรงเรียน ต่าง ๆ การประเมินที่ความเที่ยงให้ผลลัพธ์ที่เปรียบเทียบได้

Source: OECD (2013[1]), Synergies for Better Learning: An International Perspective on Evaluation and Assessment, <https://dx.doi.org/10.1787/9789264190658-en>

ข้อแนะนำจาก OECD-UNESCO Education Policy Review of Thailand

ความร่วมมือระหว่าง OECD-UNESCO Education Policy Review of Thailand ซึ่งเสร็จสิ้น ในปี 2559 ได้เสนอข้อเสนอแนะที่สำคัญ 3 ประการ ในด้านการประเมินนักเรียน คำแนะนำยังคง มีความเกี่ยวข้องในปัจจุบัน และสรุปได้ดังนี้ (OECD/UNESCO, 2016[3]):

- **สร้างขีดความสามารถในการพัฒนาและใช้การประเมินนักเรียน** ซึ่งรวมถึงการเสริมสร้าง การฝึกอบรมครูและการสนับสนุนในด้านการประเมินผล การนำนโยบายและแผนงานไปปฏิบัติ เพื่อพัฒนาวิชาชีพด้านการวัดผลและด้านไซโครเมตริก (การวัดข้อเท็จจริงทางจิตวิทยา) และ เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้กำหนดนโยบายในกระทรวงศึกษาธิการ และในหน่วยงาน ในท้องถิ่น (เช่น เขตพื้นที่การศึกษา) เพื่อใช้ข้อมูลและการวิจัยที่ได้จากการประเมินนักเรียน สำหรับการตัดสินใจ
- **ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการประเมินนักเรียนเป็นไปตามระเบียบวิธี** ซึ่งรวมถึงการ ดำเนินการศึกษาที่ถูกต้องสำหรับเครื่องมือประเมินนักเรียนที่ได้มาตรฐานทั้งหมด โดยมุ่งเน้น เฉพาะที่ O-NET และการทดสอบการรับเข้ามหาวิทยาลัย การดำเนินการตามหลักปฏิบัติที่ดีที่สุด

ระดับสากลที่เทียบเท่ากันของการประเมินผลทุกรูปแบบในคราวปีเดียวกัน ตลอดจนข้ามปี (เพื่อให้สามารถวิเคราะห์แนวโน้มได้) และพัฒนาและวิเคราะห์การประเมินผลและจัดทำ การปรับเทียบมาตรฐาน (Calibration) คลังข้อคำถาม (Item Bank) โดยใช้วิธีการทางจิตวิทยาสัมัยใหม่ (เช่น ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ) และดำเนินนโยบายที่เข้มงวดซึ่งสนับสนุนการเปรียบเทียบผลลัพธ์สำหรับแต่ละโปรแกรมการประเมินผล

- **พัฒนาการผสมผสานที่เหมาะสมของการประเมินผลเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการพัฒนาในวงกว้าง** ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบกรอบงานโดยรวมของระบบการศึกษาสำหรับการวัดและประเมินผล เพื่อให้แน่ใจว่ามีความสมดุลและสนับสนุนการเรียนการสอน ขยายขอบเขตของการประเมินนักเรียน และลดน้ำหนักในการประเมินระดับประเทศ สนับสนุนการพัฒนาการประเมิน ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นเพื่อให้สามารถประเมินสมรรถนะระดับสูงในหลักสูตรศตวรรษที่ 21 ได้อย่างถูกต้อง และสุดท้าย โดยใช้การทดสอบระดับนานาชาติเป็นแนวทางในการปรับปรุงการทดสอบที่ได้มาตรฐานระดับประเทศ

OECD-Thailand Country Programme

ในปี 2561 ราชอาณาจักรไทยและ OECD ได้ลงนามความร่วมมือในโครงการ Thailand Country Programme มีวัตถุประสงค์เพื่อ สนับสนุนให้ประเทศไทยนำมาตรฐาน OECD มาใช้และสนับสนุนวาระการปฏิรูปภายในประเทศให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (OECD, 2018[4]) โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างศักยภาพในด้านหลักสูตร ซึ่งเป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องการดำเนินการตามหลักสูตรในครั้งนี้ เป็นครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นหนึ่งใน 15 โครงการที่รวมอยู่ในโปรแกรมที่อยู่ภายใต้เสาหลักยุทธศาสตร์ Thailand 4.0 (OECD, 2018[5])

จากการวิเคราะห์โดยความร่วมมือ OECD-UNESCO Education Policy Review of Thailand ประจำปี 2559 (OECD/UNESCO, 2016[3]) และจากประสบการณ์และข้อมูลหลักฐานระหว่างประเทศ OECD ได้ทำงานร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อออกแบบการประชุมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 3 ครั้ง ในหัวข้อต่อไปนี้

- การออกแบบหลักสูตรชาติ
- การประยุกต์ใช้หลักสูตรในห้องเรียน : นโยบายสำหรับการฝึกอบรมครูขั้นต้นและการพัฒนาวิชาชีพ
- การประยุกต์ใช้หลักสูตรในห้องเรียน : นโยบายสำหรับการประเมินและทดสอบ

ในปี 2019 OECD ร่วมกับ สพฐ. และ ยูนิเซฟ ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการใน 2 ครั้งแรก ซึ่ง ดังตัวอย่างจากความพยายามในการปฏิรูปหลักสูตรในประเทศต่าง ๆ เช่น เอสโตเนีย เม็กซิโก โปรตุเกส และสิงคโปร์

ตลอดจนโครงการและการวิจัยของ OECD ที่เกี่ยวข้อง (OECD) , 2018[6]; OECD, 2019[7]). ในการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งแรก ผู้เข้าร่วมได้สำรวจบทบาทของกรอบหลักสูตรระดับชาติ ความสำคัญของการ พัฒนาวิสัยทัศน์ร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด และวิธีการที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้พยายามปฏิรูปการประสานงานระหว่างผู้กำหนดนโยบายระดับชาติและให้เกิดความสอดคล้องกับระบบการเรียนการสอน การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 เป็นการตรวจสอบว่า การพัฒนานักศึกษาคู่มือเบื้องต้น และการพัฒนาวิชาชีพครูจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพื่อสนับสนุนแนวทางการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ และเพื่อส่งเสริมกลยุทธ์การสอนที่ช่วยให้สามารถพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง ส่วนการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย มีการวางแผนไว้ในช่วงต้นปี 2020 แต่ล่าช้าไปอย่างมากเนื่องจากการระบาดของไวรัส COVID-19

จุดเน้นการประชุมและประเด็นคำถาม

การประชุมเชิงปฏิบัติการนี้ จะเน้นการสนับสนุนประเทศไทยในการพัฒนา กรอบการประเมินนักเรียนระดับชาติ ที่สอดคล้องกับการปฏิรูปหลักสูตรฐานสมรรถนะ การประชุมเชิงปฏิบัติการจะเป็นการรวมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวนมากที่รับผิดชอบในการพัฒนานโยบายที่เกี่ยวข้องกับการประเมินนักเรียนและความรู้ของครูในเรื่อง การประเมินผล นอกจากนี้ยังจะเป็นเวทีสำหรับการให้ข้อมูลความก้าวหน้าและอภิปรายเกี่ยวกับการปฏิรูปหลักสูตรที่กำลังดำเนินการอยู่ ตลอดจนความคืบหน้าและขั้นตอนที่ดำเนินการตั้งแต่การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งแรก จึงเป็นความพยายามที่จะตอบคำถามสำคัญ 3 ข้อเกี่ยวกับแนวโน้มระดับโลก นโยบาย และแนวปฏิบัติในด้านการประเมินนักเรียน:

- ประเทศไทยจะแก้ไขกรอบการประเมินนักเรียนได้อย่างไร เพื่อให้มีความสมดุลมากขึ้นระหว่างการประเมินเพื่อสรุปผล (Summative) และแบบประเมินเพื่อการพัฒนา (Formative) ตลอดจนประเภทการประเมินที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ
- อะไรคือประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาเชิงเทคนิค ในการบูรณาการสมรรถนะ เข้ากับการออกแบบการประเมินนักเรียนภายนอก (เช่น การประเมินและการทดสอบระดับชาติ)
- เครื่องมือและการสนับสนุนใดบ้างที่สามารถช่วยครูพัฒนาแนวทางปฏิบัติในการประเมินขั้นเรียนได้

ประสบการณ์ระดับนานาชาติ

เป็นการใช้ประโยชน์จากฐานความรู้และเครือข่ายของ OECD โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการจะมีการนำเสนอเกี่ยวกับประสบการณ์ของประเทศต่าง ๆ และผู้เชี่ยวชาญนานาชาติในด้านต่าง ๆ ของ การประเมินนักเรียน

1. การพัฒนารอบการประเมินนักเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่ที่อิงสมรรถนะและมาตรฐานการเรียนรู้ (Developing a student assessment framework that aligns with a new competence-based curriculum and learning standards)

- Ms. Hilary DIXON, Curriculum Acting Director of the Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของออสเตรเลียในการใช้มาตรฐานระดับประเทศ เพื่อช่วยปรับนโยบายการประเมินนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ
- Ms. Lynn OLSON (pre-recorded presentation), Senior Fellow, FutureEd USA. มีประสบการณ์ในโครงการ K-12 ที่มูลนิธิ Bill & Melinda Gates Foundation มาก่อน เขียนและบรรณาธิการกิจหนังสือพิมพ์ Education Week และทำงานที่ Children's Defense Fund มาให้ข้อมูลเชิงลึกจากงานของ FutureEd เกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานในสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะเล่าถึงข้อควรระวังจากประสบการณ์ของสหรัฐอเมริกาในการใช้การประเมินที่เป็นมาตรฐาน และ (จากประสบการณ์ของเธอ) นโยบาย หรือแนวทางปฏิบัติ ที่มีความสำคัญต่อการกำหนดบทบาทและสร้างแบบแผนที่สร้างสรรค์และมากขึ้นสำหรับการทดสอบมาตรฐาน
- Mr. Graham DONALDSON, Professor, Centre for Educational Change at the University of Glasgow แบ่งปันประสบการณ์เชิงลึกของชาวเวลส์ในการจัดวางนโยบายการประเมินนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ
- Mr. Franck SALLES, France, Researcher, French Ministry of National Education เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินทักษะและ PISA เสนอประสบการณ์เชิงลึกของฝรั่งเศสในการจัดการประเมินและการสอบระดับชาติให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ และทดสอบหลักสูตรฐานสมรรถนะและเครื่องมือที่ฝรั่งเศสใช้ในการสร้างความเข้าใจร่วมกันในเรื่องการแสดงความสามารถของนักเรียนทั่วทั้งประเทศ เป็นผู้เข้าไปทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการประเมินโดยใช้กระดาษเป็นการใช้คอมพิวเตอร์

ประเด็นคำถามในช่วงนี้:

1. ประเทศต่างๆ มีการจัดวางกรอบการประเมินนักเรียนอย่างไร
2. ภายในกระบวนการของหลักสูตรฐานสมรรถนะ การประเมินภายนอกมีบทบาทหรือหน้าที่อะไรบ้าง และจะนำผลลัพธ์นี้ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร
3. ประเทศอื่น ๆ ใช้มาตรการและการประเมินผลเพื่อขับเคลื่อนหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างไร ในเงื่อนไขอะไร ในช่วงเปลี่ยนผ่านของการใช้หลักสูตรใหม่ ควรมีขั้นตอนดำเนินเป็นกรณีพิเศษหรือไม่

4. อะไรคือเกณฑ์ทั่วไปในการสำเร็จการศึกษาของนักเรียน และการเลื่อนชั้นในระดับที่สูงขึ้นไป (เช่น ไปรับรองผลการเรียน สิ่งที่ยั่งยืนได้กับโรงเรียนอื่นๆ) ข้อดีและข้อเสียของการมีระบบการให้เกรด / คะแนนที่เป็นเกณฑ์กลางของชาติคืออะไร จะดีกว่าไหมที่จะให้โรงเรียนมีอิสระในการตัดสินใจเหล่านี้ หรือมีระบบร่วมกันสำหรับใช้ทั่วประเทศ

2. ข้อพิจารณาด้านเทคนิคในการบูรณาการสมรรถนะเข้ากับการออกแบบการประเมินนักเรียนจากภายนอก (เช่น การประเมินและการทดสอบระดับชาติ) (*Technical considerations for integrating competency-based approaches into the design of external student assessments (i.e. national assessments and examinations)*)

- Mr. Tomoya OKUBO, Education Analyst, PISA for Schools, OECD เคยเป็นผู้นำโครงการระดับชาติสำหรับการทำข้อสอบและการประเมินผลระดับชาติในญี่ปุ่นให้เป็นแบบดิจิทัล และจะพูดถึงความท้าทายเฉพาะของการพัฒนาหัวข้อรายการอิงสมรรถนะ วิธีตั้งขึ้นมาให้มีความสำคัญ และการเสนอแนะให้สิ่งเหล่านี้ได้รับการพิจารณาให้อยู่ในการประเมินภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นการเติมพ้นของผู้เรียน
- Mr. Tiago FRAGOSO, Education Analyst, PISA for Schools, OECD จะแชร์เชิงลึกในโครงการ OECD PISA for School และวิธีที่จะนำประสบการณ์เหล่านี้มาช่วยสร้างขีดความสามารถของครูและโรงเรียนในการประเมินสมรรถนะ
- Dr. Lena GRAY, Director of Research and Analysis, AQA. and former Head of Policy, SQA สะท้อนประสบการณ์ในการประเมินทักษะและสมรรถนะของการมีคุณวุฒิที่จะออกจากโรงเรียนที่มีเติมพ้นสูง ในสกอตแลนด์และอังกฤษ

ประเด็นคำถามในช่วงนี้:

1. จำเป็นต้องมีศักยภาพและกระบวนการอะไรบ้างสำหรับการดำเนินงานการประเมินผลที่มีคุณภาพสูงในการติดตามการใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่รับผิดชอบอย่างไร (เช่น สมศ. เป็นต้น)

2. ในการเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย จะมีการพิจารณาและเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนที่จบจากหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างไร

3. ความเท่าเทียมในการวัดและประเมินผล รวมถึงสร้างความมั่นใจว่านักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงเครื่องมือหรือระบบประเมินผลได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น หากมีกรณีของ e-portfolio มีทางเลือกอื่นหรือช่วยเหลือนักเรียนที่เข้าไม่ถึงหรือไม่ และนักเรียนแต่ละคนมีจังหวะการพัฒนาที่แตกต่างกัน (เร็วหรือช้า) สิ่งนี้จะทำให้ช่องว่างการศึกษากว้างขึ้นหรือไม่ ระบบการศึกษาจะจัดการช่องว่างเหล่านั้นได้อย่างไร

3. การประเมินในชั้นเรียน – ครูต้องการเครื่องมือและการสนับสนุนอะไรบ้าง (Classroom assessment – what tools and support do teachers need?)

- Mr. Mike THIRUMAN, General Secretary, Singapore Teacher's Union จะให้ภาพรวมของประเทศสิงคโปร์ในการแทรกแซงเชิงนโยบายและเครื่องมือต่างๆ เพื่อสร้างแนวปฏิบัติการประเมินเพื่อการพัฒนา
- Mr. João MARQUES DA COSTA, Deputy Minister and Secretary of State for Education, Government of Portugal: จะให้ภาพรวมของแนวทางปฏิบัติและโมเดลของเครื่องมือการประเมินที่โปรตุเกสพัฒนาขึ้นในการปฏิรูปหลักสูตรล่าสุด ตัวอย่างเช่น การอภิปรายเกี่ยวกับโมเดลของการส่งเสริมการประเมินเพื่อการพัฒนาผ่านการให้ข้อเสนอแนะ (Feedback) ที่ครบถ้วนสำหรับนักเรียนโดยมุ่งเป้าไปที่การป้องกันการออกกลางคัน
- Dr. Imbi HENNO, Chief Expert of Primary and Basic Education Department, Ministry of Education and Research of Estonia: รับผิดชอบการพัฒนาและใช้หลักสูตรชาติ (สมรรถนะสำคัญ, หัวข้อหลักสูตรข้ามสาระ, สิ่งแวดล้อมศึกษา และ การศึกษาเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน) ตั้งตั้งแต่ปี 1999 เป็นผู้จัดการการทดสอบ PISA ของ OECD ในเอสโตเนีย และตั้งตั้งแต่ปี 2006 ได้ประมวลการรายงานผลสอบ PISA ของนักเรียนเอสโตเนียในผลสัมฤทธิ์วิชาวิทยาศาสตร์และเจตคติ Dr. Imbi ได้รับปริญญาเอกในสาขาวิทยาศาสตร์จาก Tallinn University ในปี 2015 และเน้นเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน โดยมีประสบการณ์ทำงานในโรงเรียน 16 ปี และในมหาวิทยาลัย 17 ปี ซึ่งการประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ จะให้ภาพรวมของการริเริ่มเชิงนวัตกรรมของเอสโตเนียในการประเมินทักษะดิจิทัล เช่น ผ่านแพลตฟอร์มการทดสอบแห่งชาติ และวิธีการใช้ผลการประเมินดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ในชั้นเรียนได้อย่างไร– รวมถึงผ่านสื่อการสอนดิจิทัลและผ่านความพยายามอื่น ๆ ในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับกระบวนการเรียนการสอน
- Mr. Gordon STOBART, Emeritus Professor of Education, University College London Institute of Education: อภิปรายการประเมินเพื่อการพัฒนาในห้องเรียน (Formative assessment) สำหรับครูเป็นอย่างไร กล่าวคือ อภิปรายเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลในห้องเรียนว่านักเรียนอยู่ตรงจุดไหนในการเรียนรู้ ทำให้ชัดเจนว่านักเรียนต้องไปถึงไหนในการเรียนรู้ และใช้ข้อเสนอแนะ (Feedback) เพื่อขับเคลื่อนการเรียนรู้ของนักเรียนไปสู่เป้าหมายนี้ วัตถุประสงค์เหล่านี้สามารถทำได้ดีที่สุด ในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการผ่านการสนทนา การสังเกต และข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์

ประเด็นคำถามในช่วงนี้:

1. จุดสมดุลที่เหมาะสมของการใช้แบบทดสอบและ portfolio ในการประเมินนักเรียนเป็นอย่างไร มีตัวอย่างจากประเทศใดที่ดำเนินการไปแล้วบ้าง
2. อะไรคือคุณลักษณะของ E-portfolio หรือเทคโนโลยีการวัดและประเมินผลนักเรียน ในประเทศอื่น ๆ ระบบเหล่านี้มีลักษณะอย่างไร จุดแข็งหรือจุดอ่อนของระบบคืออะไร
3. ประเทศไทยจะปรับระบบนิเวศวิทยาการศึกษาอย่างไร เช่น ช่วยให้ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับความเข้าใจที่ทันสมัยยิ่งขึ้นในการประเมินนักเรียน
4. มีการทดสอบมาตรฐานประเภทใดบ้างที่โรงเรียนสามารถใช้ได้ และมีการดำเนินการอย่างไร
5. วิธีการวัดและประเมินผลหลักสูตรฐานสมรรถนะในระดับชั้นและชั้นเรียนที่แตกต่างกัน และการวัดและประเมินผลนั้น เชื่อมโยงกันอย่างไร

References

- Darling-Hammond, L. (2017), "Teacher education around the world: What can we learn from [12]
international practice?", *European Journal of Teacher Education*, Vol. 40/3, pp. 291-309,
<http://dx.doi.org/10.1080/02619768.2017.1315399>.
- Ministry of Education (2018), *National Education Standards B.E. 2561* (2018), [11]
<http://www.sesa17.go.th/site/images/Publish2.pdf>.
- OECD (2019), *A Flying Start: Improving Initial Teacher Preparation Systems*, OECD Publishing, Paris, [7]
<https://dx.doi.org/10.1787/cf74e549-en>.
- OECD (2018), *Education Policy in Japan: Building Bridges towards 2030*, Reviews of National Policies [15]
for Education, OECD Publishing, Paris, <https://dx.doi.org/10.1787/9789264302402-en>.
- OECD (2018), *Multi-dimensional Review of Thailand (Volume 1): Initial Assessment*, OECD [4]
Development Pathways, OECD Publishing, Paris, <https://dx.doi.org/10.1787/9789264293311-en>.
- OECD (2018), *Promising Practices: Australia*, OECD Teacher Ready!, [14]
<http://www.oecdteacherready.org/promising-practices-landing/?country=australia&parent=1220>
(accessed on 15 July 2019).

- OECD (2018), *The Future of Education and Skills: Education 2030*, [6]
[http://www.oecd.org/education/2030/E2030%20Position%20Paper%20\(05.04.2018\).pdf](http://www.oecd.org/education/2030/E2030%20Position%20Paper%20(05.04.2018).pdf) (accessed on 4 January 2019).
- OECD (2018), *The OECD and Thailand: OECD-Thailand Country Programme*, [5]
<http://www.oecd.org/southeast-asia> (accessed on 4 January 2019).
- OECD (2016), *Country Note: PISA 2015 High Performers: Singapore*, <https://www.oecd.org/pisa/PISA-2015-singapore.pdf> [13]
 (accessed on 15 July 2019).
- OECD (2013), *Synergies for Better Learning: An International Perspective on Evaluation and Assessment*, OECD Publishing, Paris, <https://dx.doi.org/10.1787/9789264190658-en>. [1]
- OECD/UNESCO (2016), *Education in Thailand: An OECD-UNESCO Perspective*, Reviews of National Policies for Education, OECD Publishing, Paris, <https://dx.doi.org/10.1787/9789264259119-en>. [3]
- ONEC (2017), *National Education Plan 2017-2036*, Office of the National Education Commission, Kingdom of Thailand, <http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf> [9]
 (accessed on 3 January 2019).
- Royal Thai Embassy (2019), *Thailand 4.0*, <http://thaiembdc.org/thailand-4-0-2/> (accessed on 3 January 2019). [8]
- UNICEF (2019), *21st Century Skills Education Teacher Manual*, [10]
<https://www.unicef.org/thailand/reports/21st-century-skills-education-teacher-manual> (accessed on 4 January 2019).
- UNICEF/OBEC (2020), *Country Background Report on Student Assessment*. [2]

Taking the Curriculum to the Classroom:

Implications for student assessment and examination

OECD-Thailand Capacity Building Workshop #3 – in partnership with UNICEF

23 -25 June 2021

Virtual Event Hosted by OBEC

ความเป็นมา:

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาระยะ 20 ปี และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศของรัฐบาลไทยได้กำหนดชุดของเป้าหมายการดำเนินงานเพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาเมื่อประเทศก้าวสู่เศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งเรียกว่า Thailand 4.0 เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ประเทศไทยได้ดำเนินการปฏิรูปด้วยความมุ่งมั่นอย่างสูงในการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย โดยเปลี่ยนไปสู่กลยุทธ์การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น และส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของการปฏิรูปหลักสูตรตามความมุ่งมั่นนั้น ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงในนโยบายและแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

เพื่อตอบสนองต่อความท้าทายเหล่านี้ OECD ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการและ องค์การ ยูนิเซฟ ประเทศไทย ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างขีดความสามารถเพื่อสนับสนุนการออกแบบ และการใช้หลักสูตรใหม่ที่เกี่ยวข้องกัน¹ โดยครั้งนี้เป็นการประชุม เชิงปฏิบัติการครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย เรื่อง การนำหลักสูตรไปใช้ใน ห้องเรียน 2 : นัยของการประเมินและการทดสอบนักเรียน โดยเป็นการเสาะหาว่าบทบาทของหน่วยงานในระดับต่าง ๆ สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างไร ในการปรับระบบการประเมินนักเรียนของประเทศไทยให้สอดคล้องกับการปฏิรูปอย่างต่อเนื่องที่นำไปสู่การบรรลุผลการจัดการศึกษาระบบฐานสมรรถนะ การประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งนี้เป็นการนำประสบการณ์ในระดับนานาชาติ รวมถึงการประเมินผลผู้เรียนที่เป็นบริบทเฉพาะของประเทศไทย ที่เป็นข้อมูลจากการทำงานร่วมกันระหว่าง สพฐ. และองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย เนื่องจากการระบาดของไวรัสโควิด 19 จึงมีข้อจำกัดในการเดินทาง ทำให้การประชุมเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้เป็นแบบออนไลน์ทั้งหมด โดยมีช่วงการนำเสนอข้อมูลสำคัญของวิทยากรนานาชาติจะดำเนินการโดย OECD และในส่วนของกิจกรรมกลุ่มย่อยจะดำเนินการโดย องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย และ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

วัตถุประสงค์:

เพื่อสนับสนุนประเทศไทยในการพัฒนารอบการประเมินผลผู้เรียนระดับชาติ ที่สอดคล้องกับการดำเนินงานการปฏิรูปหลักสูตรฐานสมรรถนะ

กำหนดการ:

ตามกำหนดการนี้ ในช่วงบ่ายจะมีการแปลแบบพูดพร้อม (Simultaneous translation) และการบันทึกผลการประชุมโดยมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

¹ การประชุมปฏิบัติการที่ผ่านมาครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ครอบคลุมในเรื่อง 1) การออกแบบหลักสูตรฐานสมรรถนะ 2) การเตรียมครูเบื้องต้นและการพัฒนาวิชาชีพครู

วันพุธที่ 23 มิถุนายน 2564

08:45 – 9:00	ผู้เข้าร่วมประชุมเข้าระบบออนไลน์ และตรวจสอบความพร้อม
การอภิปรายโต๊ะกลม (Country Roundtable Discussion) <u>วัตถุประสงค์ในช่วงนี้:</u> - สร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับระบบการประเมินของประเทศไทย - มอบหมายงานและความรับผิดชอบสำหรับผลลัพธ์ที่วางแผนไว้ของการประชุมเชิงปฏิบัติการ (แนวทางสำหรับการประเมินในชั้นเรียน กรอบระเบียบวัดและประเมินผลระดับชาติ การรับรองผลการเรียนรู้ และการสำเร็จการศึกษาจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน)	
9:00 – 12:00	การอภิปรายโต๊ะกลม (Country Roundtable Discussion) <u>ผู้ดำเนินรายการ:</u> ทีม สพฐ. <u>วิทยากรและประเด็นนำเสนอ:</u> - ผู้แทน สพฐ. - การปฏิรูปหลักสูตรฐานสมรรถนะในประเทศไทย: สถานะปัจจุบัน ขั้นตอนต่อไปที่เชื่อมโยงกับการประชุมปฏิบัติการครั้งก่อน ที่ส่งผลต่อการออกแบบนักเรียน - ผู้แทน สทศ. (สพฐ. หรือ มหาชน) – นำเสนอเกี่ยวกับประเภทของการประเมินนักเรียนในประเทศไทยในปัจจุบัน และความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับการวางกรอบการประเมินนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่
12:00 – 13:30	พักกลางวัน
พิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับภาคีนานาชาติ (Workshop Opening Session with International Partners) <u>วัตถุประสงค์ในช่วงนี้:</u> - ยินดีต้อนรับ ผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ OECD-Thailand ครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับการปฏิรูปหลักสูตร - เชื่อมโยง ผลลัพธ์จากการประชุมเชิงปฏิบัติการ OECD-Thailand ครั้งก่อนกับการประเมินนักเรียน - แนะนำ วิสัยทัศน์ของประเทศไทยสำหรับการจัดการศึกษาในสถานศึกษา และแผนการดำเนินงานหลักสูตรฐานสมรรถนะ - นำเสนอ ข้อมูลเชิงลึกระดับนานาชาติ ว่าด้วย นโยบายการประเมินนักเรียนส่งเสริมการปฏิรูปหลักสูตรได้อย่างไร	
13:30 – 14:00	ผู้เข้าร่วมประชุมเข้าระบบออนไลน์ และตรวจสอบความพร้อม
14:00 – 15:15	นำเข้าสู่การประชุมเชิงปฏิบัติการและภาพตลอดแนว (Introduction and Scene Setting) <u>ผู้ดำเนินรายการ:</u> Dr. Rangsun Wiboonupattum, UNICEF Thailand <u>กล่าวต้อนรับและกล่าวรายงาน:</u> ● ประเทศไทย (ดร. อัมพร พินะสา เลขาธิการ กพฐ.) – กล่าวต้อนรับ และกล่าวรายงานการจัดประชุมและวิสัยทัศน์การจัดการศึกษาในโรงเรียน: ทำไมการประเมินผู้เรียน จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการยกระดับผลการเรียนรู้ <u>กล่าวเปิดและแสดงปาฐกถา:</u>

	● รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นางสาวตรีนุช เทียนทอง) -กล่าวเปิดงาน และแสดงปาถกฐา แผนการดำเนินงานการจัดการศึกษาในอนาคตและการประเมินผลของประเทศไทย ● ผู้แทน UNICEF: (Ms. Kyungsun Kim) –แสดงวิสัยทัศน์ เชื่อมโยงการประชุมเชิงปฏิบัติการก่อนหน้านี้กับหัวข้อการประเมินนักเรียน ● OECD Directorate for Education (Mr. Andreas Schleicher) - สถานการณ์การประเมินนักเรียนในการปฏิรูปหลักสูตรในยุคดิจิทัล: ข้อมูลเชิงลึกจากประสบการณ์ระดับนานาชาติ
15:15 – 15:30	พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม
Session 1a การพัฒนารอบการประเมินนักเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่อิงสมรรถนะและมาตรฐานการเรียนรู้ (Developing a student assessment framework that aligns with a new competence-based curriculum and learning standards) <u>วัตถุประสงค์ในช่วงนี้:</u> - ระบุ อุปสรรคและข้อควรพิจารณาโดยทั่วไป ในการพัฒนาหรือปฏิรูปกรอบการประเมินนักเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะและมาตรฐานการเรียนรู้ - ทำความเข้าใจ ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างการประเมินระดับชาติและการทดสอบระดับชาติ และการใช้คำจำกัดความเหล่านี้กับการประเมินจากภายนอกที่เป็นมาตรฐานการประเมินระดับประเทศ (โดยเฉพาะ O-NET) - อภิปราย วิธีที่ประเทศไทยสามารถปฏิรูปกรอบการประเมินนักเรียนในปัจจุบันเพื่อสนับสนุนแนวทางใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน	
15:30 – 17:00	Plenary 1: ให้ข้อมูลเชิงลึกนานาชาติ ต่อการปฏิรูปการประเมินนักเรียนในประเทศไทย (International insights to inform student assessment reform in Thailand) <i>ผู้ดำเนินรายการ: Dr. Elizabeth Fordham, OECD</i> <u>วิทยากรและหัวข้อนำเสนอ:</u> Dr. Elizabeth Fordham เสนอภาพรวมของกรอบงาน OECD เกี่ยวกับการประเมินนักเรียนประเภทต่างๆ ได้แก่ การประเมินระดับประเทศ การทดสอบ และการประเมินในชั้นเรียน <u>ผู้เชี่ยวชาญนานาชาติให้ประเด็นเพิ่มเติม:</u> ● Ms. Hilary DIXON, Curriculum Consultant, The Australian Curriculum, Assessment and Reporting Authority (ACARA): เสนอประสบการณ์ของออสเตรเลียในการใช้มาตรฐานระดับประเทศเพื่อช่วยปรับนโยบายการประเมินนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ ● Ms. Lynn OLSON, Senior Fellow, FutureEd, Georgetown University: เสนอภาพรวมการทำงานของ FutureEd เกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานในสหรัฐอเมริกา; เรื่องเตือนสติเกี่ยวกับนโยบายและแนวปฏิบัติ ที่มีความสำคัญต่อการกำหนดบทบาทและสร้างแบบแผนที่สร้างสรรค์มากขึ้น สำหรับการทดสอบมาตรฐานชาติ (นำเสนอวิดีโอที่บันทึกไว้) ● Mr. Graham DONALDSON (TBC), Professor, Centre for Educational Change at the University of Glasgow: เสนอประสบการณ์ของชาวเวลส์ในการปรับนโยบายการประเมินนักเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ

	● Mr. Franck SALLES, Charge d'études et d'évaluations, DEPP: เสนอประสบการณ์ของฝรั่งเศสในการจัดการประเมินและการสอบระดับชาติให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ – สร้างกรอบการประเมินและสร้างความเข้าใจร่วมกันในระดับที่นักเรียนแสดงความสามารถโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์
17:00 – 17:15	Wrap Up day one <i>ผู้ดำเนินรายการ: Dr. Elizabeth Fordham, OECD</i>

วันพฤหัสบดีที่ 24 มิถุนายน 2564

08:45 – 9:00	ผู้เข้าประชุมเข้าระบบออนไลน์ และตรวจสอบความพร้อม
Session 1b: การประเมินนักเรียนจากภายนอก (เช่น การประเมินระดับชาติและการทดสอบ) – การระบุวัตถุประสงค์ของ แต่ละเครื่องมือ (External student assessments (i.e. national assessments and examinations) – identifying the purpose of each instrument) <u>วัตถุประสงค์ในขณะนี้:</u> - อภิปราย ว่าประเทศไทยจะปฏิรูประบบการประเมินนักเรียนจากภายนอกให้สอดคล้องกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ และสนับสนุนเป้าหมายการศึกษาของชาติได้อย่างไร	
9:00 – 12:00	Plenary 1: นำเข้าสู่กิจกรรมกลุ่ม (Introduction to Group Activity) <i>ผู้ดำเนินรายการ: ทีม UNICEF และวิทยากรกลุ่มย่อย</i> แบ่งกลุ่มย่อย: กิจกรรมกลุ่ม <i>ผู้ดำเนินรายการ: ผู้ดำเนินรายการกลุ่มย่อย</i>
12:00 – 13:30	พักกลางวัน
13:30 – 14:00	ผู้เข้าประชุมเข้าระบบออนไลน์และตรวจสอบความพร้อม
14:00 – 14:30	แบ่งกลุ่มย่อย: กิจกรรมกลุ่ม <i>ดำเนินรายการ: วิทยากรกลุ่มย่อย</i> <u>มองไปข้างหน้า</u> ยินดีต้อนรับเข้าสู่กิจกรรมช่วงบ่าย แต่ละกลุ่มสะท้อนถึงวิธีการบูรณาการสมรรถนะเข้ากับการประเมินภายนอก และตั้งคำถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญที่จะนำเสนอในช่วงบ่าย
14:30 – 14:50	Plenary 2: นำเสนอสรุปผลประชุมกลุ่มย่อย (Presenting the findings from Group Activity) <i>ดำเนินรายการ: UNICEF และวิทยากรกลุ่มย่อย</i> <u>การนำเสนอของกลุ่มย่อย:</u> ตัวแทนจากแต่ละกลุ่มแชร์ข้อค้นพบหลักของกลุ่มย่อยในกิจกรรมช่วงเช้า ผู้เชี่ยวชาญนานาชาติเข้ารับฟังเพื่อให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และประเภทของเครื่องมือประเมินภายนอกที่ผู้เข้าประชุมนำเสนอ
Session 2: ข้อพิจารณาด้านเทคนิคในการบูรณาการสมรรถนะเข้ากับการออกแบบการประเมินนักเรียนจากภายนอก (เช่น การประเมินและการทดสอบระดับชาติ) (Technical considerations for integrating	

competency-based approaches into the design of external student assessments (i.e. national assessments and examinations))	
<u>วัตถุประสงค์ในช่วงนี้:</u> - นำเสนอข้อพิจารณาทางเทคนิค เพื่อเป็นข้อมูลว่าการประเมินภายนอกของประเทศไทยจะสอดคล้องกับหลักสูตรใหม่ ที่อิงสมรรถนะได้อย่างไร	
15:00 – 16:50	Plenary 3: ข้อมูลเชิงลึกนานาชาติ ในการออกแบบการประเมินนักเรียนจากภายนอก (International insights on designing external student assessments) <i>ผู้ดำเนินรายการ: Soumaya Maghnouj, OECD</i> <u>วิทยากรและหัวข้อนำเสนอ:</u> ผู้เชี่ยวชาญนานาชาติให้ประเด็นเพิ่มเติม: ● Tomoya OKUBO, OECD Analyst อภิปรายเจาะจงถึงความท้าทายในการพัฒนาหัวข้อรายการอิงสมรรถนะ วิธีตั้งขึ้นมาให้มีความสำคัญ และเสนอแนะให้สิ่งเหล่านี้ ได้รับการพิจารณาให้อยู่ในการประเมินจากภายนอก โดยเฉพาะเป็นการเติมพื่นของผู้เรียน ● Tiago FRAGOSO, OECD Analyst อภิปรายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประเทศไทย ในโครงการ OECD PISA for School และวิธีที่จะนำประสบการณ์เหล่านี้มาช่วยสร้างขีดความสามารถของครูและโรงเรียนในการประเมินสมรรถนะ ● Ms. LENA GREY, Director of Research and Analysis, AQA: ภาพรวมของการประเมินทักษะและสมรรถนะในสกอตแลนด์และอังกฤษ
16:50 – 17:00	Wrap Up day two <i>ผู้ดำเนินรายการ : Soumaya Maghnouj, OECD</i>

วันศุกร์ที่ 25 มิถุนายน 2564

08:45 – 9:00	ผู้เข้าประชุมเข้าระบบออนไลน์และตรวจสอบความพร้อม
Session 3: การประเมินในชั้นเรียน - ครูต้องการเครื่องมือและการสนับสนุนอะไรบ้าง (Classroom assessment – what tools and support do teachers need?) <u>วัตถุประสงค์ในช่วงนี้:</u> - นำเสนอ บทบาทของการประเมินในชั้นเรียน เน้นการประเมินเพื่อการพัฒนา (Formative Assessment) - ระบุ เครื่องมือ/ กระบวนการที่สามารถสนับสนุนครูในการพัฒนาแนวปฏิบัติในการประเมิน - อภิปรายได้ว่าการประเมินในชั้นเรียนของไทยสามารถใช้ประโยชน์จากการประเมินเพื่อการพัฒนาได้อย่างไร	
9:00 – 11:15	Plenary 1: นำเข้าสู่กิจกรรมกลุ่มย่อย (Introduction to Group Activity) <i>ผู้ดำเนินรายการ: ทีม UNICEF และผู้ดำเนินการกลุ่มย่อย</i> แบ่งกลุ่ม: กิจกรรมกลุ่มย่อย <i>ผู้ดำเนินรายการ: ผู้ดำเนินการกลุ่มย่อย</i>
11:15-12:00	Plenary 2: ข้อมูลเชิงลึกจากนานาชาติ การออกแบบการประเมินนักเรียนจากภายนอก (International insights on designing external student assessment) ● <i>ผู้ดำเนินรายการ: ดร.รังสรรค์ วิบูลอุปถัมภ์ องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย</i> ผู้เชี่ยวชาญนานาชาติให้ประเด็นเพิ่มเติม:

	● Mr. Mike THIRUMAN, General Secretary, Singapore Teacher's Union ให้ภาพรวมของประเทศสิงคโปร์ในการแทรกแซงเชิงนโยบายและเครื่องมือต่างๆ เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ประเมิณเพื่อการพัฒนา
12:00 – 13:30	พักกลางวัน
13:30 – 14:00	ผู้เข้าประชุมเข้าระบบออนไลน์และตรวจสอบความพร้อม
14:00 – 14:30	แบ่งกลุ่ม: กิจกรรมกลุ่มย่อย <i>ผู้ดำเนินรายการ: วิทยากรประจำกลุ่ม</i> <u>มองไปข้างหน้า</u> แต่ละกลุ่มจะสะท้อนถึงวิธีการบูรณาการสมรรถนะเข้ากับแนวทางปฏิบัติในการประเมินในชั้นเรียน และคิดประเด็นคำถามแก่ผู้เชี่ยวชาญนานาชาติที่จะนำเสนอในช่วงบ่าย
14:30 – 16:00	Plenary 3: นำเสนอผลการประชุมกลุ่มย่อย และข้อมูลเชิงลึกจากนานาชาติในเรื่องการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน (Presenting the findings from group activity and international insights on classroom assessment) <i>ผู้ดำเนินรายการ: Caitlyn Guthrie, OECD</i> <u>การนำเสนอของกลุ่มย่อย</u> ตัวแทนกลุ่มย่อยนำเสนอผลการอภิปราย วิทยากรต่างชาติเข้าร่วมรับฟังการนำเสนอ <u>ผู้เชี่ยวชาญนานาชาติให้ประเด็นเพิ่มเติม:</u> ● Mr. Gordon STOBART, Emeritus Professor of Education, University College London Institute of Education: อภิปรายการประเมินเพื่อการพัฒนาในชั้นเรียนสำหรับครูเป็นอย่างไร และอภิปรายเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลในห้องเรียนว่านักเรียนอยู่ตรงไหนในการเรียนรู้ ทำให้ชัดเจนว่านักเรียนต้องไปถึงไหนในการเรียนรู้ และใช้ข้อเสนอแนะ(Feedback) เพื่อขับเคลื่อนการเรียนรู้ของนักเรียนไปสู่เป้าหมายนี้ วัตถุประสงค์เหล่านี้สามารถทำได้ดีที่สุดในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการผ่านการสนทนา การสังเกต และข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ ● Mr. João MARQUES DA COSTA, Deputy Minister and Secretary of State for Education, Government of Portugal: ให้ภาพรวมของแนวทางปฏิบัติและโมเดลของเครื่องมือการประเมินที่โปรตุเกสพัฒนาขึ้นในการปฏิรูปหลักสูตรล่าสุด ตัวอย่างเช่น การอภิปรายเกี่ยวกับโมเดลของการส่งเสริมการประเมินเพื่อการพัฒนา ผ่านการให้ข้อเสนอแนะ(Feedback) ที่ครบถ้วนสำหรับนักเรียน โดยมุ่งเป้าไปที่การป้องกันการออกกลางคัน ● Dr. Imbi HENNO Chief Expert of Primary and Basic Education Department, Ministry of Education and Research of Estonia: ให้ภาพรวมของการริเริ่มเชิงนวัตกรรมของเอสโตเนียในการประเมินทักษะดิจิทัล เช่น ผ่านแพลตฟอร์มการทดสอบแห่งชาติ และวิธีการใช้ผลการประเมินดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ในห้องเรียนได้อย่างไร – รวมถึงผ่านสื่อการสอนดิจิทัลและผ่านความพยายามอื่นๆ ในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับกระบวนการสอนและการเรียนรู้

Session 4: การสะท้อนและปิดการประชุม (Reflection and Closing)

วัตถุประสงค์ในขั้นนี้:

- สรุปข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญและผลลัพธ์จากการอภิปราย
- ระบุการดำเนินการในอนาคตที่ไทยสามารถทำได้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งการประเมินนักเรียนและใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ

16:00 –
17:00

Plenary 3: ข้อมูลเชิงลึกของนานาชาติ เกี่ยวกับการออกแบบการประเมินนักเรียนจากภายนอก (International insights on designing external student assessments)

ผู้ดำเนินรายการ: ทีม สพฐ.

อภิปราย

ผู้เข้าประชุมร่วมกันหารือเกี่ยวกับประเด็นที่ประเทศไทยจะนำไปปฏิบัติ เพื่อพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

กล่าวปิดการประชุม

สะท้อนภาพการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตร ทั้ง 3 ครั้ง ของหน่วยงานความร่วมมือ

- ดร. อัมพร พินะสา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- Dr. Elizabeth Fordham, OECD
- Ms. Aarti SAIHJEE, องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย

Participants List

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม Workshop 3 การวัดผลและการทดสอบ
ระหว่างวันที่ 23 - 25 มิถุนายน 2564 ณ ห้องประชุมกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้ทรงคุณวุฒิ		
ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล Name - Surname	ตำแหน่ง/ ที่อยู่ Position/ Address
1	Assoc. Prof. Dr. Tissanee Khammanee รศ.ดร.ทศนา ขัมมนณี	Royal Graduate, Standard Education and Quality of Education ราชบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มาตรฐาน และคุณภาพการศึกษา
2	Prof. Dr. Bung - On Sereerat ศ.ดร.บงอร เสรีรัตน์	Faculty of Education, Bansomdejchaopraya Rajabhat University คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3	Dr. Sarinthorn Vidhayasirinun นางสาวศรินธร วิทยะสิรินันท์ (ดร.)	OBEC Board Committee, คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
4	Dr. Surapee Sorajjakool นางสุรณี โสรจกุล (ดร.)	OBEC Board Committee, คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
5	ผศ.ดร.อรรถพล อนันตวรฤกษ์กุล	Faculty of Education, Chulalongkorn University
6	Dr. Rubkwan Tharmmapornphilas นางสาวรัชชัญ ธรรมภรณ์พิลาศ (ดร.)	UNICEF Thailand ยูนิเซฟ ประเทศไทย
7	Mr.Krai Yos Patrawart นายไกรยส ภัทราวาท (ดร.)	Guest, OECD
8	Phoom Pentrakul นายภูมิ เพ็ญตระกูล	Guest, OECD
9	Weerachart Kilenthong รศ.ดร.วีระชาติ กิเลนทอง	Guest, OECD
10	รศ.ไมตรี อินทร์ประสิทธิ์	รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น
11	Mr.Wichian Chaiyabang นายวิเชียร ไชยบัง	Director of Lamplimat School ผู้อำนวยการโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา
12	รศ.ประภาภัทร นิยม	อธิการบดีสถาบันอาศรมศิลป์
13	นางปิยาภรณ์ มั่นพะจิตร	ผู้อำนวยการมูลนิธิสยามกัมมาจล
14	Ms Kochakorn Khattapan Acidre นางกชกร คัตตพันธ์ อาสินทร์	นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป. Senior Programme Officer, Bureau of International Cooperation Office of the Permanent Secretary
15	Dr. Boonchoo Chalassathien นางบุญชู ชลัสชัย (ดร.)	Senior Specialist in Learning Assessment and Evaluation ผู้ทรงคุณวุฒิ
16	Dr. Praiwan Pithaksalee นางสาวไพรวัลย์ พิทักษ์สาเล (ดร.)	Senior Specialist in Learning Assessment and Evaluation ผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล Name - Surname	ตำแหน่ง/ ที่อยู่ Position/ Address
17	Asst. Prof. Dr.Marium Nillaphan ผศ.ดร.มาเรียม นิลพันธุ์	Faculty of Education, Silpakorn University คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
18	Dr. Rungtiwa Junwattanawong นางสาวรุ่งทิพา จันทน์วัฒนวงษ์ (ดร.)	Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
19	Mr.Thananchai Chaiyahong นายธนัญชัย ไชยหงษ์	Academic Officer, Assessment and certification of Basic Education institutions Section, Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization) นักวิชาการ สำนักประเมินและรับรอง สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
20	ผู้แทน สอศ.	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
21	ผู้แทน สอศ.	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
22	ผู้แทนสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ	สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ
23	ผู้แทน สช.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
24	ผู้แทน สช.	ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
25	ผู้แทน อปท.	องค์การบริหารส่วนปกครองท้องถิ่น
26	Francisco Benavides	UNICEF Regional Office (Advisor)
27	Erin Tanner	UNICEF Regional Office (Education Specialist)
28	Antoine Marivin	UNICEF Regional Office (Education Specialist)
29	Dr. Wanna Chongdarakul นางวรรณ ช่องดารากุล (ดร.)	Expert on Research for Education Quality improvement, OBEC ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยคุณภาพการศึกษา สพฐ.
30	รศ.สุธีระ ประเสริฐสรรพ (ดร.)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
31	นายสมศักดิ์ ประสาร	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปะทาย จังหวัดศรีสะเกษ
32	นายสุทธิ สายสุนีย์	ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสตูล
33	คณะทำงานจากมูลนิธิสยามกัมมาจล	
34	คณะทำงานจากมูลนิธิสยามกัมมาจล	

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม Workshop 3 การวัดผลและการทดสอบ
ระหว่างวันที่ 23 - 25 มิถุนายน 2564 ณ ห้องประชุมกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้เข้าร่วมประชุม		
ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล Name - Surname	ตำแหน่ง/ ที่อยู่ Position/ Address
1	Asst. Prof. Dr. Charinee Triwaranyu ผศ.ดร.ชารินทร์ ตริวรัญญู	Faculty of Education, Chulalongkorn University คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2	Assoc. Prof. Dr. Prompilai Buasuwan รศ.ดร.พร้อมพิไล บัวสุวรรณ	Faculty of Education, Kasetsart University (UNICEF Staff) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ยูนิเซฟ)
3	รศ.ดร.อรพรรณ บุตรกตัญญู	ทีม Skill development
4	ผศ.ดร.สุดาร์ตน์ สารสว่าง	ทีม Skill development
5	ดร.มฤณ แก้วจินดา	ทีม Skill development
6	ดร.นารถ ศรีละโพธิ์	ทีม Skill development
7	ดร.อุษณี ลลิตประสาน	ทีม Skill development
8	ดร.วรรณวิศา สืบบุญสน ค่ายจำแลง	ทีม Skill development
9	Asst. Prof. Taviga tungprapa, Ph.D. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวิภา ตั้งประภา (ดร.)	Faculty of Education, Srinakharinwirot University คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
10	Asst. Prof. Manaathar Tulmethakaan, Ph.D. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนตา ตูลย์เมธา (ดร.)	Faculty of Education, Srinakharinwirot University คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
11	Asst. Prof. Panida Sakuntanak, Ph.D. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนิดา ศกุนตนาค (ดร.)	Faculty of Education, Srinakharinwirot University คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
12	นางจิราภรณ์ โกธรรม	National Institute of Educational Testing Service (Public Organization) ผู้เชี่ยวชาญสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
13	นายอภิชา อารุณโรจน์ (ดร.) นักวิชาการวัดและประเมินผล	National Institute of Educational Testing Service (Public Organization) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
14	นางสาวเสาวณิต กิตตินานนท์ นักวิชาการวัดและประเมินผล	National Institute of Educational Testing Service (Public Organization) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
15	นางสาวขวัญจิรา อภิสุขสกุล	National Institute of Educational Testing Service (Public Organization) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
16	นางสาวภูษิมา ภิญโญสินวัฒน์ Ms. Phusima Pinyosinwat	นักวิจัย ทีมนโยบายด้านการปฏิรูปการศึกษา สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) Researcher / Education Reform Team, Thailand Development Research Institute (TDRI)

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล Name - Surname	ตำแหน่ง/ ที่อยู่ Position/ Address
17	นางสาวญาณิกา เลิศสินธพานนท์ Ms. Yaniga Lertsintapanon	นักวิจัย ทีมนโยบายด้านการปฏิรูปการศึกษา สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) Researcher / Education Reform Team, Thailand Development Research Institute (TDRI)
18	นางสาวกุศลีน มุสิกุล (ดร.)	The institute of Promotion of Teaching Science and Technology ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
19	นางฤทัย เพ่งวัฒนา	The institute of Promotion of Teaching Science and Technology สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
20	นายเอกรินทร์ อัสชะกุลวิสุทธิ	The institute of Promotion of Teaching Science and Technology สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
21	นายเดชทัต เรืองธรรม	The institute of Promotion of Teaching Science and Technology สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
22	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล ช่างศรี	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
23	Miss Jomhadhyasnidh Bhongsatiern, Ph.D. นางสาวจอมทยาสนธิ พงษ์เสถียร (ดร.)	Educator, Senior Professional Level นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ สกศ.
24	Miss Kingkam Mekha นางสาวกิงกาญจน์ เมฆา	Educator, Senior Professional Level นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ สกศ.
25	Miss Pantippa Thongmee นางสาวพรรณทิพย์พา ทองมี	รองฝ่ายวิชาการโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา
26	นางสาววรนิษฐ์ วรพรธิพัฒน์	สถาบันอาศรมศิลป์
27	นางรัตนา กิตติกร	มูลนิธิสยามกัมมาจล
28	Miss Sasithorn Kiewkor นางสาวศศิธร เขียวก่อ	โรงเรียนพญาไท สพป.กรุงเทพมหานคร
29	Miss Kamonrat Chimphali นางสาวกมลรัตน์ ฉิมพาลี	โรงเรียนถนนหักพิทยาคม สพม.บุรีรัมย์
30	Mr.Tanit Minwong นายธนิต มินวงศ์	Director of Starfish Academy E-mail: tanit-mt@schsrf.org
31	Mr.Thiti Theeratheat, PD นายธิตี ธีระธีร	Consultant E-mail: ajthiti@schsrf.org
32	นางสาวมาเรียม ขอมมัด	ศึกษานิเทศก์ สพม.กรุงเทพมหานคร เขต 2

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล Name - Surname	ตำแหน่ง/ ที่อยู่ Position/ Address
33	Dr. Kobwit Piriawat นายกอบวิทย์ พิริยะวัฒน์ (ดร.)	ศึกษานิเทศก์ สพม.ปทุมธานี
34	นางรจนา เทียนจันทร์	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว
35	นางศิริพร งามจันทร์	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสระแก้ว
36	นางพรพรรณ โชติพฤกษ์วัน	ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ สพฐ.
37	นางลำไย สนั่นรัมย์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเครื่องมือวัดผล สพฐ.
38	นางสาวบังอร กมลวัฒนา	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาเครื่องมือและบริการการทดสอบ สำนักทดสอบทางการศึกษา สพฐ.
39	นางสาวโชติมา หนูพริก	Director of Gifted Education Development Unit ผอ.กลุ่มพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ
40	Dr. Natthapon Tancharoensap นายณัฐพล ตันเจริญทรัพย์ (ดร.)	ผอ.โครงการพิเศษการกีฬา Director of Sport Excellence Project
41	Ms. Jaroonsri Jabthaisong นางสาวจรูญศรี แจบไธสง	Senior Academic official, Learning Process Development Unit กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
42	นางสาวปฐมภรณ์ ปันอินทร์	Senior Academic official, Unit for Development and Promotion of Learning Assessment and Evaluation กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
43	นางสาวกิตยาภรณ์ ประยูรพรหม	Social Studies Institute สถาบันสังคมศึกษา
44	Tawanrat Teekaporn นางธวัลรัตน์ ธีระพร	Srivinitwittayakom School ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีวินิตวิทยาคม
45	Miss Petcharat Kaeosuan นางสาวเพชรชฎ์ แก้วสุวรรณ	Senior Professional Level Supervisor Sa Kaeo Primary Educational Service Area Office 2 ศึกษานิเทศก์ สพป.สระแก้ว เขต 2
46	Mr.Watcharapong La ongrat นายวัชรพงศ์ ละอองรัตน์	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสตูล
47	Miss Pittaporn Nikob นางสาวพิชพร นิโกบ	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสตูล

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล Name - Surname	ตำแหน่ง/ ที่อยู่ Position/ Address
48	Mrs.Preeyanan Krivinjitdee นางปรียนันท์ ไกรวินจิตดี	Academic Officer, Assessment and certification of Basic Education institutions Section, Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization) นักวิชาการ สำนักประเมินและรับรอง สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน)
49	ผศ.สิรินาถ จงกลกลาง (ดร.)	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม Workshop 3 การวัดผลและการทดสอบ
ระหว่างวันที่ 23 - 25 มิถุนายน 2564 ณ ห้องประชุมกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้สังเกตการณ์		
ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล Name - Surname	ตำแหน่ง/ ที่อยู่ Position/ Address
1	Assoc. Prof. Nuttaporn Lawthong รศ.ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University
2	Asst. Prof. Dr. Sitthikorn Sumalee ผศ.ดร.ดนุชา ปนคำ	โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3	นายกนก จันทรา (ดร.)	อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
4	Dr. Nadrudee Chitrangsan นางนาฎฤดี จิตรรังสรรค์ (ดร.)	Director of Sujipuli School ผู้อำนวยการโรงเรียนสุจิตปูลิ
5	นางทรงพร พนมวัน ณ อยุธยา (ดร.)	ผู้ทรงคุณวุฒิ
6	นางกฤษณี บริรักษ์สันติกุล (ดร.)	สถาบันอาศรมศิลป์
7	นางรวิภัทร เหล่าคุ้ม	Director of Educational Supervision Development Center หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ สพฐ.
8	นายจันทร์ สกลวงไพบุลย์	สำนักทดสอบทางการศึกษา สพฐ.
9	นางฉันทนา สกลวงไพบุลย์	สำนักทดสอบทางการศึกษา สพฐ.
10	นายประชา อ่อนรักษา	Senior Academic official, Unit for Development and Promotion of Learning Assessment and Evaluation กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
11	นายวีระเดช เชื้อนาม (ดร.)	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม Workshop 3 การวัดผลและการทดสอบ
ระหว่างวันที่ 23 - 25 มิถุนายน 2564 ณ ห้องประชุมกระทรวงศึกษาธิการ

ทีม Facilitator		
ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล Name - Surname	ตำแหน่ง/ ที่อยู่ Position/ Address
1	Assoc. Prof. Dr. Nongluck Manowalai รศ.ดร.นงลักษณ์ มโนวัลย์เลา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2	Dr. Weeraphat Suksiri ดร.วีรภัทร์ สุขศิริ	
3	Dr. Phonraphee Thummaphan ดร.พลรพี ทุมมาพันธ์	Thammasat University มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4	Dr. Natha Pethanoo ดร.ณัฐา เพชรธนู	ผอ. ศูนย์ PISA สพฐ.
5	Dr. Parin Jirapatrasilp ดร.ปรินทร์ จิระภัทรศิลป์	นักวิจัยอิสระ ภาควิชาเพื่อการศึกษาไทย

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม Workshop 3 การวัดผลและการทดสอบ
ระหว่างวันที่ 23 - 25 มิถุนายน 2564 ณ ห้องประชุมกระทรวงศึกษาธิการ

เจ้าหน้าที่ประจำกลุ่มย่อย/ จดบันทึก		
ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล Name - Surname	ตำแหน่ง/ ที่อยู่ Position/ Address
1	นางสาวชนากัทธ ปิยะเสถียร	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
2	นายตรัยรัตน์ โพธิ์กะสังข์	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
3	นางสาวสิรินทร์พร กิริติบวรชัย	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
4	นางสาวอรพรรณ เพชรมณี	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
5	นางสาวณัททัย พวงบุบผา	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
6	นางสาวนันทพร โชติจิตติเศรษฐ	กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
7	นางสาวอัญชลี มิ่งแก้ว	กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
8	นางสาวยุภาภรณ์ สมพร	กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม Workshop 3 การวัดผลและการทดสอบ
ระหว่างวันที่ 23 - 25 มิถุนายน 2564 ณ ห้องประชุมกระทรวงศึกษาธิการ

รายชื่อ ทีม สพฐ.		
ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล Name - Surname	ตำแหน่ง/ ที่อยู่ Position/ Address
1	Dr. Benjalug Namfa นางเบญจลักษณ์ น้าฟ้า (ดร.)	Senior Specialist in Academic Affairs and Learning Development, OBEC ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ สพฐ.
2	Dr. Wattanaporn Rangubtook นางวัฒนาพร ระงับทุกข์ (ดร.)	Senior Specialist in Academic Affairs and Learning Development, OBEC ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ สพฐ.
3	Dr. Rangsan Wiboonupattum นายรังสรรค์ วิบูลอุปถัมภ์ (ดร.)	UNICEF Thailand ยูนิเซฟ ประเทศไทย
4	Dr. Rattana Sangbuaphuen นางสาวรัตนา แสงบัวเผื่อน (ดร.)	Director of Bureau of Academic affairs and Educational Standards ผอ.สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
5	นายชนาธิป ทั้ยแป	ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา สพฐ.
6	Ms. Wongduan Suwansiri นางสาววงเดือน สุวรรณศิริ	Senior Academic official, Learning Process Development Unit กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้
7	Dr. Chaiyaporn Krataitong นางสาวชัยพร กระต่ายทอง (ดร.)	Director of Curriculum and Learning Standards Development Unit ผอ.กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
8	นางมัทนา มรรคผล	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
9	พ.จ.อ.แดงรัตน์ชัย คงสม	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
10	นางสาวประภาพรพรณ แหม่นสมุทร	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
11	นายศตวรรษ ประจักษ์ (ดร.)	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
12	นางสาวโสภี ศิริกุล	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
13	นายพุดพิงษ์ เจริญชาติศรี	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้
14	นางสาวจิรนนท์ ทองโกมุต	กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้

Workshop Evaluation

Workshop Satisfaction Survey Feedback

Taking the Curriculum to the Classroom:

Implications for student assessment and examination

OECD-Thailand Capacity Building Workshop #3 – in partnership with UNICEF

23-25 June 2021

The Thai government's 20-year Strategic Education Plan and national development strategy set out a series of goals to raise educational standards as the country transitions towards a digital economy, referred to as Thailand 4.0. To achieve these goals, Thailand has embarked on ambitious reforms to modernize its curriculum, shifting towards more learner-centered teaching strategies, and promoting the higher order thinking skills students need to thrive in the 21st century. However, the success of proposed curriculum reforms is contingent on changes in current policies and practices for assessing student learning.

In response to these challenges, the OECD, in collaboration with the Thai Ministry of Education and UNICEF, have been organizing a series of capacity building workshops to support the design and implementation of the new curriculum. This third and final workshop, Taking the Curriculum to the Classroom : Implications for student assessment and examination, will explore how various actors and levels of government can work together to align Thailand's student assessment system with the ongoing reforms to achieve a competency-based education system. The workshop will draw on international experience as well as the country-specific background questionnaire of Thailand's student assessment system, which was completed in co-ordination with OBEC and UNICEF. Considering the international travel restrictions caused by the ongoing COVID pandemic, this will be a fully virtual workshop, with international interventions led by the OECD and breakout activities facilitated by UNICEF and OBEC.

Purpose:

To support Thailand in developing a national student assessment framework that aligns with the ongoing competence-based curriculum reform.

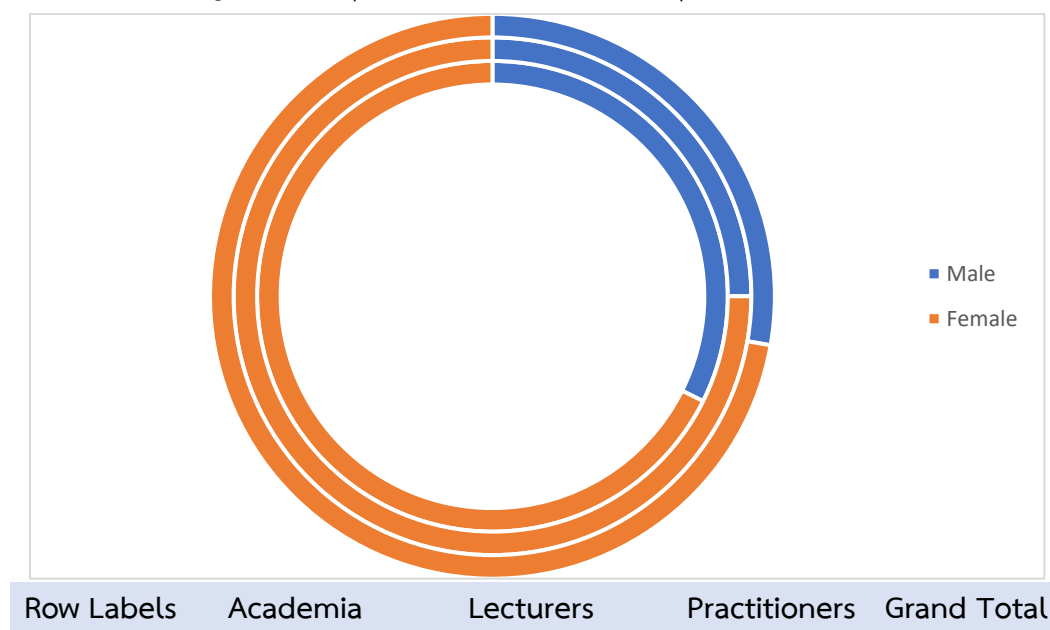
Modality of the workshop

OECD, OBEC and UNICEF had initially discussed for a hybrid workshop due to the covid19 pandemic. However, the pandemic did seem to get worse and the curriculum reform in Thailand has been confronting the practical challenges for the trial period. All parties have come to conclusion to conduct full virtual capacity building workshop in June 2021. The workshop was conducted via UNICEF Zoom meeting with also local social network line groups, participants, and facilitators. The Facebook of competency-based curriculum was also additional social media to keep the participants engage. Google form and typical e-mail groups also utilized.

Participants of the workshop

This is 3rd workshop in a series of three workshop according to MOU between OECD and the royal Thai government. OBEC has been tasked for working in collaboration with OBEC on the capacity building workshop on teaching and learning development. The first one was about understanding competency-based curriculum and framework. The second is about pre-service and in-service teacher training in relation to competency-based curriculum. The 3rd Capacity Building Workshop on Teaching and Learning Development: Taking Curriculum to Classrooms – Implications for Student Assessment and Examination. This evaluation merely reflects on 3rd workshop. However, there were about 30% of participants experiencing either 1st workshop or 2nd workshop. These participants are who joining the workshop excluding facilitators and organizing staff from OBEC.

Figure 1: Respondents to the workshop feedback form

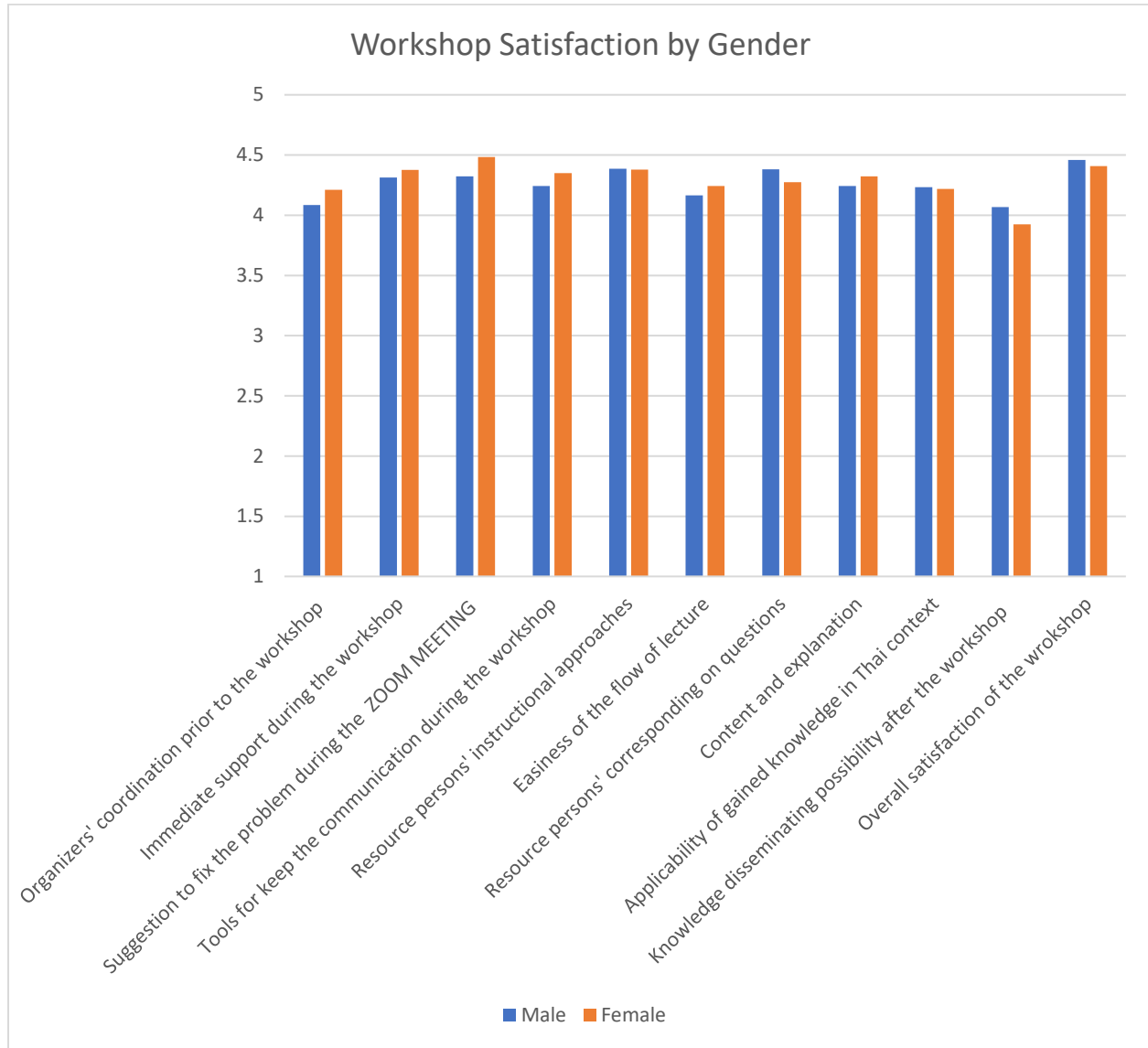
	(Inner Ring)	(Middle Ring)	(Outer Ring)	
Male	11 (32%)	2 (25%)	5 (28%)	18 (30%)
Female	23 (78%)	6 (75%)	13 (72%)	42 (70%)
Grand Total	34	8	18	60

The respondents to this workshop evaluation are 60 persons and the majority is female participants (70%). The respondent has grouped into 3 categories; academia – who represented national level institutes, i.e. National Institute of Educational Testing Service (Public Organization) (NIEST), The Office of National Standards and Quality Assurance (ONESQA), Thailand Development Research Institute (TDRI), Equitable Education Fund (EEF), Institute of Promoting Science and Technology (IPST), SCB, Independent Researchers, foundations etc. Lecturers are those who are in faculty of education from different universities or Rajabhat universities. There might be the case of some lecturers identified themselves as academia -researchers so those will fall into the previous categories. Practitioners are teachers, school administrators, education supervisors, etc.

The below figure shows how gender segregation on different issues in relation to the workshop. In the scale between 1 (lowest satisfied) -5 (highest satisfied), the respondents felt that all dimensions are above 4 (high). It is revealed only knowledge dissemination after the workshop is bellowed 4 for female respondent. However, the overall satisfaction of the workshop is nearly 4.5 for both male and female respondents.

It may be concluded that the respondents are highly satisfied with the workshop overall and felt that all dimensions are highly satisfied. The suggestion received during the workshop via Zoom meeting was the highest among female respondents, but male respondent still perceived at highly satisfied. Both male and female respondents felt equally and highly satisfied with resource persons' instructional approaches.

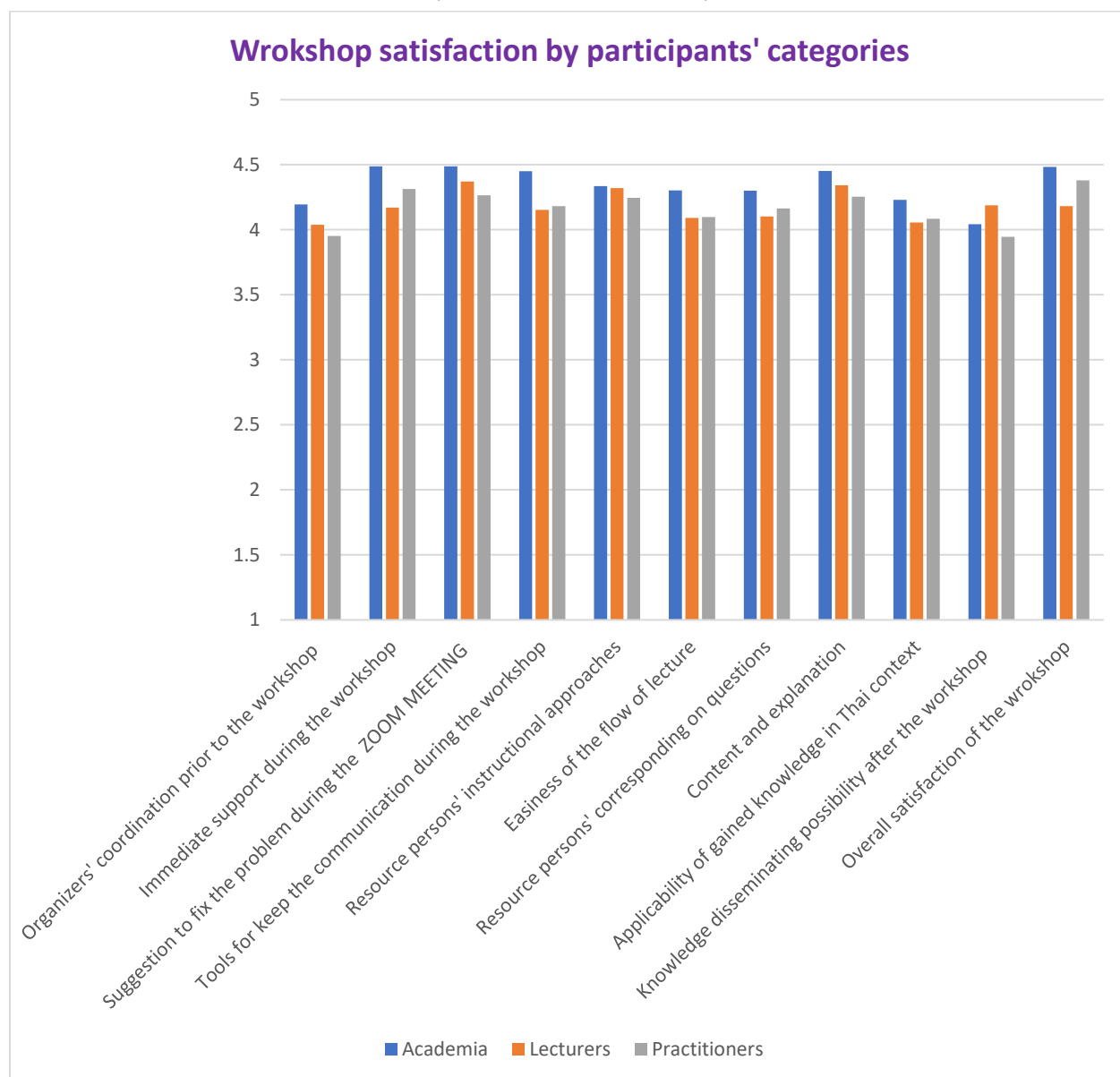
Figure 2: Workshop Satisfaction by Gender

The workshop has been reflected according the participants' categories, academia, lecturers, and practitioners. The finding reveals that they are highly satisfied with the workshop in all items. There is a tendency for academia respondents to have more highly satisfied than other groups across all items. Only, the practitioners felt lower highly satisfied than other respondents' groups on the knowledge disseminating possibility after the workshop. This might due to the objective of this workshop is to taking curriculum to classroom and implication for students' assessment and examination, so the topics are very much at the center of interest of practitioner groups. The

expectation could be so high while the practical guidelines or more manuals to be made available later during the curriculum implementation process. This concern could be highlighted in the opened questions in the next section.

Figure 3: Workshop Satisfaction by Participants' Categories

This section is a synthesis feedback from all 60 respondents. More than 95% of participants have responded on the open-ended questions; 1) How would you reflect on your gained knowledge from the workshop?, 2) How would you apply the gained knowledge in your own context?, and 3) In term of the substance of this workshop, what do you think MOE should pay more attention? The reflection is synthesized as the followings.

Open-ended questions:

1) How would you reflect on your gained knowledge from the workshop?

This workshop has shared very useful information on assessment and evaluation. The participants could gain new perspectives, ideas and how different cases implementing Competencies-Based Curriculum (CBC) in their own contexts. It has helped for better understanding of CBC. Participants expressed that they could foresee how to apply some practical experiences in further implementation in Thailand case. The various experiences sharing from overseas countries could also remind Thailand so we could cut short some of the pitfalls during the implementation phases. This would help Thailand to be more focus on formative assessment according to the CBC. It helps also to understand the big picture of curriculum implementation.

This workshop reminds audience that the competency assessment has to be a continuous process and must not be separated from context but to ensure that competencies could be applied in various content with various measurement techniques. The concerns are also raised that all stakeholders must be involved in various change steps and all sectors should be informed and participating in the movement. Despite the assessment is the heart of the students' development, the common goals must be set up. Due to the limited time for Q&A, it could not shed light to the greater extend which could provide comprehensive understanding of the assessment at the classroom levels. Some respondents state that It is very essential for policy makers to understand the big picture. It is also recommended for more various exchanging events from different resource persons so to be able to synthesis all relevant for applying in Thailand case. It is obvious that the global trends are more on individual learning improvement. Participants learned about practical strategies on how curriculum is developed and implemented at all levels, but it is a time consuming for adjustment and system change.

2) How would you apply the gained knowledge in your own context?

In term of the gained knowledge based on the workshop, we have found that there are three folds; 1) applying the gained knowledge for practical students' assessment and designing formative assessment at the classroom levels. This show how teachers' feedback and formative assessment are very essential for competency development, 2) guideline of bigger policy frameworks on assessment which could ensure the competencies development. It has shed light both school and national levels how to conduct formative assessment and putting the framework at the

national level. The information shared could be quite useful for policy implementation and capacity building at the school master and teachers for better understanding of curriculum, teaching and learning as well as measurement and evaluation. However, it is worth to remind we about time to ensure successful implementation which would take some time. 3) The participants are also scholar from Universities so they also expressed how they would share knowledge to their fellow pre-service teacher students and ensure that their fellow students must also acquire competencies, understanding the curriculum structure, and formative assessment at the classroom levels so they could provide useful feedback for students themselves, teachers. This would also mean it is essential for educational supervisors, school administrators, teachers, parents, and wide audiences to understand and apply competency-based curriculum in effective manners.

3) In term of the substance of this workshop, what do you think MOE should pay more attention?

Based on the comment on how MOE should be doing after the participants has learned from the 3 day workshop on taking the curriculum to classroom, we have found that they have suggested on rote learning reduction, be more systematically clear on measurement and evaluation in all levels, emphasizing on competencies assessment. National assessment scheme should help to describe students' competencies. Although teachers could wait for national guideline for assessment, they could also practice their formative assessment to reflect progressive student development without relying on national guideline. The curriculum must be well communicated for all sectors in society so they could at some level achieve common understanding of CBC so that all stakeholders' understanding is the core rather than developing policies. This will require supporting policy mechanism and resources, and effective strategies to ensure teachers could apply competency-based learning.

There are also concerns on pre-service and in-service teacher training, national assessment adjustment, preparation for competencies implementation, alignment of curriculum and assessment, utilization of students' evaluation for learner improvement. There should be more tools available for teachers as well as to ensure that assessment is the integral part of learning. It could be the normal development process for school and students' improvement. The participants could see that the utilization of students' assessment is the key issue which need to focus more on formative assessment

Acknowledgement

OBEC organizing team would like again to express ultimate appreciation to OECD for being a strong partnership to take Thailand to a new journey on competency-based curriculum. This would not be done successfully without support from Dr. Elizabeth Fordham with her leadership and support. All three workshop have been successfully delivered. Thanks also go to Caitlyn Guthrie for your technical supports and ensuring that our request and wishes could be fulfilled, thanks to Soumaya Maghnouji, and Annie Norfolkbeadle whom have also provided support and join our conversation as preparation for this workshop. OBEC and OECD could not thank to UNICEF enough for providing various technical supports as well as facilitating discussion during preparation period as well as moderating sessions during the workshop. It is always useful to have critical friends like UNICEF, Dr. Aarti Saihjee, and our talented master of ceremony and his months of dedication for workshop preparation to have successful workshop delivered, Dr. Rangsun Wiboonuppatum.

This workshop also could be an example how local participants could learn much more impactful insight sharing experiences from overseas resource persons. OBEC would like to also acknowledge our effective and open-minded facilitators; Associate Prof.Dr. Nongluck Manowalai, Dr. Weeraphat Suksiri, Dr. Phonraphee Thummaphan, Dr. Natha Pethanoo, and Dr. Parin Jirapatrasilp. OBEC would like to thank Miss Wongduan Suwansiri for her support to ensure effectively all logistics coordinated and well aligned.

OBEC would like again to highly appreciate H.E. Treenuch Thienthong, the Minister of Education, Khun Kyungsum Kim, UNICEF Representative, and Dr. Andreas Schleicher, Director for Education and Skills OECD for joining the opening and provide great visions for moving Thailand education development toward competency-based curriculum implementation. Thanks also go to Dr. Benjalug Namfa, Dr. Wattanaporn Ra-Ngab Tuk for your perseverance and leadership support to OBEC organizing team. We will continue our collaboration with OECD and UNICEF and ensure that the competency-based curriculum will be brought about progressive change to children in Thailand.